

การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของ
ผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

โดย

นายชัยศ รองเดช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของ
ผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

โดย

นายชัยศ รองเดช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

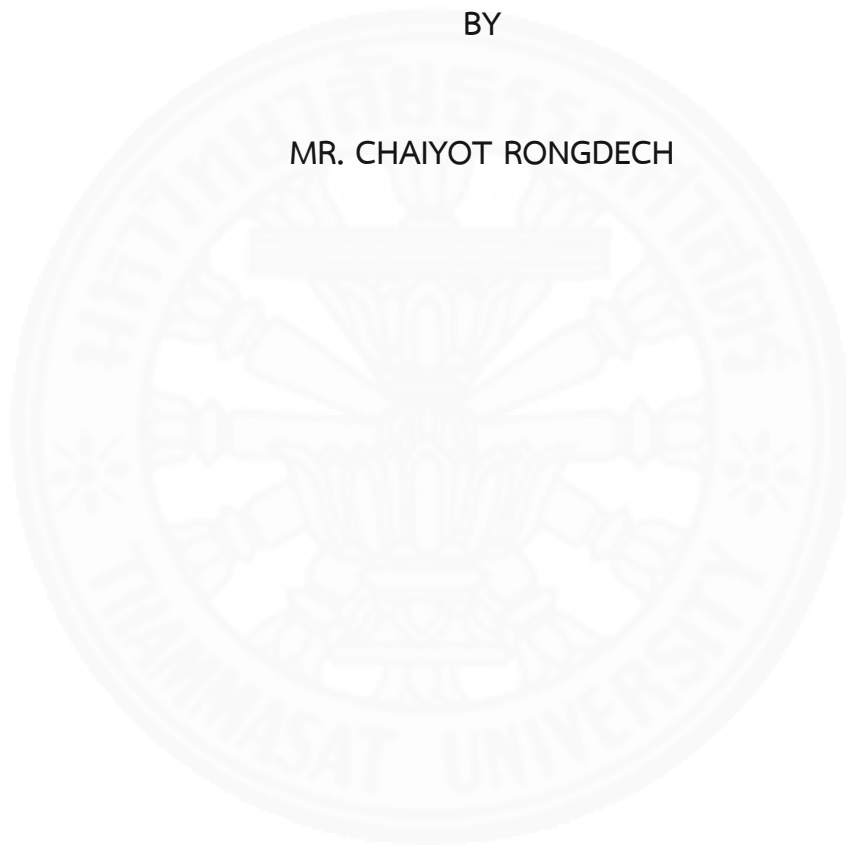
ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

A STUDY OF PRONUNCIATION AND PERCEPTION PROBLEMS OF
JAPANESE SINGLE CONSONANT SOUNDS FOR
SOUTHERN THAI LEARNERS

BY

MR. CHAIYOT RONGDECH

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARTS JAPANESE STUDIES
FACULTY OF LIBERAL ARTS
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2017
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

นายชัยศ รองเดช

เรื่อง

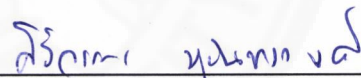
การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

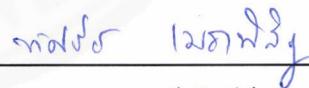
เมื่อ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2561

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร. ศิริวรรณ มุนินทรวงศ์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ทักษิณ เมธาพิสิฐ)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุพกา พุกชีมา)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ อุตลยฤทธิกุล)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะ เดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้
ชื่อผู้เขียน	นายชัยศ รอดเดช
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ทศนีย์ เมธาพิสิฐ
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ และ 2) เพื่อศึกษาปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ โดยเน้นศึกษาเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาจำนวน 13 เสียง [k g ŋ h ɕ ɸ ʃ ʒ z tʃ ɕ ts ɕ] กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้จังหวัดสงขลาและจังหวัดตรังที่น่าจะมีอิทธิพลของระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้สูง ซึ่งศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 จำนวน 18 คน จาก 2 สถาบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามทั่วไป แบบทดสอบการออกเสียง และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก

ผลการศึกษาพบว่า 1) ในด้านปัญหาการออกเสียง เสียงที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออกเสียงไม่ถูกต้อง ได้แก่ [ɕ ɸ ʃ ʒ z tʃ ɕ ts ɕ] และมีเสียงที่เป็นปัญหาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ โดยเฉพาะ ได้แก่ เสียง [ŋ h] กล่าวคือ มีผู้เรียนออกเสียง [ŋ] เป็นเสียง [h] และออกเสียง [h] เป็นเสียงสระ [a e] ซึ่งเป็นปรากฏการณ์เช่นเดียวกันเมื่อผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ออกเสียงภาษาไทยกลางผิดเพี้ยน และ 2) ในด้านปัญหาการรับรู้เสียง กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการรับรู้เสียง [ŋ z tʃ ts] ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัญหาในการออกเสียงกับปัญหาในการรับรู้เสียง ไม่ได้สอดคล้องตรงกันในทุกเสียง กล่าวคือ เสียงที่ไม่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง ได้แก่ [tʃ ts] กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทั้งด้านการออกเสียงและการรับรู้เสียง แต่เสียงที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง [ŋ] มีผู้ที่สามารถออกเสียงได้และไม่ได้ แต่เป็นเสียงที่ยากในการรับรู้ ในขณะที่เสียง [ɕ ɸ ʃ] ยากต่อการออกเสียง แต่ไม่เป็นปัญหามากนักในการรับรู้เสียง

คำสำคัญ: เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่น, การออกเสียง, การรับรู้เสียง, ผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

Thesis Title	A STUDY OF PRONUNCIATION AND PERCEPTION PROBLEMS OF JAPANESE SINGLE CONSONANT SOUNDS FOR SOUTHERN THAI LEARNERS
Author	Mr. Chaiyot Rongdech
Degree	Master of Arts
Major Field/Faculty/University	Program in Japanese Studies Faculty of Liberal Arts Thammasat University
Thesis Advisor	Associate Professor Tasanee Methapisit
Academic Years	2017

ABSTRACT

Problems of Japanese single consonant pronunciation and perceptions among southern Thai learners were studied. Special attention was paid to [k g ŋ h ɕ ɸ ʃ ʒ z tʃ ɕ ts ɕ], the most problematic Japanese single consonants. Samples were 18 southern Thai students of Japanese language at the lower and upper secondary (Matthayom) levels from M 3 to M 6. Samples were enrolled at two schools in Songkhla and Trang Provinces. Data was gathered by questionnaire as well as pronunciation and dictation tests.

Results were that pronunciation problems with [ɕ ɸ ʃ ʒ tʃ ɕ ts ɕ] are complicated by typical southern Thai pronunciation of [ŋ] as [h] and [h] as the vowel sounds [a e], as may be found when southern students mispronounce standard Thai language. The dictation test, measuring perception problems with [ŋ z tʃ ts], established that there was no correlation between pronunciation and perception problems. [tʃ ts] sound corresponding to pronunciation and perception may result from the absence of these sounds in L1. Sounds in L1 and L2 [ŋ] which may or may not be correctly pronounced, sounds in L3 [ɕ ɸ ʃ] exist which are easy to perceive, but also to mispronounce.

Keywords: Japanese single consonant sounds, Pronunciation, Perception, Southern Thai learners

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ ที่ได้ให้คำแนะนำแนวทางการทำงานวิจัย ให้ความเมตตา เอาใจใส่ และให้กำลังใจต่อผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ศิริวรรณ มุรินทร์วงศ์ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพกา พุกขิมา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณา ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ทำให้งานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณครูศิริวรรณ ดวงจันทร์ ครูสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียน นวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา และคุณครูระวีวรรณ แซ่ลี ครูสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียน วิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้วิเคราะห์การออกเสียงชาวโตเกียว Ms. Shiori Maruyama และ Mr. Hiroshi Nishikawa ที่ช่วยวิเคราะห์เสียงของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ทำให้ งานวิจัยเล่มนี้สมบูรณ์ได้ ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวได้หมด ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาญี่ปุ่นศึกษาที่ประสาทวิชาความรู้ให้กับ ผู้วิจัย และขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่ให้กำลังใจ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวและญาติพี่น้องที่ สนับสนุนอย่างเต็มที่และให้กำลังใจเสมอมา

นายชัยศ รอดเดช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญแผนภูมิ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น	4
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเสียงและระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้ ระบบเสียงภาษาไทยกลาง และระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น	5
2.1.1. ระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้	5
2.1.2 ระบบเสียงภาษาไทยกลาง	7
2.1.3 ระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น	9

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกเสียงและการรับรู้เสียง	11
2.2.1 การออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย	12
2.2.2 การรับรู้เสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย	15
2.2.2.1 กิจกรรมการรับรู้เสียง	18
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	20
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
3.1.1 ประชากร	20
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง	20
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	21
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	21
3.2.1.1 แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง	21
3.2.1.2 แบบทดสอบการออกเสียง	21
3.2.1.3 แบบทดสอบการเขียนตามคำบอก (Dictation)	23
3.2.1.4 สื่อที่มอบหมายให้กลุ่มตัวอย่าง	26
3.2.2 อุปกรณ์	26
3.3 วิธีการและการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
3.3.1 แผนการเก็บข้อมูล	27
3.3.2 ระยะเวลาที่เก็บข้อมูล	27
3.3.3 วิธีการเก็บข้อมูล	27
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	28
3.4.1 กระบวนการจัดเก็บข้อมูล	28
3.4.2 การวิเคราะห์การออกเสียงของผู้เรียน	28
3.4.3 การวิเคราะห์ผล	28
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	29
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	29
4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	29

4.1.2 ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา	32
4.1.3 การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น	34
4.1.4 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง	35
4.2 ผลการวิเคราะห์การทดสอบการออกเสียง	37
4.2.1 ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว	37
4.2.1.1-4.2.1.13 เสียง [k] - [χ]	37
4.3 ผลการวิเคราะห์การเขียนตามคำบอก	61
4.3.1 ผลการวิเคราะห์การรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยว	65
4.3.1.1-4.3.1.9 เสียง [k] - [z]	65
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	77
5.1 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้	77
5.1.1 เสียงที่ไม่เป็นปัญหาในการออกเสียง	79
5.1.1.1 กลุ่มเสียงระเบิด	80
5.1.1.2 เสียงนาสิก	80
5.1.1.3 กลุ่มเสียงเสียดแทรก	80
5.1.2 เสียงที่เป็นปัญหาในการออกเสียง	80
5.1.2.1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก	81
5.1.2.2 กลุ่มเสียงกักเสียดแทรก	81
5.2 ปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้	82
5.2.1 เสียงที่ไม่เป็นปัญหาในการรับรู้เสียง	83
5.2.1.1 เสียงระเบิด	84
5.2.1.2 เสียงเสียดแทรกก้อง	84
5.2.2 เสียงที่เป็นปัญหาในการรับรู้เสียง	84
5.2.2.1 เสียงนาสิก	84
5.2.2.2 กลุ่มเสียงกักเสียดแทรก	85
5.2.2.3 เสียงกักเสียดแทรก	85
5.3 ปัญหาที่พบในการศึกษาครั้งนี้	86
5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้	87

รายการอ้างอิง 88

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก 93

ภาคผนวก ข 96

ภาคผนวก ค 97

ประวัติผู้เขียน 100

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (ตรัง)	5
2.2 ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (สงขลา)	6
2.3 ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (ST) และภาษาไทยกลาง (TH)	8
2.4 ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น (JP) ภาษาไทยถิ่นใต้ (ST) และ ภาษาไทยกลาง (TH)	10
3.1 ตารางเสียงที่ใช้ในการทดสอบการออกเสียง	23
3.2 ตารางเสียงที่ใช้ในการทดสอบการเขียนตามคำบอกครั้งที่ 1	25
3.3 ตารางเสียงที่ใช้ในการทดสอบการเขียนตามคำบอกครั้งที่ 2	26
3.4 ตารางกำหนดแผนการเก็บข้อมูล	27
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	30
4.2 ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา	32
4.3 การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น	35
4.4 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง	36
4.5 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง (คำถามปลายเปิด)	36
4.6-4.26 ผลของการออกเสียง [k] - [dz]	37
4.27 ตารางสรุปปัญหาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างโดยละเอียด	56
4.28 ตารางแสดงอัตราผลการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวไม่ถูกต้องของกลุ่มตัวอย่าง อย่างละเอียด	58
4.29 ตารางแสดงผลการเขียนตามคำบอก (Dictation) ครั้งที่ 1 และ 2	62
4.30-4.38 ผลของการเขียนคำตอบเสียง [k] - [z] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของ กลุ่มตัวอย่าง	65
4.39 ตารางแสดงผลของการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวของกลุ่มตัวอย่างโดยละเอียด	74
5.1 ตารางแสดงการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)	78
5.2 ตารางสรุปเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาการออกเสียง	79
5.3 ตารางแสดงการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)	82
5.4 ตารางสรุปเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาการรับรู้เสียง	83
5.5 ตารางสรุปปัญหาด้านการออกเสียงกับปัญหาการรับรู้เสียง	85

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
4.1 ภาพรวมของการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)	59
4.2 แผนภูมิแสดงร้อยละของการออกเสียงไม่ถูกต้องของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2	60
4.3 ภาพรวมของการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ทางภาคใต้ 14 จังหวัดของไทยมีสถานศึกษาที่เปิดหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นเพื่อการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น จากผลการสำรวจปี 2015 ของ Japan Foundation¹ พบว่าในภาคใต้มีสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นจำนวนทั้งสิ้น 51 แห่ง ซึ่งแบ่งเป็นระดับมัธยมศึกษา 42 แห่ง ระดับอุดมศึกษา 8 แห่ง และวิทยาลัย 1 แห่ง

สำหรับหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นที่มีการเรียนการสอนอยู่ในจังหวัดทางภาคใต้ของไทยทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไป และมีรายวิชาที่นอกเหนือจากการสอนทักษะ เช่น ในระดับมัศึกษามี “วิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร” “วิชาเปิดโลกทัศน์กับภาษาญี่ปุ่น”² ส่วนระดับอุดมศึกษา³ นอกเหนือจากวิชาที่เน้นด้านทักษะแล้ว ยังมี “วิชาสหศาสตร์” ที่ว่าด้วยเรื่องการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นด้วย ซึ่งหลักสูตรที่เปิดสอนวิชาการออกเสียงมีอยู่เฉพาะในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น ไม่มีในระดับมัธยมศึกษา ในขณะที่สัดส่วนของผู้เรียนระดับมัศึกษามีมากกว่าระดับอุดมศึกษา และในฐานะที่ผู้วิจัยมีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคใต้ และได้เรียนรู้ว่าการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาถิ่นใต้ จึงเล็งเห็นความสำคัญของการสอนเรื่องเสียงตั้งแต่เพิ่งเริ่มเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น

ภาษาถิ่นในภาคใต้มีความแตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐาน เมื่อคนภาคใต้ต้องการสื่อสารกับคนต่างถิ่นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจก็จะพยายามใช้ภาษาไทยกลางในการสื่อสาร แต่เนื่องจากลักษณะเสียงในภาษาถิ่นและภาษาไทยกลางมีความแตกต่างกันทั้งในระบบหน่วยเสียง ระบบคำ และระบบกลุ่มคำของภาษาถิ่น (อัครา บุญทิพย์, 1992, น. 213) ทำให้การออกเสียง

¹ “Search engine for institutions offering Japanese-language education,” Japan Foundation, สืบค้นเมื่อ 31 สิงหาคม 2017, <https://jpsurvey.net/jfsearch/do/result>.

² “ระบบลงทะเบียนวิชาสาระเพิ่มเติมออนไลน์ โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา,” สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2017, http://www.mvsk.ac.th/~schoolonline/regis_online/activities.php.

³ “หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยทักษิณ,” สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2017, <http://www.j-tsu.com/index.php?page=curriculum>., และ “หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี” สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2017, http://huso.pn.psu.ac.th/thnew/Data/Cirriculum/BA/2559/human_Japanese2559.pdf.44.

ภาษาไทยกลางผิดเพี้ยนไป กล่าวคือ อิทธิพลของภาษาถิ่นที่ตนเคยชินหรือภาษาแม่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยกลาง ตัวอย่างเช่น ระบบเสียงพยัญชนะที่ต่างกัน ทำให้การออกเสียงจากเสียงหนึ่งกลายเป็นอีกเสียงหนึ่ง เช่น เสียง [ŋ] เป็นเสียง [h] คำว่า “งานคือเงิน เงินคืองาน” จะออกเสียงเป็น “ฮานคือเฮิน เฮินคือฮาน” (อัครา บุญทิพย์, 1992, น. 216) หากเขียนเป็นสัทอักษรได้ดังนี้ งาน [ŋa:n] และเงิน [ŋəŋ] กลายเป็น ฮาน [ha:n] และเฮิน [həŋ] ซึ่งถือว่าเสียงนั้นผิดเพี้ยนไปจากภาษากลาง และอาจส่งผลต่อการเข้าใจความหมายผิดเพี้ยนไปได้

เมื่อผู้เรียนชาวไทยที่มีถิ่นกำเนิดในจังหวัดทางภาคใต้ของไทยมาเรียนภาษาญี่ปุ่น จึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะออกเสียงผิดเพี้ยนได้ง่าย จากตัวอย่างการออกเสียงคำว่า “งานคือเงิน” เป็น “ฮานคือเฮิน” เห็นได้ว่า จากเสียง [ŋ] ที่เกิดในตำแหน่งเพดานอ่อน จะเปลี่ยนเป็น [h] ที่เกิดในตำแหน่งเส้นเสียงแทน ดังนั้น เมื่อออกเสียงภาษาญี่ปุ่นวรรค 「カ」 ก็น่าจะมีปัญหาในทำนองเดียวกัน เช่น คำว่า 「カカク」 [kaku] ผู้เรียนอาจออกเสียงเป็น [kahaku] ได้

นอกจากนี้ จากการสังเกตของผู้วิจัยเองพบว่า เสียงเสียดแทรก 「ジ」 [ʃi] และเสียงกักเสียดแทรก 「ぢ」 [tʃi] ก็เป็นปัญหาจากการแทรกแซงของภาษาแม่เช่นกัน ตัวอย่างเช่น คำว่า 「ジジ」 [ʃiʃi] จะกลายเป็นเสียง [ciciʃi] ได้ จึงกล่าวได้ว่า การแทรกแซงของภาษาไทยถิ่นใต้มีผลต่อการออกเสียงภาษาไทยกลางและภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาที่สามไปด้วย James (1980) กล่าวว่า ความแตกต่างของภาษาแม่ของผู้เรียนอาจมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ ผู้เรียนอาจจะใช้ระบบเสียงภาษาแม่ของตนเองมาใช้ในการเรียนภาษาที่สอง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการศึกษาเชิงความหมายได้ นอกเหนือจากนี้เสียงที่มักเป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้คือ เสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาแม่และภาษาไทยกลาง

จากการทบทวนวรรณกรรมเบื้องต้นพบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องการออกเสียงสูงต่ำให้เป็นธรรมชาติเหมือนเจ้าของภาษา เช่น Asadayuth Chusri (2004, p. 35) การออกเสียงสูงต่ำของผู้เรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่มีปัญหา เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียน และไม่เข้าใจกฎการออกเสียงสูงต่ำ ซึ่งจำเป็นต้องชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าการออกเสียงสูงต่ำเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการออกเสียง และยุพภา พุกุชิม่า (2015, น. 74) มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสูงต่ำที่ยังถูกละเลย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการเริ่มต้นการออกเสียงที่ดีและถูกต้อง ควรเริ่มที่เสียงพยัญชนะ ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นคนภาคใต้และใช้ภาษาถิ่นมาตั้งแต่กำเนิด ตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาด้านการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ จึงประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่น และศึกษาปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ทั้งนี้

ผู้วิจัยเห็นว่า การฟังแล้วถ่ายถอดออกเป็นรูปแบบของการเขียนตามคำบอก ช่วยให้ผู้เรียนฟังรับรู้ได้ดี และสามารถออกเสียงที่ติดได้ด้วย (Misono Yasuko 御園生保子, 1998, p. 76)

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้
2. เพื่อศึกษาปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

1. ผู้วิจัยเลือกชาวไทยถิ่นใต้จังหวัดสงขลา และจังหวัดตรังเป็นกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา โดยเลือกโรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ และโรงเรียนวิเชียรมาตุเป็นกรณีศึกษา เนื่องจากโรงเรียนดังกล่าวเปิดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นมากกว่า 10 ปี โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณมีผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ประมาณ 390 คน (ข้อมูลจากผู้สอน) และโรงเรียนวิเชียรมาตุมีผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 60 คน (ข้อมูลจากผู้สอน)

2. เสียงที่ใช้ในการศึกษาปัญหาเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นจำนวน 13 เสียง ได้แก่ เสียง [k g ŋ h φ z ʃ ʒ ç ts tʃ dʒ] ซึ่งเป็นเสียงที่ผู้วิจัยคาดการณ์ว่าน่าจะเป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทย

3. งานชิ้นนี้ไม่ได้ศึกษาความผิดปกติของโครงสร้างต่างๆ ในการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ความผิดปกติทางช่องปาก เป็นต้น

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้เข้าใจปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ในอนาคต

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาษาไทยถิ่นใต้ อ้างอิงตามคำนิยามของ ฉันทส ทองช่วย (1991, น. 12) หมายถึง ภาษาในพื้นที่ภาคใต้ 14 จังหวัด นับตั้งแต่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง

สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ตรัง กระบี่ พังงา ภูเก็ต แต่ลักษณะของภาษาอาจมีความแตกต่างกันอยู่ในแต่ละถิ่น โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ในจังหวัดตรัง และจังหวัดสงขลา

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ในงานวิจัยชิ้นนี้หมายถึง ผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ (L1) เป็นภาษาแม่ และภาษาไทยกลางเป็นภาษาที่สอง (L2) ซึ่งภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่สาม (L3)
2. การบันทึกข้อมูลเสียงในงานวิจัยนี้ยึดตามระบบสัทอักษรสากล The International Phonetic Alphabet หรือ IPA (2015)
3. ในการบันทึกเสียงในงานวิจัยนี้จะใช้เครื่องหมาย [ ] กำกับเสียง

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประมวลองค์ความรู้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นประเด็นที่ศึกษา ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเสียงและระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้ ระบบเสียงภาษาไทยกลาง และระบบเสียงภาษาญีปุ่น
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกเสียงและการรับรู้เสียง

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเสียงและระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้ ระบบเสียงภาษาไทยกลาง และระบบเสียงภาษาญีปุ่น

2.1.1 ระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ โดยมีการเก็บข้อมูลจากผู้เรียนในจังหวัดตรัง และจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยและตำราระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้ (ตรัง) จำนวน 2 เล่ม ได้แก่ ฌรงค์ ทองเพ็ญจันทร์ (1988) และเปรมจิต ชนะวงค์ (2002) เกี่ยวกับระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (ตรัง) พบว่า มีเสียงพยัญชนะจำนวน 21-22 เสียง สามารถสรุปเปรียบเทียบความแตกต่างได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1

ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (ตรัง)⁴

แหล่งที่มา	จำนวนเสียง	เสียงพยัญชนะ
ฌรงค์ ทองเพ็ญจันทร์ (1988)	21	p p ^h b t t ^h d c c ^h k k ^h ʔ s h m n ñ - r l w j ʔj
เปรมจิต ชนะวงค์ (2002)	22	p p ^h b t t ^h d c c ^h k k ^h ʔ s h m n ñ ɲ r l w j ʔj

⁴ เสียง [ph th c ch kh] ในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ [p^h t^h c c^h k^h]

เสียง [ñ] เดิมแล้วเสียง [n] เป็นเสียงนาสิก ฐานปุ่มเหงือก เสียงก้อง แต่เมื่อมีเครื่องหมาย [~] เพิ่มเข้ามาตามฌรงค์ (1988) และเปรมจิต (2002) กล่าวว่า เสียง [ñ] เป็นเสียงนาสิก ฐานเพดานแข็ง เสียงก้อง ซึ่งมีความใกล้เคียงกับเสียง [ɲ] แต่ในงานชิ้นนี้ผู้วิจัยยึดตามข้อมูลที่อ้างอิงเป็นหลัก

ข้อสังเกตจากข้อมูลเบื้องต้น พบความแตกต่าง ดังนี้

1. ณรงค์ (1988) ระบุว่า ในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (ตรัง) ไม่มีเสียง [ŋ] แต่ในขณะที่เปรมจิต (2002) ระบุว่า มีเสียง [ŋ] ปรากฏอยู่ในภาษาถิ่นตรัง

จากการศึกษาข้างต้นพบว่าผู้ที่ศึกษาระบบเสียงภาษาถิ่นใต้มีความคิดเห็นเกี่ยวจำนวนเสียงภาษาถิ่นใต้ (ตรัง) แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยยึดแนวคิดของเปรมจิต (2002) เป็นหลักที่กล่าวว่า เสียงในภาษาถิ่นใต้ (ตรัง) มีจำนวนเสียงทั้งหมด 22 เสียง

ทั้งนี้ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ในจังหวัดสงขลาด้วย ผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยและตำราระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้ (สงขลา) จำนวน 4 เล่ม ได้แก่ สุภาพ ขวัญฤทธิ์ (1988), อัครา บุญทิพย์ (1992), อรพันธ์ บวรรักษา (2001) และเปรมจิต ชนะวงศ์ (2002) เกี่ยวกับระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (สงขลา) พบว่า มีเสียงพยัญชนะจำนวน 20-22 เสียง สามารถสรุปเปรียบเทียบความแตกต่างได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2

ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (สงขลา)⁵

แหล่งที่มา	จำนวนเสียง	เสียงพยัญชนะ
สุภาพ ขวัญฤทธิ์ (1988)	22	p p ^h b t t ^h d c c ^h k k ^h ? s h m n ñ ŋ r l w j ʔj
อัครา บุญทิพย์ (1992)	21	p p ^h b t t ^h d c c ^h k k ^h ? s h m n ñ - - l w j ʔj (เพิ่ม ŋ ของคนรุ่นใหม่)
อรพันธ์ บวรรักษา (2001)	21	p p ^h b t t ^h d c c ^h k k ^h ? s h m n ñ - r l w j ʔj
เปรมจิต ชนะวงศ์ (2002)	21	p p ^h b t t ^h d c c ^h k k ^h ? s h m n ñ ŋ - l w j ʔj

ข้อสังเกตจากข้อมูลเบื้องต้น พบความแตกต่างดังนี้

1. สุภาพ (1988) และเปรมจิต (2002) ระบุว่า ในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (สงขลา) มีเสียง [ŋ] แต่ในขณะที่อัครา (1992) และอรพันธ์ (2001) ไม่ได้ระบุว่า มีเสียง [ŋ] ปรากฏ แต่จากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้วิจัยเกี่ยวกับการออกเสียง [ŋ] ชาวไทยถิ่นใต้สามารถออกเสียงได้ แต่อาจมีการแทรกแทรกของภาษาแม่ เช่น อัครา (1992, น. 216) งาน [ŋa:n] ออกเสียงเป็น ฮาน [ha:n] ได้

⁵ เสียง [p^h t^h c c^h k^h] ในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ [p^h t^h c c^h k^h]

2. สุภาพ (1988) และอรพันธ์ (2001) ระบุว่า ในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (สงขลา) มีเสียง [r] แต่ในขณะที่อัครา (1992) และเปรมจิต (2002) ไม่ได้ระบุว่าเสียง [r] ปรากฏ

3. ความแตกต่างของเสียงในภาษาไทยถิ่นใต้ (สงขลา) อัครา (1992, น. 19) กล่าวว่า เสียง [ŋ] มีการใช้อยู่บ้างโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ เพราะอิทธิพลจากภาษาไทยกลางมาตรฐาน แต่โดยทั่วไปเมื่อเป็นเสียงพยัญชนะต้นจะใช้เสียง [h] แทน

จากการศึกษาข้างต้นพบว่าผู้ที่ศึกษาภาษาไทยถิ่นใต้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนเสียงภาษาไทยถิ่นใต้ (สงขลา) แตกต่างกัน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยยึดแนวคิดของสุภาพ (1988) เป็นหลักที่กล่าวว่า เสียงในภาษาไทยถิ่นใต้ทั้งจังหวัดตรังและจังหวัดสงขลา มีจำนวนทั้งหมด 22 เสียง ซึ่งเป็นระบบเสียงเดียวกันเพื่อให้ครอบคลุมทุกเสียงที่ผู้เรียนชาวใต้มีแนวโน้มที่จะออกเสียงได้

2.1.2 ระบบเสียงภาษาไทยกลาง

ระบบเสียงภาษาไทยกลางมีจำนวนเสียงพยัญชนะ 21 เสียง กาญจนานาคสกุล (2013) และจรัลวิไล จรุงญโรจน์, ม.ล. (2005) ระบุว่าเสียง [p p^h b t t^h d c c^h k k^h ? f s h m n ŋ l r w j] เมื่อแสดงเปรียบเทียบความแตกต่างของเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (ST) และภาษาไทยกลาง (TH) ดังนี้

ตารางที่ 2.3

ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาไทยถิ่นใต้ (ST) และภาษาไทยกลาง (TH)

ลักษณะเสียง		ฐานที่เกิด		ริมฝีปากกับฟัน	ปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือก -เพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	เส้นเสียง
		ริมฝีปาก							
เสียงระเบิด	ST	p p ^h b			t t ^h d		c c ^h	k k ^h	?
	TH	p p ^h b			t t ^h d		c c ^h	k k ^h	?
เสียงนาสิก	ST	m			n		ŋ	ŋ	
	TH	m			n			ŋ	
เสียงเสียด แทรก	ST				s				h
	TH			f	s				h
เสียงข้างลิ้น	ST				l				
	TH				l				
เสียงสะบัด	ST				r				
	TH				r				
เสียงเปิดกึ่งสระ	ST	w					j ?j		
	TH	w					j		

หมายเหตุ สัทอักษรที่เป็นคู่แนวนอนด้านซ้าย หมายถึง เสียงไม่ก้อง ส่วนด้านขวา หมายถึง เสียงก้อง

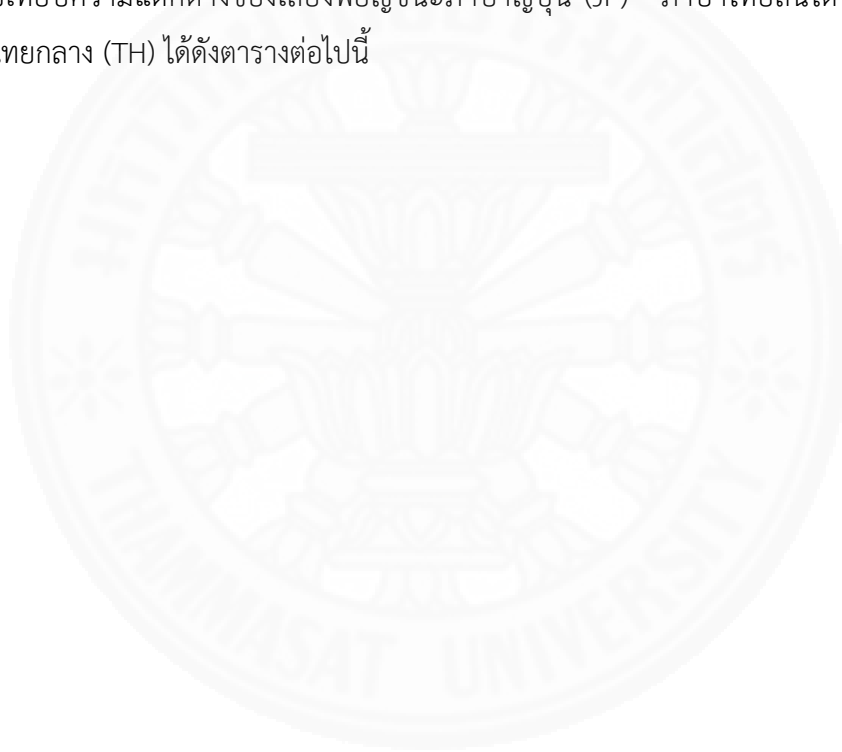
จากการเปรียบเทียบระบบเสียงพยัญชนะในภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาไทยกลาง สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เสียงที่มีในภาษาไทยกลาง แต่ไม่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้ ได้แก่ เสียง [f]
2. เสียงที่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้ แต่ไม่มีปรากฏในภาษาไทยกลาง ได้แก่ เสียง [ŋ ?j]
3. เสียง [c c^h] โดยหลักการของ IPA จัดเป็นเสียงระเบิด แต่กาญจนา (2013) กล่าวว่า บางครั้งเสียง ฉ ช อาจออกเป็นเสียงกักเสียดแทรกได้ สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ถือว่าเป็นเสียงระเบิด

นอกจากนี้ แม้เสียงบางเสียงจะมีปรากฏเหมือนกันทั้ง 2 ภาษา แต่ก็มีกรออกเสียงผิดเพี้ยน เช่น เสียง [ŋ] เป็นเสียง [h] หรือเสียง [h] เป็นเสียง [ʔ] ได้ (ฉันทส, 1991, น. 78) นอกจากนี้จากประสบการณ์ตรงของผู้วิจัย พบว่า ชาวไทยถิ่นใต้ปัจจุบันสามารถออกเสียง [f] ได้แม้จะไม่มีปรากฏในการศึกษาที่ผ่านมา

2.1.3 ระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น

จากงานวิจัยและตำราที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเสียงภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ทศนิยม เมธาพิสิฐ (2011) และผกาทิพย์ สกุศลครู (2011) พบว่า มีเสียงพยัญชนะจำนวน 25 เสียง ได้แก่ [p b t d k g m n ŋ N φ s ʃ ç h z ʒ ts tʃ ɕ ɕ̚ r w j] สามารถแสดงเปรียบเทียบความแตกต่างของเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น (JP) ภาษาไทยถิ่นใต้ (ST) และเสียงภาษาไทยกลาง (TH) ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4

ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น (JP) ภาษาไทยถิ่นใต้ (ST) และภาษาไทยกลาง (TH)

ลักษณะเสียง	ฐานที่เกิด	ริมฝีปาก		พ่น	ปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือก- เพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	ลิ้นไก่	สันเสียง		
		ริมฝีปาก	ริมฝีปากกับ									
เสียงระเบิด	JP	p	b		t	d			k	g		
	ST	p	p ^h b		t	t ^h d		c	c ^h	k	k ^h	?
	TH	p	p ^h b		t	t ^h d		c	c ^h	k	k ^h	?
เสียงนาสิก	JP		m			n		ɲ	ŋ		N	
	ST		m			n		ɲ̃	ŋ			
	TH		m			n			ŋ			
เสียงเสียด แทรก	JP	ϕ			s	z	ʃ	ʒ	ç			h
	ST				s							h
	TH			f	s							h
เสียงกักเสียด แทรก	JP				ts	dz	tʃ	dʒ				
	ST											
	TH											
เสียงข้างลิ้น	JP											
	ST					l						
	TH					l						
เสียงร้ว	JP					r						
	ST					r						
	TH					r						

ตารางที่ 2.4

ตารางเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น (JP) ภาษาไทยถิ่นใต้ (ST) และภาษาไทยกลาง (TH) (ต่อ)

ลักษณะเสียง		ฐานที่เกิด		ริมฝีปาก	ริมฝีปากกับฟัน	ปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือก-เพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	ลิ้นไก่	สันเสียง
		JP	ST								
เสียงเปิดกึ่งสระ	JP	w						j			
	ST	w						j jʔ			
	TH	w						j			

หมายเหตุ สัทอักษรที่เป็นคู่แวนอนด้านซ้าย หมายถึง เสียงไม่ก้อง ส่วนด้านขวา หมายถึง เสียงก้อง

จากการเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาไทยกลาง สรุปได้ดังนี้

1. เสียงที่ไม่มีในภาษาญี่ปุ่น แต่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง ได้แก่ เสียง [p^h t^h c c^h k^h ʔ ñ f l r ʔj]

2. เสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง แต่มีปรากฏในภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ เสียง [g ŋ N φ z ʃ ʒ ç ts ɕ tʃ ɕʒ r] ซึ่งกล่าวได้ว่า ในระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาญี่ปุ่น ไม่พบถึงความแตกต่างจากผู้เรียนชาวไทยกลาง

การศึกษาตารางเปรียบเทียบเสียงระหว่างระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาไทยกลางดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า เสียงที่มีในภาษาญี่ปุ่นแต่ไม่มีในภาษาไทยกลางอาจเป็นปัญหาในการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของคนไทยโดยทั่วไป และมีผู้ที่เคยศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยมาแล้วโดยจะนำเสนอในหัวข้อถัดไป แต่ผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้มีปัญหาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นที่มากกว่าผู้เรียนที่พูดภาษาไทยกลาง งานชิ้นนี้จึงศึกษาการออกเสียงและการรับรู้เสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกเสียงและการรับรู้เสียง

การออกเสียงภาษาญี่ปุ่นมีงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยทั้งในระดับหน่วยเสียง ระดับคำ และระดับประโยคเป็นจำนวนมาก แต่ในงานชิ้นนี้จะนำเสนอเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับเสียงพยัญชนะที่อยู่ในขอบเขตการศึกษาของผู้วิจัย ดังนี้

2.2.1 การออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

Chiba Masahito (千葉真人), Satou Jun (佐藤純), and Ota Shinya (大田真也) (2009) ศึกษาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทย โดยเน้นที่วิธีการจัดการของอาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นจำนวน 14 คน ต่อปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทย และพบว่าในทัศนะของผู้สอนเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหามากของผู้เรียนชาวไทยมีรายละเอียดดังนี้

1. เสียงเสียดแทรก และเสียงกักเสียดแทรก ได้แก่ การแยกความแตกต่างระหว่างเสียง [ʃ tʃ ʒ] และระหว่างเสียง [s ts] หรือการออกเสียงพยัญชนะ [ϕ] เป็น [f]
2. เสียงก้องที่มีความสั้นของเส้นเสียง ได้แก่ การออกเสียงวรรณยุกต์ 「ガ」 [g] เป็น [k] และการออกเสียงวรรณยุกต์ 「ザ」 [z] เป็นวรรณยุกต์ 「サ」 [s]
3. การแยกความแตกต่างระหว่างเสียง 「ヒ」 [ç] กับ 「キ」 [kʰi]

งานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า ทัศนะของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนที่มีต่อปัญหาการออกเสียงแตกต่างกัน กล่าวคือ นิยามความหมายของ “ปัญหาของการออกเสียงไม่ถูกต้อง” ของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน เช่น บางท่านมองว่า การออกเสียงในแต่ละครั้งของผู้เรียนหากไม่ได้ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเข้าใจคลาดเคลื่อนก็ไม่ถือว่าเป็นปัญหา แต่บางท่านคิดว่าการออกเสียงผิดเพียงนี้อาจจะส่งผลในการสื่อสารได้ในภายหลัง

Asadayuth Chusri (アサダーユット・チューシー, 2004) ศึกษาการแทรกแซงของภาษาแม่ในการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ โดยทดสอบการออกเสียงของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยทั้งระดับขั้นต้น-กลาง-สูง จำนวน 9 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้พูดชาวไทยมีปัญหาในการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นโดยเฉพาะเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย จะไม่สามารถออกเสียงที่ถูกต้องได้ เช่น เสียงระเบิดก้อง [g] เสียงเสียดแทรก [ʃ ʒ z] เสียงกักเสียดแทรก [tʃ ʧ ts ʧ] เมื่อจะออกเสียงดังกล่าว ผู้เรียนก็จะออกเสียงที่ใกล้เคียงแทน นอกจากนี้การออกเสียง [h ç ϕ] ผู้เรียนจะออกเสียง [ϕu] เป็นเสียง [fu] และเสียง [çi] เป็นเสียง [hi] แทน เป็นต้น

จากการศึกษาระหว่างงานวิจัยของ Chiba et al (2009) และ Asadayuth (2004) ดังกล่าวทำให้เห็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. เสียงที่คาดว่าจะมีปัญหาของผู้เรียนชาวไทยคือ
  - 1) เสียงระเบิดก้อง [g]
  - 2) เสียงเสียดแทรก [ç ϕ ʃ ʒ z]
  - 3) เสียงกักเสียดแทรก [tʃ ʧ ts ʧ]

ข้อสรุปข้างต้นเป็นการวิเคราะห์การออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยทั่วไป แต่ไม่พบว่ามีกรกล่าวถึง ปัญหาในการแยกแยะเสียง [k ŋ h] ที่คาดว่าจะจะเป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

Kawano Toshiyuki (河野俊之, 2014, p. 196-199) ได้อธิบายการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การออกเสียง 「シ」 [ʃ] จะมีการใช้เสียง [c c^h] แทน เช่น 「シジ เป็น ちじ」 ซึ่งเกิดจากความสับสนระหว่างเสียง [ʃ tʃ]
2. การออกเสียง 「ツ」 [ts] จะมีการใช้เสียง [s] แทน เช่น 「つきです เป็น すきです」
3. เสียง [k k^h] เป็นเสียงที่มีรูปแบบการเปล่งเสียงต่างกันคือ เป็นเสียงไม่มีลม-ไม่ก้อง และมีลม-ไม่ก้อง ทำให้การออกเสียง เช่น 「かいしや เป็น かいしや」 แทน และการแยกเสียงไม่ถูกต้องระหว่างเสียงวรรณ 「カ」 และวรรณ 「ガ」 จึงทำให้มีการนำเสียง [k^h] มาใช้ในวรรณ 「カ」 และนำเอาเสียง [k] มาใช้ในวรรณ 「ガ」
4. เสียง [ɸ] ที่มีการใช้ริมฝีปากทั้งสองในการออกเสียง 「フ」 เช่น 「ふく おか、さいふ」 จะมีการออกเสียงเป็นเสียง [f] โดยใช้ฟันบนครอบริมฝีปากล่างแทน
5. เสียงที่ไม่มีในภาษาไทย อาทิเช่น เสียงก้อง [ɟ ʒ ɗ z]⁶ เช่น 「ちじ เป็น ちち」 โดยจะใช้ [c c^h ʃ s] แทน

จากการศึกษาของ Kawano (2014) ข้างต้นกล่าวได้ว่า เสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทยคือ เสียงเสียดแทรก ได้แก่ [ɸ z ʃ ʒ] เสียงกักเสียดแทรก ได้แก่ [ts ɗ ɟ] และเสียงระเบิด ได้แก่ [k k^h g] เมื่อผู้เรียนออกเสียงดังกล่าวไม่ได้ ก็จะออกเสียงที่ใกล้เคียงในภาษาแม่แทน กล่าวสรุปได้ว่า การศึกษาของ Kawano (2014) มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับ Chiba et al (2009) และ Asadayuth (2004) เสียงบางเสียงแม้ชาวญี่ปุ่นจะไม่มีกรแบ่งแยกอย่างชัดเจนแต่เห็นควรที่ต้องตระหนัก หากอยู่ในบริบทของการสื่อสารก็อาจทำให้ความหมายเปลี่ยนไปได้

Saowanee Suthathongthai (サウワニー・スタートーンタイ, 2004) ศึกษาอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียนชาวไทยในการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น เสียงที่เป็นปัญหาและยากสำหรับผู้เรียนชาวไทย ได้แก่

⁶ เสียง [ɗʒ] ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ [ɗ] และเสียง [ʒ] ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ [ʒ] ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยมากกว่า

1. เสียง 「シ」 「チ」 「ス」 「ツ」 เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการออกเสียงดังกล่าวเหมือนกับภาษาญี่ปุ่น จึงทำให้ผู้เรียนชาวไทยไม่สามารถฟังแยกแยะเสียงดังกล่าวได้ และส่งผลต่อให้ออกเสียงไม่ได้

2. เสียง 「ガ」 「ザ」 เนื่องจากทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นมีเสียงก้อง แต่สำหรับเสียง 「ガ」 「ザ」 ไม่มีในภาษาไทย จึงทำให้การออกเสียงที่ถูกต้องนั้นค่อนข้างเป็นไปได้ยาก ดังนั้นชาวไทยจึงเลือกออกเสียง [ŋ] และเสียง [k] แทนเสียง [g] และออกเสียง [s] แทนเสียง [z]

หากมีการรับรู้เสียงภาษาเป้าหมายมากเท่าไร ความยากในการออกเสียงภาษาเป้าหมายก็ยิ่งลดลงเท่านั้น กรณีที่เกิดปัญหาในการออกเสียงภาษาเป้าหมาย สามารถเกิดขึ้นได้ง่าย ฉะนั้นหากเข้าใจความแตกต่างของการออกเสียง และวิธีการออกเสียงทั้งในภาษาแม่และภาษาเป้าหมายได้ ก็จะทำให้ออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น

ในการศึกษาของงานวิจัยของ Saowanee (2004) กล่าวว่า ผู้เรียนชาวไทยมักจะมีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวที่ไม่มีในภาษาไทย เช่น เสียง 「シ」 「チ」 ทำให้ผู้เรียนฟังแยกแยะไม่ได้ รวมถึงออกเสียงไม่ได้ด้วย เช่นเดียวกับเสียง 「ス」 「ツ」 อีกทั้งเสียงพยัญชนะก้อง 「ガ」 「ザ」 ผู้เรียนจึงใช้วิธีออกเสียงที่ใกล้เคียงแทน เช่น เสียง 「ガ」 เป็นเสียง [k] หรือแม้แต่เสียง 「ザ」 เป็นเสียง [s] ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการสื่อสารเชิงความหมายได้ กล่าวสรุปได้ว่า ประเด็นที่ Saowanee (2004) ให้ความสำคัญคือ การเข้าใจเสียงภาษาเป้าหมาย เช่น ความแตกต่างของเสียงต่างๆ ซึ่งจะเป็นผลเชิงบวกที่ช่วยให้การออกเสียงถูกต้องมากยิ่งขึ้น

Tanporn Trakantalermsak (トラカントロンサク・ターンポーン, 2012) ศึกษาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ โดยพิจารณาจากผลการทดสอบการอ่านออกเสียง เน้นศึกษาการออกเสียงที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทยคือ การออกเสียง [ʃ ʧ ʒ] เป้าหมายของงานวิจัยคือ ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยมีวิธีการจัดหมวดหมู่ และการแยกพูดเสียง 「シ チ ジ」 [ʃ ʧ ʒ] อย่างไร ถ้าหากจัดหมวดหมู่ได้ถูกต้อง อิทธิพลใดส่งผลต่อการเรียนรู้การออกเสียง และความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียนเป็นอย่างไร สำหรับกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนชาวไทยที่อยู่ในประเทศญี่ปุ่นจำนวน 30 คน ทั้งเพศชายและหญิง และอายุระหว่าง 18-34 ปี โดยใช้วิธีการทดสอบด้วยการเก็บข้อมูลเสียง ผู้วิจัยจะให้กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงจากแบบทดสอบการออกเสียง โดยใช้คำที่มีเสียง [ʃ ʧ ʒ] รวมอยู่ด้วยทั้งในตำแหน่งต้นคำและกลางคำ ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีความหมาย และให้ชาวญี่ปุ่นจำนวน 10 คนเป็นผู้วิเคราะห์พิจารณาว่า กลุ่มตัวอย่างออกเสียงถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

จากการศึกษาพบว่า แม้จะจัดหมวดหมู่ของเสียง [ʃ ʧ ʒ] แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สามารถแยกเสียงดังกล่าวได้ และมีแนวโน้มที่จะใช้เสียงที่ใกล้เคียงกับภาษาแม่แทน

กล่าวคือ เสียงที่ไม่มีในภาษาไทย อาทิ [ʃ ʒ] กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงใช้เสียงที่คล้ายกับภาษาไทย คือ เสียง [c^h] แทน [ʃ] และเสียง [c] แทน [ʒ] เป็นต้น

จากงานวิจัยของ Tanporn (2012) กล่าวได้ว่า จากการทดสอบการออกเสียง ภาษาญี่ปุ่น พบเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทยคือ การออกเสียง 「シ チ ジ」 [ʃ tʃ ʒ] เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีเสียงดังกล่าว ผู้เรียนจึงไม่สามารถออกเสียงและแยกเสียงดังกล่าวได้ โดยนำเสียงที่ปรากฏในภาษาแม่มาใช้แทน เช่น เสียง [ʃ] ใช้เสียงในภาษาไทยคือเสียง [c^h] หรือเสียง [ʒ] ใช้เสียงในภาษาไทยคือเสียง [c]

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย เพื่อเป็นแนวทางการคาดการณ์การออกเสียงของผู้เรียนเบื้องต้นตั้งแต่หน้า 11-15 สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ปัญหาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยคือ เสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาไทย เช่น เสียงระเบิดก้อง [g] เสียงเสียดแทรก [ç φ ʃ ʒ z] และเสียงกักเสียดแทรก [tʃ dʒ ts dz] ซึ่งผู้เรียนออกเสียงไม่ถูกต้อง โดยจะออกเสียงใกล้เคียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทน

2. ปัจจัยของผู้เรียนที่เหมือนกันคือ ความสามารถในการแยกแยะเสียง สำหรับหัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจคือ การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ จากการสำรวจเบื้องต้นยังไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงและการรับรู้เสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า หากมีการศึกษาดังกล่าวจะช่วยให้ผู้สอนทราบถึงปัญหา ตลอดจนหาแนวทางการแก้ไขหรือป้องกันไม่ให้ผู้เรียนออกเสียงผิดตั้งแต่เนิ่นๆ ได้ ทั้งนี้ในการออกเสียงมีความสัมพันธ์กับการพูดโดยตรง จึงมีความสำคัญอย่างมาก เพราะการออกเสียงได้ถูกต้องเป็นธรรมชาติจะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย ส่งผลต่อการสื่อสารราบรื่น (ยุพกา, 2012)

2.2.2 การรับรู้เสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

Wanicha Thongyuen (ワニチャー・トンユーン, 2017) ศึกษาการออกเสียงและการฟังเพื่อความเข้าใจของเสียง 「シ チ ジ」 ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย ในการสำรวจครั้งนี้ใช้คำศัพท์ที่ไม่มี ความหมายจำนวน 45 คำ โดยกำหนดเป็น 7 สถานการณ์ และแบ่งเป็น คำศัพท์ที่มีปรากฏอยู่ในตำแหน่งต้นคำและกลางคำ ซึ่งการทดสอบการออกเสียงจะให้ผู้พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ให้คะแนนการออกเสียงนั้นๆ และสำหรับการทดสอบการรับรู้เสียงจะให้กลุ่มตัวอย่างฟังเสียงที่บันทึกไว้ โดยเป็นเสียงผู้พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ แล้วดูวิธีการแสดงออกว่าได้ยินอย่างไรบ้าง หรือเป็นวิธีแบบการให้อินพุต (input) แล้วให้กลุ่มตัวอย่างเ้าท์พุต (output) ออกมา

ผลการศึกษาพบว่า อัตราที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงถูกต้องมากที่สุดคือ เสียง 「ジ」 ถัดมาคือ เสียง 「シ」 และอัตราการออกเสียงถูกต้องน้อยที่สุดคือ เสียง 「チ」 และผลในการวิเคราะห์ตามสถานการณ์พบว่า มีเพียงสถานการณ์ที่เป็นเสียงพยัญชนะสระเท่านั้นที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ง่าย ซึ่งสถานการณ์ของเสียง 「チ」 ยากที่สุด ตำแหน่งต้นคำการใช้ 「チ」 ถูกต้องน้อยที่สุด โดยเฉพาะสถานการณ์ที่มีคำว่า 「チ」 ลงท้าย เช่น (シチマ・チチマ・ジチマ) ส่วนในตำแหน่งกลางคำการใช้ 「チ」 ถูกต้องมากที่สุดในสถานการณ์ที่เป็นคำประสมเสียงก็มากกว่าสถานการณ์อื่นๆ เช่น (マッシ・マッチ・マッジ)

ส่วนผลการศึกษาการรับรู้เสียงพบว่า อัตราที่ตอบถูกต้องมากที่สุดคือ เสียง 「シ」 ถัดมาคือ เสียง 「ジ」 และอัตราที่ตอบถูกน้อยที่สุดคือ เสียง 「チ」 ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ โดยเฉพาะสถานการณ์นั้น มีเพียงพยัญชนะสระเท่านั้นที่ผู้เรียนสามารถฟังและรับรู้ได้ สำหรับตำแหน่งต้นคำของเสียง 「シ」 จะฟังได้ถูกต้องมากที่สุดกว่าเสียงอื่นๆ ในขณะที่เสียง 「チ」 จะฟังถูกต้องได้น้อยที่สุดและฟังยากที่สุด ส่วนคำตำแหน่งกลางคำของเสียง 「チ」 ทุกๆ สถานการณ์ไม่มีความแตกต่างกัน และมีการฟังถูกต้องได้น้อยที่สุด จากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนชาวไทยไม่สามารถออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษาได้ มี 3 สาเหตุคือ อาจารย์ผู้สอนไม่ค่อยได้สอนการออกเสียงให้กับผู้เรียน การถ่ายโอนของภาษาแม่ที่เป็นอิทธิพลต่อภาษาที่สอง และมีความเป็นไปได้ถึงความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง เช่น พื้นความรู้ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่น

จากการศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียงและการรับรู้เสียงของ Wanicha (2017) ได้แก่ เสียง 「シ チ ジ」 สรุปได้ว่า อัตราความถูกต้องในการออกเสียงจะเป็นลำดับดังนี้คือ 「ジ > シ > チ」 แต่อัตราความถูกต้องในการรับรู้เสียงจะเป็นลำดับดังนี้คือ 「シ > ジ > チ」 เสียงที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยทั้งในด้านการออกเสียงและการรับรู้เสียงคือ เสียง 「チ」 [tʃ] ผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการออกเสียงและการรับรู้เสียง อาจไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

Nishida Fuminobu (西田文信, 2012) ศึกษาการออกเสียงและการรับรู้เสียง ระเบิดก้อง และไม่ก้องของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย เป็นการศึกษาจุดที่เป็นปัญหาในการเรียนรู้ ระหว่างเสียงก้องและเสียงไม่ก้องภาษาญี่ปุ่นของผู้พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่ ซึ่งดำเนินการวิเคราะห์และอธิบายถึงสาเหตุจากการทดสอบจากการสังเกตเสียงทางโสตสัทศาสตร์ถึงจุดที่เป็นปัญหาและยากต่อการเรียนรู้เสียงระเบิดก้อง และไม่ก้องดังนี้

1. เสียงไม่ก้อง ได้แก่ เสียง [ʃ tʃ ts ç φ]
2. เสียงก้อง ได้แก่ เสียง [g dʒ dʒ] และเสียง [z ʒ] ในตำแหน่งกลางคำ
3. เสียงพยัญชนะควบ ได้แก่ เสียง [kʲ ʃ tʃ ɲ mʲ rʲ gʲ dʒ ʒ bʲ pʲ]

การทดสอบใช้ผู้พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่จำนวน 15 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เป็นผู้เรียนระดับต้นระยะเวลาเรียน 1 ปี กลุ่มที่ 2 เป็นผู้เรียนระดับกลางระยะเวลาเรียน 2 ปี และกลุ่มที่ 3 เป็นผู้เรียนระดับสูงระยะเวลาเรียน 3 ปี ซึ่งเป็นผู้เรียนที่เรียนอยู่ทั้งในโรงเรียนเอกชน และมหาวิทยาลัยในญี่ปุ่น โดยเจาะจงเป็นภาษาไทยกลางถิ่นกรุงเทพฯเพียงเท่านั้น รวมถึงสภาพแวดล้อมในการเรียน และระยะเวลาในการเรียนตามบุคคล

ผลการศึกษากการออกเสียงและการรับรู้เสียง มีรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถในการออกเสียงและการรับรู้เสียงมีการเรียนรู้ที่ยาก ซึ่งไม่มี ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับระยะเวลาในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ ในการออกเสียงผิด เสียงก้องและเสียงไม่ก้องไม่มีความเกี่ยวข้องกับระยะเวลาเรียนของผู้เรียน ไม่ว่าจะเรียนตั้งแต่ 1 ปี 2 ปี หรือ 3 ปี แต่พบว่าความสามารถในการออกเสียง และการรับรู้เสียงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

2. เสียงระเบิดก้อง ได้แก่ เสียง [g dz dʒ] และเสียง [z ʒ] ในตำแหน่ง กลางคำ ผู้เรียนมีการใช้เสียงระหว่างเสียงไม่ก้อง ไม่มีลมหรือเสียงไม่ก้อง มีลมในภาษาไทยแทน

จากการศึกษาของ Nishida (2012) กล่าวได้ว่า การออกเสียงและการรับรู้ เสียงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน หากผู้เรียนมีการรับรู้เข้าใจเสียงผิดก็จะทำให้การออกเสียงนั้นไม่ ถูกต้องไปด้วย อีกทั้งระยะเวลาเรียนของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผลต่อการออกเสียงและการรับรู้เสียงที่ ถูกต้องได้

Miyahara Mihoko (宮原三保子, 2007) ศึกษาปัญหาวิธีการออกเสียงเสียง ก้องและเสียงไม่ก้องของผู้เรียนชาวไทย โดยพิจารณาจากการใช้ผิดจากการถอดเสียง กรณีศึกษาเสียง วรรค 「カ・ガ」 「タ・ダ」 「パ・バ」 ซึ่งวิธีการสำรวจจะมีอาจารย์ผู้สอนที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็น ภาษาแม่ออกเสียงคำศัพท์ที่ประสมตัวอักษรที่ใช้ในการศึกษาคำนี้ แล้วให้ผู้เรียนฟังเสียงที่ได้ยินเขียน เป็นตัวอักษรฮิรางานะ และเขียนเป็นภาษาไทย ซึ่งเป็นการเขียนตามคำบอก (Dictation) วัตถุประสงค์ที่ให้เขียนอักษรภาษาไทยก็เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนสังเกตถึงเสียงมีลม และเสียงไม่มีลมใน การออกเสียงของคนญี่ปุ่นหรือไม่ วิธีการสำรวจคือ ผู้วิจัยออกเสียงให้ฟัง 3 ครั้งต่อคำศัพท์ 1 คำ โดย คำศัพท์จะมีตำแหน่งของเสียงที่ต้องการศึกษาคือ ตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ อีกทั้งวิธี การศึกษากการใช้คำผิด ผู้วิจัยเน้นเฉพาะตัวอักษรที่เขียนผิดเพียงเท่านั้น

ผลการสำรวจพบว่า อัตราการตอบผิดสูงที่สุดจากการเขียนตามคำบอกเป็น ตัวอักษรฮิรางานะ อันดับแรกคือ เสียงวรรค 「カ・ガ」 อันดับสองคือ เสียงวรรค 「パ・バ」 และอันดับสุดท้ายคือ เสียงวรรค 「タ・ダ」 กล่าวได้ว่า ผู้เรียนที่เขียนผิดคือเสียงที่ออกยาก และ ผู้เรียนที่เขียนไม่ผิดคือเสียงที่ออกง่าย เช่น การเขียนผิดระหว่างเสียงก้อง และเสียงไม่ก้อง จากคำว่า 「こま」 เป็นเสียง 「ごま」 เมื่อพิจารณาจากการออกเสียงของอาจารย์ผู้สอนชาวญี่ปุ่นพบว่า เสียง

วรรณคดี 「カ」 เมื่ออยู่ตำแหน่งต้นคำจะเป็นเสียงไม่ก้อง มีลมหรือเสียง [k^h] แต่เมื่ออยู่ในตำแหน่งกลางคำหรือตำแหน่งท้ายคำเป็นเสียงไม่ก้อง ไม่มีลมหรือเสียง [k] ส่วนเสียงวรรณคดี 「カ」 ไม่ว่าจะปรากฏในตำแหน่งใดๆ ก็มีลักษณะเสียงเป็นเสียงก้อง ไม่มีลมหรือเสียง [g] สำหรับเสียงที่เป็นปัญหามากที่สุดของผู้เรียนชาวไทยคือ เสียง [g] เป็นเสียงก้อง ไม่มีลม ซึ่งไม่มีปรากฏในภาษาไทย จึงทำให้ผู้เรียนใช้เสียงอื่นแทน การออกเสียง [g] กับฐานกรณ์แปลงเสียงมีความใกล้เคียงกัน ทำให้ผู้เรียนมีตัวเลือกในการออกเสียงโดยใช้เสียง [ŋ] เสียงนาสิกกระเปิดโดยใช้ฐานเพดานอ่อนไม่มีลม หรือไม่ก็ใช้เสียง [k] ที่เป็นเสียงกักหรือเสียงกระเปิดโดยใช้ฐานเพดานอ่อนเช่นเดียวกัน แต่เป็นเสียงก้อง ไม่มีลม ดังนั้น ผู้เรียนชาวไทยเลือกใช้เสียง [k] ที่ไม่มีลมเนื่องจากเป็นเสียงที่ใกล้เคียง แต่สำหรับเสียง [k] ที่มีลักษณะเสียงไม่ก้อง ไม่มีลม เมื่อเขียนเป็นภาษาญี่ปุ่นพบว่า มีการเขียนเครื่องหมาย 「^ˆ」 ลงไปด้วย ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ผลของการออกเสียงและการเขียนตามคำบอกของผู้เรียนชาวไทยสวนทางกัน อีกทั้งยังเกิดความสับสนของเสียงกระเปิดอย่างมาก

จากการศึกษาของ Miyahara (2007) กล่าวได้ว่า เสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาแม่ของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เสียงกระเปิดก้องอย่างเสียง [g] ยากต่อการออกเสียง และการฟังเพื่อจับใจความ ผู้เรียนมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับภาษาแม่แทน อีกทั้งการออกเสียงกับการเขียนตามคำบอกไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.2.2.1 กิจกรรมการรับรู้เสียง

ในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทั้งด้านทักษะ มีความสามารถต่างๆ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีเทคนิคหรือวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2005ข, น. 12-13) กล่าวว่า เทคนิคสำคัญคือ การสอนทักษะการฟัง (listening) โดยมีการฝึกให้ผู้ฟังสามารถแยกเสียงที่ได้รับฟัง รับรู้ และเข้าใจความหมายเรื่องที่ฟังได้ ซึ่งถือเป็นการให้อินพุต (input) แก่ผู้ฟังกิจกรรมที่ใช้ในการฟังมีหลากหลายกิจกรรม เช่น การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นการให้ผู้เรียนฟังข้อความแบบมีจังหวะ เป็นข้อความในระดับความเร็วที่เหมาะสม ให้เวลาจดบันทึก ผู้เรียนที่มีความสามารถจะต้องจดบันทึกสิ่งที่ตนเองได้ยินได้ถูกต้อง การเขียนตามคำบอกเป็นกิจกรรมบูรณาการที่วัดประเมินทักษะต่างๆ (Banerjee, J., 2000) ซึ่ง Kawano (2014, p. 246-247) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นกิจกรรมการฟังเสียง แล้วเขียนตัวอักษรออกมาอย่างถูกต้อง เป็นการฟังเสียงซ้ำหลายๆ ครั้ง แล้วพยายามทำความเข้าใจกับเสียงนั้นๆ อย่างละเอียด จากนั้นจึงเขียนเสียงดังกล่าวออกมา โดยมีการใช้บทพูดหรือสคริปต์ในขอบเขตของเสียง จะทำให้เกิดการรับรู้เนื้อหาที่ได้ฟังมาหลังจากนั้น ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการฝึกการออกเสียงของผู้เรียนได้ Hugh (2003, p. 195) ระบุว่า การ

เขียนตามคำบอกไม่ใช่การให้เขียนคำหรือลำดับคำ แต่เป็นการเขียนเสียงที่ได้ยินที่มีความต่อเนื่องกันของคำ แล้วจดจำ จากนั้นจึงเขียนสิ่งที่ได้ยินลงไป

กล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมการรับรู้เสียงมีหลายวิธี แต่ในงานวิจัยชิ้นนี้เลือกใช้วิธีการเขียนตามคำบอก เพราะการรับรู้เสียงด้วยวิธีนี้ผู้เรียนจะเขียนเสียงที่ได้ยินลงไป หากกลุ่มตัวอย่างเข้าใจเสียงที่ได้ยิน คำตอบก็อาจถูกต้องได้ ในส่วนนี้จึงทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ง่าย อีกทั้งในการเรียนการสอนเพื่อการแก้ไขการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น ควรมีการฝึกการฟัง (input) ซึ่งจำเป็นต้องใช้สื่อ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟัง เกิดการเรียนรู้ ตลอดจนการถ่ายทอดออกมาในการพูด การเขียน (output) ที่ถูกต้องได้ จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีนี้

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

“การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดียวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้” เป็นงานวิจัยเชิงประจักษ์ โดยเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อนำผลที่ได้มาอภิปราย ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานวิจัยโดยแบ่งออกเป็นลำดับ ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยเจาะจงเลือกผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้มาตั้งแต่กำเนิดที่อยู่ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดตรัง จากการสำรวจพบว่า ในจังหวัดสงขลา มีโรงเรียนมีหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 7 แห่ง ได้แก่

- 1) โรงเรียนเทศบาล5 วัดหัวป้อมนอก 2) โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ 3) โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชวูศ
- 4) โรงเรียนวรนาธิเฉลิม 5) โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย 6) โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย2 และ
- 7) โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณกุลกันยา และในจังหวัดตรังมีหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 3 แห่ง ได้แก่ 1) โรงเรียนจุฬารัตน์ราชวิทยาลัยตรัง
- 2) โรงเรียนวิเชียรมาตุ และ 3) โรงเรียนสวัสดีรัตนภิรมย์ ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียนจาก 1 จังหวัด รวมเป็น 2 แห่ง

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จากจังหวัดสงขลา และโรงเรียนวิเชียรมาตุ จากจังหวัดตรัง ซึ่งใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 18 คน โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีสมัครใจและได้รับคำแนะนำจากผู้สอน

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในการวิจัย ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 จากโรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา 10 คน แบ่งเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 คน และจากโรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง จำนวน 8 คน แบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน กลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่น 1 ปีหรือน้อยกว่า มีจำนวน 7 คน
  2. กลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นมากกว่า 1 ปี มีจำนวน 11 คน
- สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีดังต่อไปนี้
1. เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา และจังหวัดตรังมีแนวโน้มที่จะมีอิทธิพลการออกเสียงภาษาไทยถิ่นใต้สูง
  2. โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ และโรงเรียนวิเชียรมาตุ เป็นโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นมากกว่า 10 ปี และมีระยะเวลาเรียนมากกว่าโรงเรียนอื่น อีกทั้งนักเรียนโดยมากเป็นคนในพื้นที่
  3. ผู้วิจัยสามารถติดต่อเพื่อขอเก็บข้อมูล และขอรับการสนับสนุนจากอาจารย์ผู้สอนได้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

3.2.1.1 แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปและอภิปรายผลมีการออกแบบโดยมีหัวข้องานวิจัย “การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้” เป็นตัวตั้งต้น ซึ่งมีทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา

ตอนที่ 3 การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 4 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง

3.2.1.2 แบบทดสอบการออกเสียง

แบบทดสอบการออกเสียงที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ก็เพื่อใช้ศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ มีจำนวน 13 เสียง ได้แก่ [k g ŋ h ɕ ɸ ʃ ʒ z ʈ ɕ ts ɕ]

แบบทดสอบการออกเสียง

เสียงที่ใช้ในทดสอบการออกเสียง มีจำนวน 13 เสียง ได้แก่ เสียง [k g ŋ h ɕ φ
ʃ ʒ z ʧ ʤ ts ɕ] โดยเป็นบทรอ่านและบทสนทนาจำนวน 9 บท ดังต่อไปนี้

1. 그리고おばあさんも、^いすずめのおみまいに行っておみやげに^{おお}大きい はこをもらいま
した。おばあさんは^{はや}早く ^{なか}中を見たかったので、^{やす}とちゅうで休んで、^あはこのふたを^あ開
けてみました。

2. เสียง [ŋ] A : すみません、^いびじゅつかんはどこですか。

B : ^いびじゅつかんですか。^いまっすぐ行って、^{ひと}一つ目の^めしんごうを^{みぎ}右に^ままが
ってください。^{みぎ}びじゅつかんは右にあります。

A : ありがとうございます。

3. タイの^{がっこう}学校の^{ぶんかさい}文化祭は^み見たことがありませんから、^いぜひ ^い行きたいです。でも、いつ
行けるかわかりません。あした先生にそうだんしてから、できるだけ^{はや}早く ^かへんじを^か書
きます。

4. 一日に^{いちにち}三回^{さんかい}飲んでください。^{あさ}朝^{はん}ご飯の^{あと}後と、^{ひる}昼^{はん}ご飯の^{あと}後と、^{ばん}晩^{はん}ご飯の^{あと}後です。^{じょ}じょ
^{ふた}うざいを^{ふた}二つと^{ひと}カプセルを^{ひと}一つ^の飲んでください。

5. ^{なんにん}ブッサバー : ^{なんにん}ワンチャイさんの^かかぞくは何人ですか。

^{なんにん}ワンチャイ : ^{ちち}七人です。^{はは}父と^{はは}母と^{そふ}そふがいます。そして^{あね}姉が^{ふたり}二人と^{おとうと}弟 ^{ひとり}が一人います。

6. A : どうしたんですか。

B : ^{さいふ}さいふをおとしてしまったんです。

A : ^{かね}お金を^か貸しましょうか。

B : ありがとうございます。おねがいします。

7. A : ^{はな}花をかざりたいんですが……。

B : ^{はな}花なら^{がっこう}学校の^{ちか}近くの^{いちば}市場で^か買ったらいいですよ。

8. これは^{わたし}私たちの^{なまえ}グループの^{なまえ}ロボットの^{なまえ}名前です。^{なまえ}名前は^{なまえ}ムームーと^{なまえ}いいます。これから^{なまえ}ム
^{つか}ームーの^{かた}使用方を^{せつめい}説明します。

9. バンコクでかぜがはやっています。

タイのぞうのかずがきよねんのはんぶんへりました。

ตารางที่ 3.1

ตารางเสียงที่ใช้ในการทดสอบการออกเสียง

ลำดับ	เสียงที่ใช้ในการทดสอบ	คำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบการออกเสียง
1	[k]	かきます、なか、おおきい、いきたい、はやく、かぞく、あけて、いける、はこ、がっこう
2	[g]	がっこう、ごはん
3	[ŋ]	まがって、みぎ、まっすぐ、しんごう
4	[h]	はな、はやって、へんじ、へります
5	[ç]	ぜひ、ひとつ
6	[ϕ]	そふ、ふたり
7	[ʃ]	おとして、かしましょう
8	[ʒ]	びじゅつかん(1)、びじゅつかん(2)
9	[z]	かざりたい、かず、すずめ、かぜ、かぞく
10	[tʃ]	ちかく、いちば
11	[tʂ]	じょうざい、へんじ
12	[ts]	つかい、せつめい
13	[dʒ]	ぜひ、ぞう

3.2.1.3 แบบทดสอบการเขียนตามคำบอก (Dictation)

แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ก็เพื่อใช้ศึกษา ปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ซึ่งมีจำนวน 9 เสียง ได้แก่ [k ŋ h ç ϕ ʃ z tʃ ts] คำศัพท์ที่ใช้ในระหว่างการเขียนตามคำบอก (Dictation) มีเกณฑ์การคัดเลือกคือ กำหนดให้เสียงที่ศึกษามีคำศัพท์ 2 คำ ซึ่งจะปรากฏอยู่ในหนึ่งบทอ่านหรือบทสนทนาใน ตำราเรียนอากิโกะโตะโทะโมะดะจิ ฉบับปรับปรุง เล่มที่ 1-6 มีรายละเอียดดังนี้

แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกครั้งที่ 1

- はじめにえびを洗います。それから、きのこを切ります。きのこもよく洗ってから切ります。つぎに、おゆをわかします。
- ウアイは毎日仕事が終わってから、川へ行って一匹きの魚えさをやりました。
このふしぎな木を見るために一人の男の人が村に来ました。
- こんにちは。ポンです。みなさんはほうかごいつも何をしますか。わたしは1時間ぐらいしゅくだいをします。7時にばんごはんを食べます。
- あきこ：来週の金曜日は何の日ですか。
スリーラット：八月十二日ですね。おうひさまのたんじょう日です。大切な日です。
ナッター：タイの「母の日」です。
- あきこ：いいえ、ありません。うちから学校までどのぐらいかかりますか。
スリーラット：25分ぐらいかかります。
あきこ：ゆうがたもふねでかりますか。
スリーラット：はい。でも、きょうはじゅくへ行きます。学校からあるいて行きます。
- わたしは毎朝7時に家を出ます。家からさくらえきまであるきます。5分ぐらいかかります。さくらえきででんしゃに乗って、あさひえきででんしゃをおります。あさひえきから学校まであるいて10分ぐらいです。7時40分ごろ学校につきます。
- それから、コンサートの帰りは道がこみそうなので、おそくなるかもしれないとご両親に言っておいた方がいいです。待ち合わせの場所はきっぷのうりばの近くだと書いていましたが、コンサートの会場のそばのP&Pレストランにかえました。
- あきこ：何と書いてありますか。
スリーラット：文字のコンテストがあると書いてあります。
あきこ：へえ、いつですか。
スリーラット：十二月一日です。
- タイの南の地方でこうずいがありました
しょうらい、デザイナーになりたいと思っています。そのためにファッション誌をよく読んでいます。

ตารางที่ 3.2

ตารางเสียงที่ใช้ในการทดสอบการเขียนตามคำบอกครั้งที่ 1

คำที่ใช้ในการทดสอบ	เสียง	คำที่ใช้ในการทดสอบ	เสียง
1. きます	[k]	11. わたし	[ʃ]
2. わかします		12. しちじ	
3. しごと	[ŋ]	13. こうずい	[z]
4. ふしぎ		14. ざっし	
5. ほうかご	[h]	15. みち	[tʃ]
6. ばんごはん		16. ちかく	
7. おうひさま	[ç]	17. いつ	[ts]
8. ひ		18. ついたち	
9. 25分 にじゅうごふん	[φ]		
10. ふね			

แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกครั้งที่ 2

- さいごにレモンをすこし入れます。レモンは火をけてから入れます。この料理はからくてすばくておいしいです。
- おうさまはおこって、家来にウアイの妹をころさせました。そして、ウアイをさがさせました。その時ウアイは森に住んでいました。ウアイはもう一度人間になりました。
- 私は中学生の時、文化祭で日本語のはっぴょうを見ておもしろそうだったので、日本語のコースに入りました。
- A: 乗り物の中で何が一番はやいですか。B: ひこうが一番はやいです。
わたしとアルンさんはケーキが作れます。ニダーさんとピチャートさんはギターがひけます。みんな泳げます。
- 品物が多くて安いので、とても人気があります。ひとびとがいない物をお寺にきふします。お寺がそれを売っています。そのお寺のおぼうさんによると、品物は毎日ふえてきているそうです。
- 今年大学の入学試験におちても、来年もう一度試験をうけようと思います。
- きのう、ちこくして、先生におこられました。バスで、知らない人に道を聞かれたので、あんないしました。それで、朝早く家を出たのに、ちこくしました。

8. すみません。こんでいるので、少しすこつめてください。
すみません。あついで、気をつけてください。
9. リー：先生。ぜんぶこた答えなくてもいいですか。 26パッチャニー：はい、いいですよ。
みず水をきれいにするきかいつかを使ったらいいです。

ตารางที่ 3.3

ตารางเสียงที่ใช้ในการทดสอบการเขียนตามคำบอกครั้งที่ 2

คำที่ใช้ในการทดสอบ	เสียง	คำที่ใช้ในการทดสอบ	เสียง
1. <u>す</u> こし	[k]	11. <u>こ</u> とし	[ʃ]
2. <u>け</u> して		12. <u>し</u> けん	
3. さ <u>が</u> させました	[ŋ]	13. <u>ぜん</u> ぶ	[z]
4. に <u>ん</u> げん		14. <u>み</u> ず	
5. に <u>ほ</u> んご	[h]	15. <u>ち</u> こく	[tʃ]
6. <u>は</u> いりました		16. <u>み</u> ち	
7. <u>ひ</u> こうき	[ç]	17. <u>つ</u> めて	[ts]
8. <u>ひ</u> けます		18. <u>あ</u> つい	
9. き <u>ふ</u> します	[φ]		
10. <u>ふ</u> えて			

3.2.1.4 สื่อที่มอบหมายให้กลุ่มตัวอย่าง

สื่อที่มอบหมายให้กลุ่มตัวอย่างฝึกฝนการฟังล่วงหน้าก่อนการเขียนตามคำบอก (Dictation) คือ ไฟล์เสียงบทสนทนาภาษาญี่ปุ่นจากตำราเรียนอากิโกะโตะโทะโมตะจิ ฉบับปรับปรุง เล่มที่ 1-6 ซึ่งผู้วิจัยจะคัดเลือกบทอ่านหรือบทสนทนาที่มีเสียงที่ต้องการศึกษา จากนั้นทำการบันทึกลงแผ่นซีดี และมอบให้กลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง IC Recorder รุ่น SONY 3 และแอปพลิเคชันเสียงบันทึกบน Iphone 6X plus
2. แผ่นซีดีแบบฝึกฟัง (Listening Tasks) คัดเลือกบทสนทนาจากตำราเรียนอากิโกะโตะโทะโมตะจิ ฉบับปรับปรุง เล่มที่ 1-6

3.3 วิธีการและการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 แผนการเก็บข้อมูล

ตารางที่ 3.4

ตารางกำหนดแผนการเก็บข้อมูล

ครั้งที่	รายละเอียดเนื้อหา	เวลา	หมายเหตุ
1	- แนะนำตัว และอธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดขั้นตอนการเก็บข้อมูล - ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม - เก็บข้อมูลการออกเสียงโดยการบันทึกเสียง - กำหนดให้ผู้เรียนฟังสื่อการสอนเพื่อนำมาทดสอบในคาบถัดไป	20-30 นาที	- โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ ดำเนินการวันที่ 8-10, 15 และ 22 กุมภาพันธ์ 2561 - โรงเรียนวิเชียรมาตุ ดำเนินการวันที่ 13, 20 และ 27 กุมภาพันธ์ 2561
2	- ทำแบบทดสอบ เขียนตามคำบอกครั้งที่ 1 - กำหนดให้ผู้เรียนฟังสื่อการสอนเพื่อนำมาทดสอบในคาบถัดไป	10 นาที	
3	- ทำแบบทดสอบ เขียนตามคำบอกครั้งที่ 2	10 นาที	

3.3.2 ระยะเวลาที่เก็บข้อมูล

ดำเนินการภายในระยะเวลา 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 8-27 กุมภาพันธ์ 2561

3.3.3 วิธีการเก็บข้อมูล

1. เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามทั่วไป และแบบทดสอบการออกเสียงโดยการบันทึกเสียง ทั้งนี้ในการทดสอบการออกเสียง ผู้วิจัยไม่ได้สร้างสภาพแวดล้อมให้กดดัน ไม่ได้กำหนดเวลาในการอ่าน และกำหนดให้มีการฝึกอ่านก่อนการทดสอบ

2. แบบทดสอบการเขียนตามคำบอก (Dictation) ครั้งที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยกำหนดช่องว่างให้กลุ่มตัวอย่างเติมคำที่ได้ยินลงไป โดยเปิดให้ฟัง 3 ครั้ง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 กระบวนการจัดเก็บข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามทั่วไป แบบทดสอบการออกเสียง และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก (Dictation) ครั้งที่ 1 และ 2 ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมและนำข้อมูลที่ได้อามาหาค่าคำนวณร้อยละ

3.4.2 การวิเคราะห์การออกเสียงของผู้เรียน

1. ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์การออกเสียงของผู้เรียนร่วมกับชาวญี่ปุ่นเจ้าของภาษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดโตเกียวจำนวน 2 คน ซึ่งเป็นเพศหญิงอายุ 25 ปี จำนวน 1 คน และเพศชายอายุ 41 ปี จำนวน 1 คน

2. เกณฑ์ในการประเมินเสียงคือ ผู้วิจัยและชาวญี่ปุ่นผู้หญิงได้วิเคราะห์เสียงของกลุ่มตัวอย่างร่วมกัน จากนั้นให้ชาวญี่ปุ่นอีกคนวิเคราะห์เสียงตามลำพัง การแยกเช่นนี้ก็เพื่อนำผลที่ได้มาตรวจเช็คความเหมือนหรือแตกต่าง กรณีที่วิเคราะห์เหมือนกัน ผู้วิจัยจะนำผลดังกล่าวมาศึกษา แต่หากกรณีที่แตกต่างกัน จะมีการวิเคราะห์เสียงใหม่ร่วมกันอีกครั้งจนกว่าจะได้ข้อสรุป ทั้งนี้ก่อนช่วงทำการวิเคราะห์เสียงผู้วิจัยได้อธิบายถึงหลักการทาง IPA ภาษาญี่ปุ่นเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ถูกต้องมากที่สุด

3. สัทอักษรถิ่นการออกเสียงและการเขียนตามคำบอก (Dictation) ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำมาแจกแจงหาค่าร้อยละ โดยกำหนดให้ 1 เสียง นับเป็น 1 คะแนน

3.4.3 การวิเคราะห์ผล

1. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปัญหาการออกเสียงโดยแบบสอบถามทั่วไป การทดสอบการออกเสียง และการเขียนตามคำบอก (Dictation) จะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำมาสรุป และอภิปรายในเชิงปริมาณ

2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปัญหาการออกเสียง จำเป็นต้องนำมาอภิปรายผล ร่วมกับการรับรู้เสียง หลังจากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ แผลผล และนำเสนอข้อมูลโดยการบรรยายและพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 จำนวน 18 คน จากโรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 5 จำนวน 10 คน และจากโรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 8 คน

การวิจัยในครั้งนี้ก็เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ โดยผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลแบบสอบถามทั่วไป ข้อมูลแบบทดสอบการออกเสียง และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก (Dictation) ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง ผลที่ได้จากแบบสอบถามผู้วิจัยนำมาสรุปและอภิปรายผล เนื่องจากในแบบสอบถามมี 4 หัวข้อใหญ่คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น และการตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง ผู้วิจัยจึงแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	6	33.33
- หญิง	12	66.67
2. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
- ม. 3	5	27.77
- ม. 4	2	11.11
- ม. 5	10	55.56
- ม. 6	1	5.56
3. ระยะเวลาเรียนภาษาญี่ปุ่น		
- น้อยกว่า 1 ปี	4	22.22
- 1 ปี	3	16.66
- 2 ปี	10	55.56
- 3 ปี	1	5.56
4. นอกเหนือจากคาบเรียน ท่านได้สัมผัสกับภาษาญี่ปุ่นอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ฟังเพลงญี่ปุ่น	8	44.44
- ดูละคร อนิเมะ การ์ตูนญี่ปุ่น	17	94.44
- สนทนากับคนญี่ปุ่น	4	22.22
- อื่นๆ	2	11.11
5. ความถี่ของการเข้าถึงสื่อญี่ปุ่นเฉลี่ยกี่ชั่วโมง/สัปดาห์		
- 1-2 ชั่วโมง	9	50
- 2-4 ชั่วโมง	2	11.11
- 4-6 ชั่วโมง	2	11.11
- 6-8 ชั่วโมง	1	5.56
- มากกว่า 8 ชั่วโมง	4	22.22

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
6. เกิดและเติบโตในจังหวัดสงขลา		
- ใช่	10	55.56
- ไม่ใช่ (โปรดระบุ) <u>ตรัง</u>	8	44.44
7. เคยย้ายถิ่นฐานหรือเคยอาศัยอยู่ต่างประเทศหรือไม่		
- ไม่เคย	18	100
8. ประสบการณ์การไปญี่ปุ่น		
- ไม่เคย	18	100

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้แบบสอบถามจำนวน 18 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงจำนวน 12 คน และเพศชายจำนวน 6 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาเรียนภาษาญี่ปุ่นมากที่สุดคือ 2 ปี จำนวน 10 คน มีกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาญี่ปุ่นน้อยกว่า 1 ปีจำนวน 4 คน ระยะเวลา 1 ปีจำนวน 3 คน และระยะเวลา 3 ปีจำนวน 1 คน นอกเหนือจากคาบเรียนภาษาญี่ปุ่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างได้สัมผัสกับภาษาญี่ปุ่นมากที่สุดคือ ดูละคร อะนิเมะ และการ์ตูนญี่ปุ่น จำนวน 17 คน ถัดมาคือฟังเพลงญี่ปุ่นจำนวน 8 คน สนทนากับคนญี่ปุ่นจำนวน 4 คน และมีอื่นๆ จำนวน 2 คน ได้แก่ อ่านนิยายแปลสองภาษาและอ่านนิยายภาษาญี่ปุ่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ความถี่ในการเข้าถึงสื่อญี่ปุ่นเฉลี่ย 1-2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 9 คน มีกลุ่มตัวอย่างที่เข้าถึงสื่อญี่ปุ่นมากกว่า 8 ชั่วโมง/สัปดาห์เป็นจำนวน 4 คน และมีกลุ่มตัวอย่างที่เข้าถึงสื่อญี่ปุ่น 2-4 ชั่วโมง/สัปดาห์ และ 4-6 ชั่วโมง/สัปดาห์ มีจำนวนอย่างละ 2 คน และมีกลุ่มตัวอย่างเข้าถึงสื่อญี่ปุ่น 6-8 ชั่วโมง/สัปดาห์จำนวน 1 คน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นผู้เรียนที่เกิดและเติบโตในจังหวัดสงขลา จำนวน 10 คน และจังหวัดตรัง จำนวน 8 คน โดยที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยย้ายถิ่นฐานหรือเคยอาศัยอยู่ต่างประเทศ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวไม่เคยมีประสบการณ์การไปญี่ปุ่นเลยทั้งจำนวน 18 คน

จากการศึกษาผลของแบบสอบถามและได้สอบถามผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณพบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระยะเวลาเรียนคือ 2 ปี แต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทั้ง 1 ปี และน้อยกว่า 1 ปี ส่วนโรงเรียนวิเชียรมาตุ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการเรียนภาษาญี่ปุ่น 1 ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการเรียนภาษาญี่ปุ่น 2 ปี และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการเรียนภาษาญี่ปุ่น 3 ปี ตามลำดับ

จากผลการศึกษาดังกล่าว เบื้องต้นสันนิษฐานได้ว่ากลุ่มตัวอย่างอาจมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นอันเนื่องมาจากระยะเวลาเรียน การสัมผัสกับภาษาญี่ปุ่น รวมถึงความถี่ในการเข้าถึงสื่อญี่ปุ่นได้

4.1.2 ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามใน 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 2. ปัญหาในการใช้ภาษาไทยกลาง 3. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ และ 4. ภาษาต่างประเทศที่เคยศึกษา ผลปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา

ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
1. ภาษาที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวัน		
- ภาษาไทยถิ่นใต้	18	100
2. คิดว่าตนเองมีปัญหาด้านการพูดภาษาไทยกลางหรือไม่ (กรณีที่ตอบว่า ภาษาไทยถิ่นใต้)		
- มี	5	27.78
- ไม่มี	13	72.22

จากตารางที่ 4.2 ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ทั้งหมดจำนวน 18 คน ในการพูดภาษาไทยถิ่นใต้นั้นอาจทำให้การพูดภาษาไทยกลางผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐานได้ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่คิดว่าตนเองมีปัญหาในการพูดภาษาไทยกลางเป็นจำนวน 5 คน และมีกลุ่มตัวอย่างคิดว่าตนเองไม่มีปัญหาในการพูดภาษาไทยกลางอยู่จำนวน 13 คน

ตารางที่ 4.2

ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
3. ท่านสื่อสารกับบุคคลเหล่านี้ด้วยภาษาใด		
- บิดา-มารดา		
ภาษาไทยถิ่นใต้	18	100
ภาษาไทยกลาง	3	16.66
อื่นๆ		
- พี่น้อง		
ภาษาไทยถิ่นใต้	18	100
ภาษาไทยกลาง	3	16.66
อื่นๆ		
- ญาติ		
ภาษาไทยถิ่นใต้	18	100
ภาษาไทยกลาง	3	16.66
อื่นๆ	1	5.56
- เพื่อนบ้าน		
ภาษาไทยถิ่นใต้	14	77.77
ภาษาไทยกลาง	6	33.33
อื่นๆ		
- เพื่อนโรงเรียน		
ภาษาไทยถิ่นใต้	10	55.56
ภาษาไทยกลาง	13	72.22
อื่นๆ	1	5.56
- ครู/อาจารย์		
ภาษาไทยถิ่นใต้	2	11.11
ภาษาไทยกลาง	17	94.44
อื่นๆ	1	5.56

ตารางที่ 4.2

ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
4. ภาษาต่างประเทศ (นอกเหนือจากภาษาญี่ปุ่น) ที่เคยศึกษา		
- ภาษาอังกฤษ	16	88.89
- ภาษาจีน	7	38.89
- อื่นๆ	3	16.66

เนื่องจากแบบสอบถามในตารางที่ 4.2 หัวข้อที่ 3-4 เป็นคำถามให้เลือกตอบ โดยไม่ได้กำหนดว่าต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง จึงทำให้มีจำนวนคำตอบไม่เท่ากัน กลุ่มตัวอย่างบางคนมีการสื่อสารกับบุคคลหนึ่งๆ ด้วยสองภาษาทั้งภาษาถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ภาษาที่หลากหลายในการสื่อสารกับบุคคลต่างๆ การสื่อสารกับบิดา-มารดา ญาติ พี่น้อง เพื่อนบ้าน จะมีการใช้ภาษาไทยถิ่นใต้มากกว่าภาษาไทยกลางตามลำดับ ถือว่าภาษาไทยถิ่นใต้ยังคงใช้อยู่โดยทั่วไป เมื่อกลุ่มตัวอย่างต้องการสื่อสารกับบุคคลดังกล่าวจึงใช้ภาษาถิ่นใต้เนื่องจากเป็นภาษาแม่ แต่กรณีของกลุ่มตัวอย่างที่สื่อสารกับครู/อาจารย์ และเพื่อนในโรงเรียน จะมีการใช้ภาษาไทยกลางในการสื่อสารมากกว่าภาษาถิ่นใต้

สำหรับภาษาต่างประเทศที่กลุ่มตัวอย่างเคยศึกษามาพบว่า มีการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุดจำนวน 16 คน ถัดมาคือภาษาจีน จำนวน 7 คน และอื่นๆ จำนวน 3 คน ได้แก่ ภาษาเกาหลี ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน เป็นต้น ซึ่งให้เห็นว่า นอกเหนือจากภาษาถิ่นใต้ และภาษาไทยกลางแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังมีการเรียนรู้ภาษาอื่นๆ ด้วย

จากผลการศึกษา ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาถิ่นใต้สื่อสารกับบุคคลภายในครอบครัว โดยมีความถี่ในการใช้สูงกว่าการใช้ภาษาไทยกลาง ในขณะที่เดียวกันการใช้ภาษาไทยกลางสื่อสาร โดยมากจะเป็นบุคคลภายนอก เช่น ครู/อาจารย์ หรือเพื่อนในโรงเรียน กล่าวได้ว่า แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ แต่หากเป็นในสถานที่ราชการก็จะใช้ภาษาไทยกลาง ทำให้ความถี่ในการใช้ภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาแม่มีมากขึ้น รวมถึงการเรียนภาษาที่สาม ภาษาที่สี่ของกลุ่มตัวอย่าง อาทิ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ฯลฯ มีอิทธิพลต่อการออกเสียงได้

4.1.3 การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3

การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ข้อคำถามการให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
1. ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ท่านคิดว่าทักษะใดสำคัญที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อเท่านั้น)		
- การฟัง	6	33.34
- การพูด	8	44.44
- การอ่าน	2	11.11
- การเขียน	2	11.11
2. ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ท่านให้ความสำคัญกับทักษะใดมากที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อเท่านั้น)		
- การฟัง	2	11.11
- การพูด	14	77.78
- การเขียน	2	11.11

จากตารางที่ 4.3 การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น พบว่า ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างคิดว่าทักษะที่สำคัญที่สุดคือ ทักษะการพูดมีจำนวน 8 คน ถัดมาคือทักษะการฟัง จำนวน 6 คน ส่วนทักษะการอ่านและการเขียน จำนวนทักษะละ 2 คน ทั้งนี้ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ทักษะการพูด มีจำนวน 14 คน รองลงมาคือ ทักษะการฟังและการเขียน จำนวนทักษะละ 2 คน โดยที่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านเลย

จากผลดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับทักษะพูดมาก ซึ่ง น่าจะเป็นอิทธิพลเชิงบวกต่อการออกเสียงพยางค์และตัวภาษาญี่ปุ่น กล่าวคือ ผู้เรียนมีความตระหนัก และมีการคำนึงถึงการสื่อสารหรือการเอาท์พุท (output) จึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนใส่ใจและระมัดระวัง ในการออกเสียงได้

4.1.4 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4

การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง

ข้อความถามในการตระหนักรู้การออกเสียง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
1. คิดว่าตนเองมีปัญหากการออกเสียงพยัญชนะเดียวหรือไม่		
- มี	11	61.11
- ไม่มี	7	38.89

จากตารางที่ 4.4 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเองเป็นการเฝ้าระวังตนเอง (self-monitoring) พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คนตอบว่าตนเองมีปัญหากการออกเสียงพยัญชนะเดียวภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ผู้เรียนคนที่ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 13, 17 และ 18 ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตระหนักรู้ถึงการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้การออกเสียงต่อไปได้ ส่วนอีก 7 คน ตอบว่าตนเองไม่มีปัญหา

ในตอนี่ 4 มีคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีนำเสนอโดยการเขียนข้อคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ได้เขียนเสนอไว้ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 4.5

การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง (คำถามปลายเปิด) (ต่อ)

ข้อความถาม	ข้อคิดเห็นจากคำถาม
2. ท่านคิดว่า สำหรับตัวท่านเองมีเสียงใดบ้างที่มีปัญหาในการออกเสียง	S1 ออกเสียงสูงต่ำไม่ค่อยชัดเจน ออกเสียงตัวที่คล้ายๆ กันไม่ค่อยชัด S2 ทุกตัว S3 ออกเสียงไม่ชัดเจน S5 มีทุกตัว S6 เสียงควบ เมื่อเวลามีพยัญชนะมารวมกันและเป็นประโยคยาวๆ S13 เสียง し、じ、ち、す、つ S14 เสียง ち、つ S16 เสียง つ、す、づ、ず S17 เสียงรูป が S18 เสียง つ、す

ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คนกล่าวว่าตนเองมีปัญหาการออกเสียงโดยเจียนระบุคือ เสียงเสียดแทรกและเสียงกักเสียดแทรก 「ㄌ」 「ㄐ」 「ㄒ」 「ㄗ」 「ㄘ」 「ㄙ」 「ㄚ」 รวมถึงเสียงระเบิดก้อง เสียง 「ㄎ」 ก็เป็นปัญหาเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะเสียง 「ㄘ」 ที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นปัญหามากที่สุดจำนวน 4 คน ถัดมาคือ เสียง 「ㄗ」 จำนวน 3 คน กล่าวได้ว่า ปัญหาด้านการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง เบื้องต้นจากข้อมูลการให้ข้อเสนอแนะ กลุ่มตัวอย่างเข้าใจปัญหาของตนเองอย่างแน่ชัด และมีการเฝ้าระวังตนเอง (self-monitoring)

4.2 ผลการวิเคราะห์การทดสอบการออกเสียง

4.2.1 ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว

สำหรับการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 13 เสียง ได้แก่ เสียง [k g ŋ h ç φ ʃ ʒ z ʧ ʤ ts ɕ]

4.2.1.1 เสียง [k]

เสียง [k] มีปรากฏอยู่ในภาษาญี่ปุ่นวรรค 「か き く け こ」 มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 10 คำ

(1) เสียง [k] ตัวอักษร 「か」

ตารางที่ 4.6

ผลของการออกเสียง [k] ตัวอักษร 「か」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [k]	かきます		なか		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[k]	15	83.33	9	50	24	66.67
○	[k ^h]	-	-	4	22.22	4	22.22
×	[g]	3	16.67	5	27.78	8	11.11

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

ในตารางที่ 4.6 ผลของการออกเสียง 「か」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [k] ได้ถูกต้องเป็นจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีการออกเสียงเป็นเสียง [k^h] อยู่ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.22 รวมการออกเสียงถูกต้องเป็น 28 ครั้ง ร้อยละ 88.89 ส่วนใน

กรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [g] มีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.11 จุดที่น่าสังเกตคือ เมื่อเสียง [k] อยู่ในตำแหน่งกลางคำ จะมีการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียงก้อง ไม่มีลม [g] ร้อยละ 27.78 ซึ่งมากกว่าตำแหน่งต้นคำ

(2) เสียง [k] ตัวอักษร 「き」

ตารางที่ 4.7

ผลของการออกเสียง [k] ตัวอักษร 「き」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [k]	おおきい		いきたい		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[k]	11	61.11	14	77.78	25	69.44
○	[k ^h]	5	27.78	2	11.11	7	19.44
×	[g]	2	11.11	-	-	2	5.56
×	Error	-	-	2	11.11	2	5.56

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.7 ผลของการออกเสียง 「き」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [k] ถูกต้องจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.44 และมีการออกเสียงเป็น [k^h] จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.44 รวมการออกเสียงถูกต้องเป็น 32 ครั้ง ร้อยละ 88.88 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [g] มีจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.56 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายมีจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56 รวมการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็น 4 ครั้ง ร้อยละ 11.12

(3) เสียง [k] ตัวอักษร 「く」

ตารางที่ 4.8

ผลของการออกเสียง [k] ตัวอักษร 「く」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [k]	はやく		かぞく		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[k]	5	27.78	11	61.11	16	44.44
○	[k ^h]	9	50	3	16.67	12	33.33
×	[g]	4	22.22	2	11.11	6	16.67
×	Error	-	-	2	11.11	2	5.56

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.8 ผลของการออกเสียง 「く」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [k] ถูกต้องจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.44 และออกเสียงเป็น [k^h] จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รวมการออกเสียงถูกต้องเป็น 28 ครั้ง ร้อยละ 77.77 ส่วนในกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [g] มีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายมีจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56 รวมการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็น 8 ครั้ง ร้อยละ 22.22

(4) เสียง [k] ตัวอักษร 「け」

ตารางที่ 4.9

ผลของการออกเสียง [k] ตัวอักษร 「け」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [k]	あけて		いける		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[k]	12	66.67	13	72.22	25	69.44
○	[k ^h]	3	16.67	-	-	3	8.34
×	[g]	1	5.55	-	-	1	2.78
×	Error	2	11.11	5	27.78	7	19.44

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.9 ผลของการออกเสียง 「け」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [k] ถูกต้องจำนวน 25 ครั้ง และออกเสียงเป็น [k^h] จำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 8.34

รวมการออกเสียงถูกต้องเป็น 28 ครั้ง ร้อยละ 77.78 ส่วนกรณีการออกเสียงผิดเพี้ยน เป็นเสียง [g] มีจำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 2.78 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายมีจำนวน 7 ครั้ง ร้อยละ 19.44

(5) เสียง [k] ตัวอักษร 「こ」

ตารางที่ 4.10

ผลของการออกเสียง [k] ตัวอักษร 「こ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [k]	はこ		がっこう		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[k]	9	50	17	94.44	26	72.22
○	[k ^h]	8	44.44	-	-	8	22.22
×	[g]	1	5.56	-	-	1	2.78
×	Error	-	-	1	5.56	1	2.78

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.10 ผลของการออกเสียง 「こ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [k] ถูกต้องจำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.22 และออกเสียงเป็น [k^h] จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.22 รวมการออกเสียงถูกต้องเป็น 34 ครั้ง ร้อยละ 94.44 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [g] อยู่ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.78 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 2.78 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56

จากผลการศึกษาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างเสียงวรรณคดี [k] 「かき く け こ」 สามารถกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ซึ่งอาจได้รับอิทธิพลเชิงบวกจากความใกล้เคียงของเสียงในภาษาแม่ อย่างไรก็ตามแม้ว่าแนวโน้มของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ยังมีกรออกเสียงผิดอยู่ด้วย ได้แก่ การออกเสียงเป็น [g] ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการสื่อสารเชิงความหมายโดยตรงได้

สิ่งที่น่าสังเกตจากการศึกษาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากในงานวิจัยขั้นนี้ผู้วิจัยไม่ได้เจาะจงในตำแหน่งของคำ ทำให้พบข้อเท็จจริงว่า ตำแหน่งของเสียง [k] มีผลต่อการออกเสียงที่แตกต่างจากมาตรฐานได้ กล่าวคือ เมื่อคำที่ใช้ศึกษาอยู่ในตำแหน่งกลางคำและตำแหน่งท้ายคำพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการออกเสียงเป็น [k^h] เนื่องจากเป็นเสียงที่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางจึงทำให้ผู้เรียนออกเสียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทน แนวโน้มจึง

น่าจะทำให้การออกเสียง [k] ไม่เป็นธรรมชาติ ซึ่งโดยปกติแล้วการออกเสียง [k^h] มักจะอยู่ในตำแหน่งต้นคำ แต่เมื่ออยู่ในตำแหน่งกลางคำจะออกเสียงเป็น [k] ผู้วิจัยคาดว่ากลุ่มตัวอย่างน่าจะออกเสียงเป็นเสียงย่อยระหว่างเสียงมีลมและไม่มีลม เปรมจิต (2002, น. 178) กล่าวว่า การออกเสียง [k^h] จะออกเสียงย่อยกับเสียงไม่มีลม [k] และในขณะที่การออกเสียง [k] ก็สามารถแปรเป็นเสียงมีลมได้เช่นกัน อีกทั้งแนวโน้มจากการศึกษามีความแตกต่างกับงานวิจัยของ Miyahara (2007) ที่พบว่าเสียงวรรณ 「カ」 เมื่ออยู่ตำแหน่งต้นคำจะเป็นเสียงไม่ก้อง มีลมหรือเสียง [k^h] แต่เมื่ออยู่ในตำแหน่งกลางคำหรือตำแหน่งท้ายคำเป็นเสียงไม่ก้อง ไม่มีลมหรือเสียง [k]

4.2.1.2 เสียง [g]

เสียง [g] มีปรากฏอยู่ในภาษาญี่ปุ่นวรรณ 「が ぎ ぐ げ ご」 ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะเสียง 「が ご」 และมีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ เนื่องจากในบทอ่านและบทสนทนาไม่มีเสียงที่ต้องการศึกษารอบทุกเสียง

(1) เสียง [g] ตัวอักษร 「が」 「ご」

ตารางที่ 4.11

ผลของการออกเสียง [g] ตัวอักษร 「が」 「ご」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [g]	がっこう		ごはん		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[g]	16	88.88	18	100	34	94.44
×	[k]	1	5.56	-	-	1	2.78
×	Error	1	5.56	-	-	1	2.78

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.11 ผลของการออกเสียง 「が」 「ご」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [g] ถูกต้องเป็นจำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.44 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [k] จำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 5.56 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 5.56 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 5.56

เนื่องจากในระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้ไม่มีเสียงดังกล่าว จึงคาดว่าน่าจะมึปัญหาการออกเสียงไม่ได้ แต่จากผลการศึกษาเสียง [g] สามารถกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 94.44 สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง แนวโน้มของการออกเสียง [g] ได้ถูกต้องจึงมีสูงมาก เมื่อศึกษา

การออกเสียงคำในภาษาไทยถิ่นใต้ของฉันทส (1991, น. 77) กล่าวว่า ในภาษาไทยถิ่นใต้มีเสียง “ฆ” ที่เป็นเสียงระเบิดเพดานอ่อน เสียงก้องไม่มีลม ซึ่งออกเสียงคล้ายเสียง [g] ในภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า เข้น (ทั้งหมด) ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้สูงที่กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงก้อง [g] ได้ดี ซึ่งแตกต่างกับการศึกษาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยทั้ง Chiba et al. (2004) และ Asadayuth (2004) ที่พบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาการแยกเสียง และการออกเสียง [g] อีกทั้งไม่สอดคล้องกับ Kawano (2014), Saowanee (2004) และ Miyahara (2007) พบว่า เสียง [g] เป็นเสียงก้อง ไม่มีลม ซึ่งไม่มีปรากฏในภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนชาวไทยเสียง [k] ในภาษาแม่มาใช้แทน

4.2.1.3 เสียง [ŋ]

เสียง [ŋ] มีปรากฏอยู่ในภาษาญี่ปุ่นวรรค 「か ぎ く け こ」 เป็นเสียงย่อยของเสียง [g] สามารถปรากฏได้เมื่อไม่ได้อยู่ในตำแหน่งต้นคำ ผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะเสียง 「か ぎ く こ」 และมีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 4 คำ เนื่องจากในบทอ่านและบทสนทนาไม่มีเสียงที่ต้องการศึกษาครบทุกเสียง

(1) เสียง [ŋ] ตัวอักษร 「か」 「ぎ」

ตารางที่ 4.12

ผลของการออกเสียง [ŋ] ตัวอักษร 「か」 「ぎ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ŋ]	まかって		みぎ		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ŋ]	14	77.78	10	55.56	24	66.67
○	[g]	-	-	5	27.78	5	13.89
×	[h]	4	22.22	3	16.66	7	19.44

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.12 ผลของการออกเสียง 「か」 「ぎ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [ŋ] ถูกต้องจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเกิดความสับสนในการอ่านออกเสียงวรรค [ŋ] จึงให้อ่านออกเสียงเป็น [g] จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.89 รวมการออกเสียงถูกต้องเป็น 29 ครั้ง ร้อยละ 80.56 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [h] มีจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.44

(2) เสียง [ŋ] ตัวอักษร 「ㄺ」 「ㄻ」

ตารางที่ 4.13

ผลของการออกเสียง [ŋ] ตัวอักษร 「ㄺ」 「ㄻ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ŋ]	まつすㄺ		しんㄻ		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ŋ]	13	72.22	10	55.55	23	63.88
○	[g]	5	27.78	5	27.78	10	27.78
×	[h]	-	-	1	5.56	1	2.78
×	[k]	-	-	2	11.11	2	5.56

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.13 ผลของการออกเสียง 「ㄺ」 「ㄻ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [ŋ] ถูกต้องจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.88 ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเกิดความสับสนในการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ [ŋ] จึงทำให้อ่านออกเสียงเป็น [g] จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.78 รวมการออกเสียงถูกต้องเป็น 33 ครั้ง ร้อยละ 91.66 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [h] มีจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.78 และออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [k] จำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 3 ครั้ง ร้อยละ 8.34

จากผลการศึกษาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างเสียง [ŋ] 「ㄺ」 「ㄻ」 สามารถกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [ŋ] ได้ถูกต้อง ซึ่งผู้เรียนอาจได้รับอิทธิพลเชิงบวกจากภาษาแม่และภาษาไทยกลาง อย่างไรก็ตามแม้ว่าแนวโน้มของกลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงถูกต้องแต่ก็มีการออกเสียงผิดเพี้ยนเช่นกัน ได้แก่ การออกเสียงเป็น [h] ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารเชิงความหมายได้ เมื่อศึกษาวิเคราะห์ในเชิงลึกพบว่า เสียงที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิดเพี้ยนเป็น [h] เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลาทั้งสิ้น ได้แก่ ผู้เรียน S3, S8, S10 และ S11 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดตรังไม่พบว่าการออกเสียงผิดเป็น [h] จึงอาจกล่าวได้ว่า อิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียนชาวไทยถิ่นสงขลามีผลต่อการออกเสียง [ŋ] ที่ถูกต้อง รวมถึงการออกเสียงในภาษาเป้าหมายด้วย แม้จะมีจำนวนน้อยแต่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของภาษาถิ่น ปัญหานี้จึงไม่ควรมองข้าม ดังนั้นจากการศึกษาจึงพบเห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างได้คือการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นเสียง [h] นั้น อัครา (1992, น. 216) กล่าวว่า การออกเสียงภาษาไทย

กลางของผู้พูดชาวไทยถิ่นใต้จะมีปรากฏการณ์เขียนอย่างอ่านอย่าง เช่น คำว่า งาน [ŋa:n] และเงิน [ŋɔn] กลายเป็น ฮาน [ha:n] และเฮิน [hɔn] จึงกล่าวได้ว่า การออกเสียง [ŋ] เป็นปรากฏการณ์ของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้เป็นภาษาแม่ออกเสียงภาษาไทยกลางมีปัญหา และเมื่อออกเสียงภาษาเป้าหมายก็จะเกิดปัญหาเช่นเดียวกัน ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่าเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้ อีกทั้งในการศึกษาเสียง [ŋ] พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการออกเสียงเป็น [k] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างเกิดความสับสนของตัวอักษร 「ㄎ」 กับ 「ㄍ」

4.2.1.4 เสียง [h]

เสียง [h] มีปรากฏอยู่ในภาษาญี่ปุ่นวรรค 「は ～ へ」 ซึ่งในการศึกษารั้งนี้ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 4 คำ ทั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะเสียง 「は ～」 เท่านั้น เนื่องจากในบทอ่านและบทสนทนาไม่มีเสียงที่ต้องการศึกษาครบทุกเสียง

(1) เสียง [h] ตัวอักษร 「は」

ตารางที่ 4.14

ผลของการออกเสียง [h] ตัวอักษร 「は」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [h]	はな		はやって		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[h]	16	88.89	15	83.33	31	86.11
×	[a]	-	-	1	5.56	1	2.78
×	Error	2	11.11	2	11.11	4	11.11

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.14 ผลของการออกเสียง 「は」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [h] ได้ถูกต้องจำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 86.11 แต่ก็พบว่ามียังมีกลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิดเป็นเสียงสระ [a] จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.78 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 4 ครั้ง ร้อยละ 11.11 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 5 ครั้ง ร้อยละ 13.89

(2) เสียง [h] ตัวอักษร 「へ」

ตารางที่ 4.15

ผลของการออกเสียง [h] ตัวอักษร 「へ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [h]	へんじ		へります		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[h]	15	83.33	16	88.89	31	86.11
×	[e]	2	11.11	-	-	2	5.56
×	Error	1	5.56	2	11.11	3	8.33

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.15 ผลของการออกเสียง 「へ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [h] ได้ถูกต้องเป็นจำนวนรวม 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 86.11 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเป็นเสียงสระ [e] มีจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 8.33 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 5 ครั้ง ร้อยละ 13.89

ผลการศึกษากการออกเสียง [h] กล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [h] ได้ถูกต้อง ผู้เรียนอาจได้รับอิทธิพลเชิงบวกเนื่องจากมีปรากฏในภาษาแม่และภาษาไทยกลาง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ง่ายและถูกต้อง อย่างไรก็ตามแม้ว่าแนวโน้มของกลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงถูกต้อง แต่ก็มีกรออกเสียงผิดอยู่บ้าง ได้แก่ เสียงสระ [a] และเสียงสระ [e] ซึ่งอาจทำให้ความหมายเปลี่ยนไป และเกิดปัญหาต่อการสื่อสารได้ เมื่อศึกษาวิเคราะห์ในเชิงลึกพบว่าเสียงที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียงสระ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ทั้งในจังหวัดสงขลาและจังหวัดตรัง ได้แก่ ผู้เรียน S3, S16 และ S17 จึงอาจกล่าวได้ว่า อิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ทั้งสงขลาและตรังมีผลต่อการออกเสียง [h] ที่ถูกต้องได้ แม้จะมีจำนวนน้อยแต่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของภาษาถิ่น ปัญหานี้จึงไม่ควรมองข้าม

จุดที่น่าสังเกตคือ เนื่องจากคำศัพท์ที่ใช้ศึกษาเป็นเสียงที่อยู่ในตำแหน่งต้นคำทุกเสียง จึงทำให้การออกเสียง [ha] กลายเป็นเสียงสระ [a] และเสียง [he] กลายเป็นเสียงสระ [e] ซึ่งอาจเกิดจากอิทธิพลการใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่างได้ ฉันทัส (1991, น. 78) กล่าวว่า มีเสียงพยัญชนะที่มีใช้ร่วมกันทั้งในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง แต่จะออกเสียงต่างกัน เช่น คำว่า หาด [ha:t] เป็น อ้าต [ʔa:t] หรือณรงค์ (1988, น. 131) ที่ว่า เสียง [h] มีเสียงย่อยเป็นเสียงระเบิด ฐานเส้นเสียง ไม่ก้อง [ʔ] โดยจะปรากฏในตำแหน่งเสียงพยัญชนะต้น อีกทั้งเปรมจิต (2002, น. 192) ที่ว่า เสียง [ʔ] จะปรากฏอยู่ในตำแหน่งเสียงพยัญชนะต้น ดังนั้น

เมื่อเสียงพยัญชนะ [h] ผนวกกับเสียงสระจะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงภาษาญี่ปุ่น [h] ในตำแหน่งต้นคำผิดเป็นเสียงสระได้ง่าย ในประเด็นนี้พิจารณาได้ว่าเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้

4.2.1.5 เสียง [ç]

เสียง [ç] 「っ」 ซึ่งใช้ในการศึกษาคำครั้งนี้ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ

ตารางที่ 4.16

ผลของการออกเสียง [ç] ตัวอักษร 「っ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ç]	せっ		っつ		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ç]	4	22.22	5	27.78	9	25
×	[h]	11	61.11	7	38.89	18	50
×	[i]	-	-	6	33.33	6	16.67
×	Error	3	16.67	-	-	3	8.33

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.16 ผลของการออกเสียง 「っ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างออกเสียงถูกต้องจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 ในขณะที่เดียวกันมีการออกเสียงไม่ถูกต้อง โดยออกเสียงเป็น [h] มากที่สุดจำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50 และมีการออกเสียงเป็นเสียงสระ [i] จำนวน 6 ครั้ง ร้อยละ 16.67 อีกทั้งออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 8.33 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 27 ครั้ง ร้อยละ 75

จากผลการศึกษาที่มีจุดที่น่าสังเกตว่า ในคำศัพท์มีตำแหน่งของเสียงที่ต้องการศึกษาต่างกัน ทั้งตำแหน่งต้นคำและตำแหน่งกลางคำ มีกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงเป็น [h] ซึ่งเป็นเสียงที่ปรากฏในภาษาแม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Asadayuth (2004) ที่ว่าการออกเสียง [çi] กลุ่มตัวอย่างจะออกเป็นเสียง [hi] แทน ซึ่งไม่ถือเป็นปัญหาที่รุนแรง เนื่องจากสองเสียงนี้จัดอยู่ในหน่วยเสียงเดียวกัน แต่มีการแจกแจงแบบสับหลักโดยจะเป็นเสียง [ç] เมื่ออยู่หน้าสระ [i] เท่านั้น แต่ประเด็นที่น่าพิจารณาคือ การออกเสียงโดยลดเสียงพยัญชนะเหลือเพียงสระ [i] ซึ่งเป็นเสียงที่อยู่ในตำแหน่งต้นคำ ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่าเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้ เนื่องจากการออกเสียง [ç] ที่ถูกต้องมีความยาก กลุ่มตัวอย่างจึงใช้เสียงที่มีความใกล้เคียงเสียง [h]

แต่เสียง [h] ในภาษาไทยถิ่นใต้ที่มีเสียงย่อยเป็นเสียงระเบิด ฐานเส้นเสียง [ʔ] โดยปรากฏเป็นเสียงพยัญชนะต้น (เปรมจิต, 2002, น. 192) ดังนั้นเมื่อเสียง [h] ผนวกกับเสียงสระจะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงในตำแหน่งต้นคำผิดเป็นเสียงสระได้ง่าย ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่าเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้

4.2.1.6 เสียง [ϕ]

เสียง [ϕ] 「ふ」 ซึ่งใช้ในการศึกษาคำนี้ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ

ตารางที่ 4.17

ผลของการออกเสียง [ϕ] ตัวอักษร 「ふ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ϕ]	「 <u>ふ</u> 」		「 <u>ふ</u> たり」		รวม (18×2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ϕ]	3	16.67	3	16.67	6	16.67
×	[f]	15	83.33	14	77.77	29	80.55
×	Error	-	-	1	5.56	1	2.78

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.17 ผลของการออกเสียง 「ふ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างออกเสียงถูกต้องจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 ในขณะเดียวกันมีการออกเสียงไม่ถูกต้อง โดยออกเสียงเป็น [f] มากที่สุดจำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.55 อีกทั้งออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 2.78 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 30 ครั้ง ร้อยละ 83.33

จุดที่น่าสังเกตคือ คำศัพท์ที่ใช้มีตำแหน่งของเสียงที่ต้องการศึกษาต่างกัน ทั้งตำแหน่งต้นคำและกลางคำ แต่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียงที่ถูกต้องได้ โดยจะออกเป็นเสียง [f] ที่ปรากฏในภาษาไทยกลางแทน ในความเป็นจริงแม้จะออกเสียงผิดเพี้ยนก็ไม่ส่งผลต่อการสื่อสารมากนัก เนื่องจากระบบเสียงในภาษาญี่ปุ่นไม่มีเสียง [f] การที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิด อาจมีปัจจัยมาจากการสอนเสียงในช่วงเริ่มเรียน หากใช้อักษรโรมันในการเรียน ระบบการเขียนแบบเฮบงจะใช้อักษร [f] แทนเสียงเป็น [fu] การออกเสียงจึงอาจได้รับอิทธิพลมาจากอักษรที่ใช้แทนเสียงได้ อีกทั้งการศึกษาคำนี้ยังพบอีกว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kawano (2014), Chiba et al. (2009) และ Asadayuth (2004) ที่ว่า ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียง [ϕ] ที่ถูกต้องได้ โดยจะออกเสียงใกล้เคียงคือเสียง [f] แทน

4.2.1.7 เสียง [ʃ]

เสียง [ʃ] 「シ」 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ

ตารางที่ 4.18

ผลของการออกเสียง [ʃ] ตัวอักษร 「シ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ʃ]	おと ^し て		か ^し ましょ ^う		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ʃ]	12	66.67	6	33.33	18	50
×	[c ^h]	4	22.22	10	55.56	14	38.89
×	[c]	2	11.11	2	11.11	4	11.11

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.18 ผลของการออกเสียง 「シ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงถูกต้องจำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนในกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [c^h] จำนวน 14 ครั้ง ร้อยละ 38.89 และออกเสียงผิดเป็นเสียง [c] จำนวน 4 ครั้ง ร้อยละ 11.11 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 18 ครั้ง ร้อยละ 50

จากผลการศึกษามีจุดที่น่าสังเกตว่า คำศัพท์มีตำแหน่งของเสียงที่ปรากฏอยู่ในตำแหน่งกลางคำและท้ายคำพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ถูกต้องจำนวนครึ่งต่อครึ่ง ส่วนการออกเสียงที่ผิดเพี้ยนกลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงเป็น [c^h] และ [c] ซึ่งคาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ หรืออาจกล่าวได้ว่า เมื่อผู้พูดภาษาไทยถิ่นใต้บางคนต้องการออกเสียงภาษาไทยกลางก็จะออกเสียงผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐาน เช่น อัครา (1992, น. 216) ช่วยชี้แจง [c^hua:j c^hi: ce:ŋ] เป็น จ้ายจี้แซง [cua:j ci: c^he:ŋ] กรณีเช่นนี้อาจส่งผลต่อการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นได้ด้วย นอกเหนือจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Asadayuth (2004), Chiba et al. (2009) และ Saowanee (2004) ที่พบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยมีปัญหาในการแยกเสียง ทำให้ไม่สามารถออกเสียง [ʃ] ที่ถูกต้องได้ อีกทั้ง Kawano (2014) และ Tanporn (2012) กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีการใช้เสียง [c c^h] แทน และ Wanicha (2017) ที่ว่า โครงสร้างของระบบเสียงในภาษาไทยต่างจากโครงสร้างของระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น กรณีของเสียง [ʃ] ที่ไม่มีในภาษาไทย ยากต่อการเรียนรู้การออกเสียงที่ถูกต้อง และมีอัตราการออกเสียงผิดสูง

4.2.1.8 เสียง [ɕ]

เสียง [ɕ] 「ɕ」 ซึ่งใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นคำที่ไม่ปรากฏในตำแหน่งต้นคำ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ โดยเป็นคำศัพท์คำเดียวกันแต่มีปรากฏอยู่ในบทสนทนาต่างกัน

ตารางที่ 4.19

ผลของการออกเสียง [ɕ] ตัวอักษร 「ɕ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ɕ]	ɕɕ ๕๕ ๕๕ (1)		ɕɕ ๕๕ ๕๕ (2)		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ɕ]	3	16.67	4	22.22	7	19.45
×	[ɲ]	3	16.67	3	16.67	6	16.66
×	[ʈ]	-	-	1	5.56	1	2.78
×	[c]	12	66.66	10	55.55	22	61.11

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.19 ผลของการออกเสียง 「ɕ」 ที่ไม่ปรากฏในตำแหน่งต้นคำพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงถูกต้องจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.45 ส่วนในกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [ɲ] จำนวน 6 ครั้ง ร้อยละ 16.66 และออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [ʈ] จำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 2.78 อีกทั้งออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [c] จำนวน 22 ครั้ง ร้อยละ 61.11 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.55

จากผลการศึกษาที่มีจุดที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง โดยจะออกเสียงผิดเพี้ยนเป็น [ɲ ʈ] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดการสับสนระหว่างเสียงดังกล่าว ส่วนการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็น [c] ที่มีการออกเสียงผิดมากที่สุดคาดว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้เสียงใกล้เคียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทน ซึ่งสอดคล้องกับ Tanporn (2012) ที่ว่า ผู้เรียนจะใช้เสียง [c] ที่ปรากฏในภาษาแม่ออกเสียงแทน [ɕ] นอกเหนือจากนี้พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ Asadayuth (2004) และ Kawano (2014) ที่ว่า ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียง [ɕ] ที่ถูกต้องได้ ผู้วิจัยจึงพิจารณาว่า การออกเสียงผิดเพี้ยนนี้พบได้ในผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยทั่วไป ไม่ได้เป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้เท่านั้น

4.2.1.9 เสียง [z]

เสียง [z] มีปรากฏอยู่ในภาษาญี่ปุ่นเสียงวรรณคดี 「ざ ず ぜ ぞ」 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 5 คำ

(1) เสียง [z] ตัวอักษร 「ざ」

ตารางที่ 4.20

ผลของการออกเสียง [z] ตัวอักษร 「ざ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [z]	かざり	
		จำนวนคน	ร้อยละ
○	[z]	13	72.22
×	[s]	4	22.22
×	Error	1	5.56

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.20 ผลของการออกเสียง 「ざ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [z] ได้ถูกต้องจำนวน 13 ครั้ง ร้อยละ 72.77 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [s] มีจำนวน 4 ครั้ง ร้อยละ 22.22 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 5.56 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้อง 5 ครั้ง ร้อยละ 27.78

(2) เสียง [z] ตัวอักษร 「ず」

ตารางที่ 4.21

ผลของการออกเสียง [z] ตัวอักษร 「ず」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [z]	かず		ずずめ		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[z]	11	61.11	6	33.33	17	47.22
×	[s]	5	27.78	11	61.11	16	44.44
×	[ts]	-	-	1	5.56	1	2.78
×	Error	2	11.11	-	-	2	5.56

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.21 ผลของการออกเสียง 「ㄗ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [z] ได้ถูกต้องเป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.22 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [s] มีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.44 และมีการออกเสียงเป็น [ts] อยู่ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.78 อีกทั้งออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้อง 19 ครั้ง ร้อยละ 52.78

(3) เสียง [z] ตัวอักษร 「ㄗ」 「ㄗ」

ตารางที่ 4.22

ผลของการออกเสียง [z] ตัวอักษร 「ㄗ」 「ㄗ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [z]	かㄗ		かㄗ		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[z]	12	66.67	14	77.78	26	72.22
×	[s]	2	11.11	2	11.11	4	11.11
×	Error	4	22.22	2	11.11	6	16.67

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.22 ผลของการออกเสียง 「ㄗ」 「ㄗ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [z] ได้ถูกต้องจำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.22 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [s] มีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.11 และออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 6 ครั้ง ร้อยละ 16.67 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้อง 10 ครั้ง ร้อยละ 27.78

จากผลการศึกษาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างเสียง [z] สามารถกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแนวโน้มการออกเสียง [z] ได้ถูกต้อง เมื่อพิจารณาศึกษาเสียง [s] ในภาษาไทยถิ่นใต้ จะมีการออกเสียงเสียดแทรกระหว่างปลายลิ้นและปุ่มเหงือก เสียงจึงหนักกว่าเสียง [s] ในภาษาไทยกลาง (อัครา, 1992, น. 35) ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียง [z] ได้ดีอาจเป็นผลจากการมีเสียง [s] ที่หนักและค่อนข้างเสียงก้อง อย่างไรก็ตามแม้ว่าแนวโน้มของกลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงถูกต้อง แต่ก็มีออกเสียงผิดเป็น [s] ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kawano (2014), Chiba et al. (2009), Saowanee (2004) และ Asadayuth (2004) ที่ว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยจะออกเสียงก้อง [z] เป็นเสียงไม่ก้อง [s] ที่ปรากฏในภาษาแม่แทน

สิ่งที่น่าสังเกตจากการศึกษาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างเสียง [z] คือ ตำแหน่งของคำศัพท์ที่ใช้ศึกษาทั้งในตำแหน่งกลางคำและตำแหน่งท้ายคำ มีผลต่อการออกเสียงที่ถูกต้อง เช่น คำว่า 「すずめ」 [suzume] กลุ่มตัวอย่างออกเป็นเสียง [s] เนื่องจากเสียง [z] อยู่ใกล้เคียงกับเสียง [s] ตำแหน่งต้นคำ ผู้วิจัยจึงคาดว่าอาจจะได้รับอิทธิพลเสียงข้างเคียง หรือการออกเสียงไม่ก้องและก้องติดกันเป็นเรื่องที่ยากสำหรับผู้เรียนชาวไทย เพราะปกติจะไม่มีเสียงไม่ก้อง แต่ก็ยังไม่อาจสรุปได้แน่ชัด ควรจะมีการศึกษาต่อไปในประเด็นที่เสียงก้องไม่ก้องติดกัน จะเป็นปัญหาในการออกเสียงหรือไม่

4.2.1.10 เสียง [tʃ]

เสียง [tʃ] 「ち」 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ

ตารางที่ 4.23

ผลของการออกเสียง [tʃ] ตัวอักษร 「ち」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [tʃ]	ちかく		いちば		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[tʃ]	2	11.11	6	33.33	8	22.22
×	[ʃ]	10	55.56	8	44.44	18	50
×	[ʒ]	2	11.11	1	5.56	3	8.34
×	[c]	4	22.22	3	16.67	7	19.44

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.23 ผลของการออกเสียง 「ち」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงถูกต้องจำนวน 8 ครั้ง ร้อยละ 22.22 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยน โดยกลุ่มตัวอย่างออกเสียงเป็น [ʃ] เป็นจำนวน 18 ครั้ง ร้อยละ 50 และออกเสียงเป็น [ʒ] จำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 8.34 อีกทั้งมีการออกเสียงเป็น [c] จำนวน 7 ครั้ง ร้อยละ 19.44 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 28 ครั้ง ร้อยละ 77.78

จากผลการศึกษามีจุดที่น่าสังเกตว่า ในคำศัพท์มีตำแหน่งของเสียงที่ปรากฏอยู่ในตำแหน่งต้นคำและกลางคำ กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่ออกเสียงถูกต้องในตำแหน่งกลางคำดีกว่าตำแหน่งต้นคำ ส่วนการออกเสียงที่ผิดเพี้ยนกลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงเป็น [ʃ] มากที่สุด ซึ่งคาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดการสับสนในการแยกเสียงระหว่างเสียง [ʃ] กับเสียง [tʃ] ได้ รวมถึงเสียง

[3] ส่วนการออกเสียงผิดเป็น [c] ที่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง คาดว่ากลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ง่ายและสะดวกกว่า จึงเลือกใช้เสียง [c] แทนเสียง [tʃ] ทั้งนี้พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiba et al. (2009), Asadayuth (2004), Saowanee (2004) และ Tanporn (2012) ที่ว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยมีปัญหาในการแยกเสียง 「し」 「ち」 เนื่องจากเป็นเสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาไทย ทำให้ออกเสียงที่ถูกต้องได้ยาก และจะออกเป็นเสียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทนอีกทั้ง Wanicha (2017) ที่กล่าวว่า เสียง [tʃ] พบอัตราการออกเสียงผิดสูงมาก ไม่ว่าเสียงจะอยู่ในตำแหน่งใดผู้เรียนก็ไม่สามารถออกเสียงที่ถูกต้องได้ เพราะเนื่องจากเป็นเสียงกักเสียดแทรกที่ไม่มีในภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างจึงเรียนรู้วิธีการเปล่งเสียงได้ยาก

4.2.1.11 เสียง [ʃ]

เสียง [ʃ] 「じ」 ที่ปรากฏในตำแหน่งต้นคำ และเมื่ออยู่หลัง 「ん」 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ

ตารางที่ 4.24

ผลของการออกเสียง [ʃ] ตัวอักษร 「じ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ʃ]	〜んじ		じょうざい		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ʃ]	1	5.56	-	-	1	2.78
×	[ʃ]	1	5.56	2	11.11	3	8.33
×	[tʃ]	5	27.77	3	16.67	8	22.22
×	[c]	9	50	13	72.22	22	61.11
×	Error	2	11.11	-	-	2	5.56

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.24 ผลของการออกเสียง 「じ」 ที่ปรากฏในตำแหน่งต้นคำ และเมื่ออยู่หลัง 「ん」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงถูกต้องจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.78 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [ʃ] จำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 8.33 ออกเสียงผิดเป็นเสียง [tʃ] จำนวน 8 ครั้ง ร้อยละ 22.22 และออกเสียงผิดเป็นเสียง [c] มากที่สุดจำนวน 22 ครั้ง ร้อยละ 61.11 อีกทั้งมีการออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 97.22

จากผลการศึกษามีจุดที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียง [ɕ] ได้ถูกต้อง โดยจะออกเสียงผิดเป็น [c] มากที่สุด คาดว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้เสียงที่มีความใกล้เคียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทนเพื่อความสะดวกต่อการออกเสียง อีกทั้งมีการออกเสียงผิดเป็น [ʃ] ปรากฏอยู่ด้วย จากการศึกษาสอดคล้องกับ Asadayuth (2004) และ Kawano (2014) ที่ว่า ผู้เรียนจะออกเสียง [ɕ] ที่ถูกต้องได้ยาก โดยจะออกเป็นเสียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทน อีกทั้ง Nishida (2012) ที่ว่า การออกเสียงก้อง [ɕ] ยากสำหรับผู้เรียนชาวไทย ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เสียงด้วย

4.2.1.12 เสียง [ts]

เสียง [ts] 「つ」 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ

ตารางที่ 4.25

ผลของการออกเสียง [ts] ตัวอักษร 「つ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ts]	つかい		せつめい		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ts]	7	38.89	4	22.22	11	30.55
×	[s]	11	61.11	10	55.55	21	58.33
×	[ʃ]	-	-	1	5.56	1	2.78
×	[t]	-	-	2	11.11	2	5.56
×	[c ^h]	-	-	1	5.56	1	2.78

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.25 ผลของการออกเสียง 「つ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงถูกต้องจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.55 ส่วนกรณีของการออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [s] มากที่สุดจำนวน 21 ครั้ง ร้อยละ 58.33 ออกเสียงผิดเป็นเสียง [ʃ] จำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 2.78 และออกเสียงผิดเป็นเสียง [t] จำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56 อีกทั้งมีการออกเสียงผิดเป็น [c^h] จำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 2.78 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.45

จากผลการศึกษามีจุดที่น่าสังเกตว่า คำศัพท์ที่ใช้ศึกษามีทั้งตำแหน่งต้นคำและกลางคำ กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่ออกเสียงถูกต้องในตำแหน่งต้นคำดีกว่าตำแหน่งกลางคำ ส่วนการออกเสียงที่ผิดเพี้ยนกลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงเป็น [s] มากที่สุดซึ่งเป็นเสียงที่ปรากฏในภาษา

แม่แทน คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดการสับสนในการแยกเสียงระหว่างเสียง [ts] กับเสียง [s] ได้ ทั้งนี้พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiba et al. (2009) และ Saowanee (2004) ที่ว่าผู้เรียนไม่สามารถแยกเสียง [s] กับเสียง [ts] ได้ จึงส่งผลให้ออกเสียงไม่ถูกต้องไปด้วย ทั้งนี้ Asadayuth (2004) และ Kawano (2014) ที่ว่า การออกเสียง [ts] ผู้เรียนจะไม่สามารถออกเสียงที่ถูกต้องได้ โดยจะใช้เสียง [s] แทน

4.2.1.13 เสียง [ɟ]

เสียง [ɟ] มีปรากฏอยู่ในภาษาญี่ปุ่นวรรค 「ㇿ ㇿ ㇿ ㇿ」 ที่ปรากฏในตำแหน่งต้นคำ และเมื่ออยู่หลัง 「ん」 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะเสียง 「ㇿ ㇿ」 มีคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 2 คำ

ตารางที่ 4.26

ผลของการออกเสียง [ɟ] ตัวอักษร 「ㇿ」 「ㇿ」 พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

	ผลของการออกเสียง [ɟ]	ㇿ		ㇿ		รวม (18x2=36)	ร้อยละ
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
○	[ɟ]	-	-	-	-	-	-
×	[z]	1	5.56	2	11.11	3	8.33
×	[s]	17	94.44	14	77.78	31	86.11
×	Error	-	-	2	11.11	2	5.56

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงถูกต้อง และสัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4.26 ผลของการออกเสียง 「ㇿ」 「ㇿ」 ที่ปรากฏในตำแหน่งต้นคำ และเมื่ออยู่หลัง 「ん」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียงถูกต้องได้เลย แต่จะออกเสียงผิดเพี้ยนเป็นเสียง [s] จำนวน 31 ครั้ง ร้อยละ 86.11 และออกเสียงผิดเป็นเสียง [z] จำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 8.33 อีกทั้งออกเสียงผิดเพี้ยนไม่เข้าข่ายจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 5.56 รวมการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็น 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100

หากพิจารณาเสียงวรรค 「ㇿ ㇿ ㇿ ㇿ」 ระหว่างเสียง [ɟ] กับ [z] มีความแตกต่างกันคือ เมื่ออยู่ในตำแหน่งต้นคำจะเป็นเสียงกักเสียดแทรก [ɟ] แต่เมื่ออยู่ตำแหน่งกลางคำจะเป็นเสียงเสียดแทรก [z] การศึกษาครั้งนี้มีจุดที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียง [ɟ] ถูกต้องได้เลย โดยจะออกเสียงผิดเป็น [s] มากที่สุด ซึ่งเป็นแนวโน้มที่คาด

เคลื่อนจากการศึกษาเสียง [z] ก่อนหน้านี้ ในขณะที่เสียง [z] กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถออกเสียงได้ แต่เมื่อเป็นเสียง [dz] กลับพบว่าการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะปรากฏเป็นเสียง [s] ในภาษาแม่แทน คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ หรืออาจเนื่องมาจากการไม่เข้าใจระบบการออกเสียงวรรณคดี 「ざ」 เมื่ออยู่ในตำแหน่งต้นคำและเมื่ออยู่หลัง 「ん」 ต้องออกเสียงเป็นเสียงกักเสียดแทรกก้อง [dz] จากการศึกษาสอดคล้องกับ Asadayuth (2004) และ Kawano (2014) ที่ว่า ผู้เรียนจะออกเสียง [dz] ไม่ได้ โดยจะออกเป็นเสียง [s] ที่ปรากฏในภาษาแม่แทน

ตารางที่ 4.27

ตารางสรุปปัญหาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างโดยละเอียด

เสียง		ผู้เรียน																	
		S1	S2	S3	S4	S5	S6	S7	S8	S9	S10	S11	S12	S13	S14	S15	S16	S17	S18
k	かきます	○	○	○	○	×	×	○	○	○	○	×	○	○	○	○	○	○	○
	なか	○	○	○	○	○	○	×	○	○	○	×	×	○	×	○	○	○	×
	おおきい	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	×	○	○	×	○	○
	いきたい	○	○	○	○	○	○	○	E	E	○	○	○	○	○	○	○	○	○
	はやく	○	○	×	○	×	○	○	○	○	○	○	×	○	○	○	○	×	○
	かぞく	○	○	○	○	×	○	×	E	○	E	○	○	○	○	○	○	○	○
	あけて	○	○	○	○	○	○	○	○	E	○	E	○	○	×	○	○	○	○
	いける	○	○	○	○	○	○	○	E	E	E	E	E	○	○	○	○	○	○
	はこ	○	○	×	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
がっこう	○	○	○	○	○	○	○	○	E	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
g	がっこう	○	○	○	○	○	○	○	○	E	○	○	○	○	×	○	○	○	○
	ごはん	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ŋ	まがって	△	○	×	○	○	△	△	×	○	×	×	△	○	○	△	○	△	○
	みぎ	△	○	×	○	△	○	△	×	○	×	○	○	○	○	△	○	△	○
	まっすぐ	△	○	△	○	○	○	○	△	○	△	△	○	○	○	○	○	○	○
	しんごう	△	○	○	△	○	×	○	×	○	△	○	○	○	○	×	△	△	○
h	はな	○	E	○	○	○	E	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
	はやって	○	○	○	○	○	E	E	○	○	○	○	○	○	○	○	×	○	○
	へんじ	○	○	×	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	E	○	×	○
	へります	○	○	○	○	○	○	○	○	E	E	○	○	○	○	○	○	○	○
ç	ぜひ	×	×	×	×	○	E	○	×	×	×	○	×	×	×	E	E	○	×
	ひとつ	×	×	×	○	○	×	×	×	×	×	×	○	×	○	○	×	×	×

ตารางที่ 4.27

ตารางสรุปปัญหาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างโดยละเอียด (ต่อ)

เสียง		ผู้เรียน	S1	S2	S3	S4	S5	S6	S7	S8	S9	S10	S11	S12	S13	S14	S15	S16	S17	S18
		ϕ	そふ	×	×	×	○	×	×	×	×	×	×	×	×	×	○	×	×	×
ふたり	×		×	○	×	×	×	×	×	×	×	×	○	×	○	×	E	×	×	×
ɲ	おとして	○	○	○	×	×	○	○	×	○	×	×	×	○	×	○	○	○	○	○
	かしまし ょう	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	○	×	×	○	○	○	○	○
ʒ	びじゅつ かん(1)	×	×	×	×	×	×	×	×	○	×	×	×	×	○	×	×	×	×	○
	びじゅつ かん(2)	○	×	×	×	×	×	×	×	○	×	×	×	×	○	×	×	×	×	○
z	かざりた い	○	○	○	○	○	×	○	×	E	×	○	○	○	○	○	○	○	×	○
	かざ	○	○	○	○	×	○	×	×	E	E	○	○	○	○	○	×	×	○	○
	すずめ	○	×	×	×	○	○	×	×	×	○	○	×	×	×	×	×	×	×	○
	かぜ	○	○	○	○	○	E	×	E	E	E	○	○	○	○	○	×	○	○	○
	かぞく	○	○	○	○	○	○	×	E	×	E	○	○	○	○	○	○	○	○	○
tʃ	ちかく	○	×	×	×	×	×	×	○	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	いちば	×	×	×	×	×	×	○	×	×	×	×	×	○	○	×	○	○	○	○
ʈʂ	へんじ	×	×	×	×	×	×	×	×	E	×	×	×	×	×	×	E	×	○	×
	じょうざ い	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
ts	つかい	○	○	×	×	×	○	×	×	○	×	○	×	×	×	×	×	×	○	○
	せつめい	×	×	○	○	○	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	○
dʒ	ぜひ	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	ぞう	×	×	×	×	E	×	×	×	E	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×

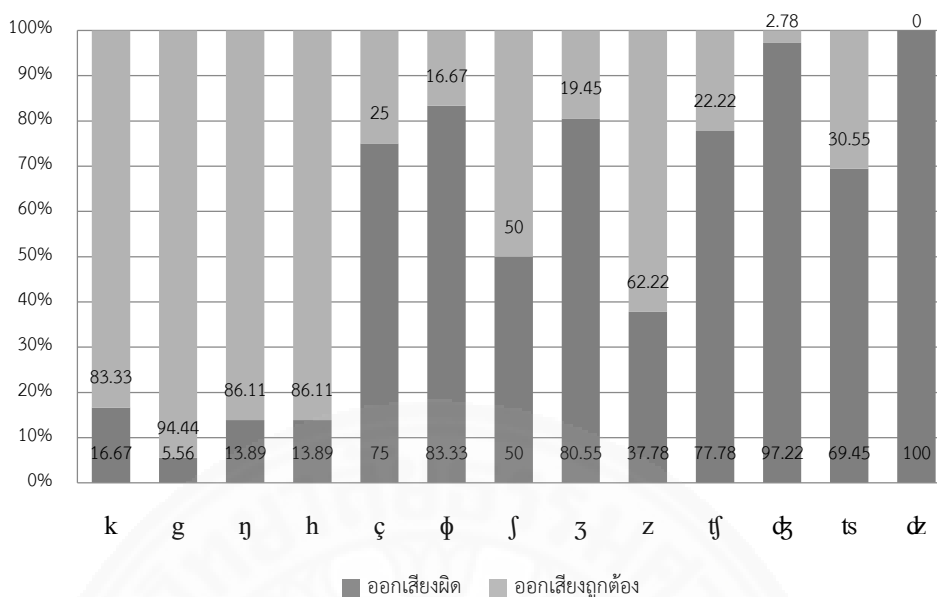
หมายเหตุ กำหนดให้ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง ออกเสียงได้ถูกต้อง, สัญลักษณ์ × หมายถึง ออกเสียงไม่ถูกต้อง และสัญลักษณ์ E หมายถึง Error ทั้งนี้เนื่องจากเสียง [ŋ] มีผู้เรียนบางคนออกเสียงเป็นเสียง [g] แต่ในเชิงความหมายไม่ได้ให้ความหมายผิด ในที่นี้จึงใช้เป็นสัญลักษณ์ Δ

ภาพรวมของปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยนำผลการออกเสียงของแต่ละเสียง ดังนี้

ตารางที่ 4.28

ตารางแสดงอัตราผลการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวไม่ถูกต้องของกลุ่มตัวอย่างอย่างละเอียด

ผู้เรียน	อัตราการออกเสียงไม่ถูกต้อง													รวม (เสียง)	
	k	g	ŋ	h	ç	ϕ	ʃ	ʒ	z	tʃ	ʒʃ	ts	ʈ	ออกเสียงผิด (41 เสียง)	ร้อยละ
	10	2	4	4	2	2	2	2	5	2	2	2	2		
S1	0	0	0	0	2	2	1	1	0	1	2	1	2	12	29.27
S2	0	0	0	1	2	2	1	2	1	2	2	1	2	16	39.02
S3	2	0	2	1	2	1	1	2	1	2	2	1	2	19	46.34
S4	0	0	0	0	1	1	2	2	1	2	2	1	2	14	34.15
S5	3	0	0	0	0	2	2	2	1	2	2	2	2	18	43.90
S6	1	0	1	2	2	2	1	2	2	2	2	0	2	19	46.34
S7	2	0	0	1	1	2	1	2	4	1	2	2	2	20	48.78
S8	3	0	3	0	2	2	2	2	5	1	2	2	2	26	63.41
S9	4	1	0	1	2	2	1	0	5	2	2	1	2	23	56.09
S10	2	0	2	1	2	2	2	2	4	2	2	2	2	25	60.97
S11	4	0	1	0	1	1	1	2	0	2	2	1	2	17	41.46
S12	3	0	0	0	1	2	1	2	1	2	2	2	2	18	43.90
S13	1	0	0	0	2	0	2	0	1	1	2	2	2	13	31.71
S14	2	1	0	0	1	2	0	2	1	1	2	2	2	16	39.02
S15	0	0	1	1	1	2	0	2	3	2	2	2	2	18	43.90
S16	2	0	0	1	2	2	0	2	2	1	2	2	2	18	43.90
S17	0	0	0	1	1	1	0	2	2	1	1	1	2	12	29.27
S18	1	0	0	0	2	2	0	0	0	1	2	0	2	10	24.39
รวม	30/ 180	2/ 36	10/ 72	10/ 72	27/ 36	30/ 36	18/ 36	29/ 36	37/ 90	28/ 36	35/ 36	25/ 36	36/ 36	314/738	42.55
ร้อยละ	16.6	5.5	13.8	13.8	75	83.3	50	80.5	37.7	77.7	97.2	69.4	100		

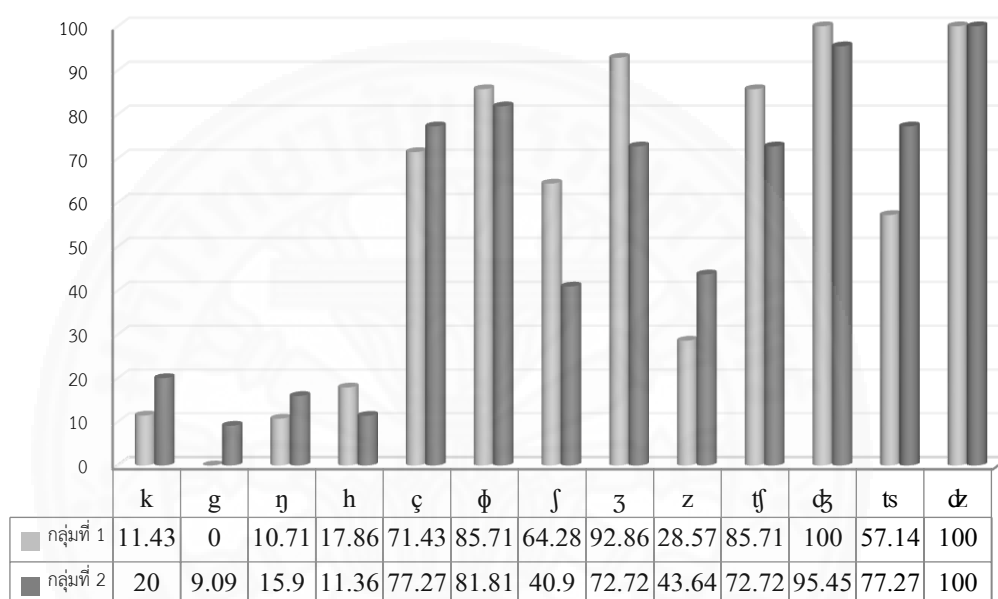
แผนภูมิที่ 4.1 ภาพรวมของการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)

จากแผนภูมิข้างต้น สามารถอธิบายผลการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ได้ ดังนี้

1. กลุ่มเสียง [k g ŋ] มีปัญหาการออกเสียงน้อยที่สุด
2. กลุ่มเสียง [h ɕ ɸ] มีปัญหาการออกเสียงที่ไม่ถูกต้องจริง แต่อาจไม่ถือว่าเป็นปัญหาที่รุนแรง ยกเว้นเสียง [ɕ] ที่ผิดเพี้ยนเป็น [i] และเสียง [h] ที่ผิดเพี้ยนเป็นเสียง [a e]
3. กลุ่มเสียง [ʃ ʒ z] เสียงที่มีปัญหามากที่สุดคือ เสียง [ʒ] ซึ่งเป็นเสียงเสียดแทรกก้อง ผู้เรียนสับสนระหว่างเสียง [ʃ ʈ] ที่เป็นเสียงเสียดแทรกและกักเสียดแทรกไม่ก้อง รวมถึงเสียงระเบิดไม่ก้อง [c]
4. กลุ่มเสียง [ʈ ɕ ts ɕ] เป็นเสียงที่เป็นปัญหามากที่สุดสำหรับกลุ่มตัวอย่าง

อนึ่ง เนื่องจากการศึกษาปัญหาการออกเสียงได้มีการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามพื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่น โดยจำแนกออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ผู้เรียนคนที่ 1-7 (S1-S7) ซึ่งเป็นผู้เรียนที่มีพื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่น 1 ปีหรือน้อยกว่า เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 4.28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการออกเสียงตั้งแต่ร้อยละ 29.27-48.78 โดยค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 41.11 และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้เรียนคนที่ 8-18 (S8-S18) มีระยะเวลาเรียนภาษาญี่ปุ่นมากกว่า 1 ปี มีปัญหาการออกเสียงตั้งแต่ร้อยละ 24.39-63.41 ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 43.46

โดยมีปัญหามากกว่าร้อยละ 50 จำนวน 3 คนคือ ผู้เรียนคนที่ 8-10 จากการวิเคราะห์ทำให้เข้าใจได้ว่า ปัญหาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 มีปัญหามากกว่ากลุ่มที่ 1 เล็กน้อย แต่ไม่มีความแตกต่างที่เด่นชัด ฉะนั้นแม้ว่าในการศึกษาครั้งนี้จะมีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน แต่ก็อาจกล่าวได้ว่าพื้นฐานความรู้อาจไม่ได้ส่งผลต่อการออกเสียงที่ถูกต้องได้ ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 4.2

แผนภูมิที่ 4.2 แผนภูมิแสดงร้อยละของการออกเสียงไม่ถูกต้องกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

จากแผนภูมิข้างต้น การจำแนกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้พื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นเกณฑ์ ชี้ให้เห็นว่า การออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของทั้งสองกลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงปัญหาที่โดดเด่นของกลุ่มที่ 1 ได้แก่ เสียง [φ ʃ ʒ ʈ ɕ] ซึ่งเป็นเสียงที่มีการออกเสียงผิดมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งนี้ยังมีเสียง [h] ที่เป็นปัญหาของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 แต่เมื่อพิจารณาปัญหาการออกเสียงที่เด่นชัดของกลุ่มที่ 2 ได้แก่ เสียง [ɕ ts ɕ] ซึ่งมีการออกเสียงผิดมากกว่าร้อยละ 50 อีกทั้งยังมีเสียงที่เป็นปัญหาคือ เสียง [k g η z] อย่างไรก็ตามการที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิดเพิ่มขึ้น อาจเกิดจากความแตกต่างของภาษาญี่ปุ่นและภาษาแม่ไทยถิ่นใต้ ซึ่งเสียงบางเสียงเป็นเสียงใหม่สำหรับผู้เรียน ส่งผลให้ออกเสียงที่ถูกต้องได้ยาก ทั้งนี้เสียงที่เป็นปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้เสียง [η h] ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะมีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นมากกว่าหรือน้อยกว่า 1 ปี ก็พบปัญหาเช่นเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่าพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

กับความสามารถในการออกเสียงไม่สัมพันธ์กัน อย่างไรก็ตามการสรุปเช่นนี้อาจเป็นการกล่าวเกินจริง ผู้วิจัยมองว่าประเด็นนี้ควรมีการศึกษาระยะยาวหรือเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อความชัดเจนต่อไป

4.3 ผลการวิเคราะห์การเขียนตามคำบอก

การศึกษาการเขียนตามคำบอก (Dictation) ก็เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ คำที่ใช้ทดสอบเป็นคำที่มาจากบทอ่านและบทสนทนาที่ปรากฏอยู่ในตำราเรียนอากิโกะโทะโตะโมตะจิ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 คน ทั้งนี้แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกมี 2 ชุด ซึ่งวิธีการเขียนตามคำบอกคือ ให้กลุ่มตัวอย่างเติมคำที่ได้ยินลงในช่องว่างที่กำหนดให้ โดยมีเสียงที่ใช้ศึกษาได้แก่ [k ŋ h ɕ ϕ ʃ tʃ z ts] ฉะนั้นผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ซึ่งมี 3 อย่างคือ การเขียนคำตอบถูกต้อง การเขียนคำตอบไม่ถูกต้อง และการไม่เขียนคำตอบ ข้อมูลการวิเคราะห์มีปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.29

ตารางแสดงผลการเขียนตามคำบอก (Dictation) ครั้งที่ 1 และ 2

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบถูกต้อง (จำนวนคน)	ร้อยละ	เขียนคำตอบผิด (จำนวนคน)	ร้อยละ	ไม่เขียนคำตอบ (จำนวนคน)	ร้อยละ
[k]	切ります	7	100	-	-	-	-
	わかします	3	42.86	3	42.86	1	14.29
	少し	6	85.71	1	14.29	-	-
	消して	5	71.42	1	14.29	1	14.29
[ŋ]	仕事	2	28.57	3	42.86	2	28.57
	不思議	2	28.57	5	71.42	-	-
	探させました	2	28.57	4	57.14	1	14.29
	人間	3	42.86	3	42.86	1	14.29
[h]	ほうかご	2	28.57	5	71.42	-	-
	晩ご飯	7	100	-	-	-	-
	日本語	7	100	-	-	-	-
	入りました	6	85.71	-	-	1	14.29

ตารางที่ 4.29

ตารางแสดงผลการเขียนตามคำบอก (Dictation) ครั้งที่ 1 และ 2 (ต่อ)

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบถูกต้อง (จำนวนคน)	ร้อยละ	เขียนคำตอบผิด (จำนวนคน)	ร้อยละ	ไม่เขียนคำตอบ (จำนวนคน)	ร้อยละ
[๘]	わたし 私	6	85.71	1	14.29	-	-
	しちじ 7時	4	57.14	3	42.86	-	-
	ことし 今年	6	85.71	1	14.29	-	-
	しけん 試験	7	100	-	-	-	-
[Φ]	にじゅうごふん 25分	7	100	-	-	-	-
	ふね 船	4	57.14	2	28.57	1	14.29
	きふします 寄付します	2	28.57	5	71.42	-	-
	ふえて 増えて	6	85.71	1	14.29	-	-
[๗]	おうひさま おうひさま	6	85.71	1	14.29	-	-
	ひ 日	5	71.42	1	14.29	1	14.29
	ひこうき 飛行機	6	85.71	1	14.29	-	-
	ひ 引けます	5	71.42	2	28.57	-	-

ตารางที่ 4.29

ตารางแสดงผลการเขียนตามคำบอก (Dictation) ครั้งที่ 1 และ 2 (ต่อ)

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบถูกต้อง (จำนวนคน)	ร้อยละ	เขียนคำตอบผิด (จำนวนคน)	ร้อยละ	ไม่เขียนคำตอบ (จำนวนคน)	ร้อยละ
[z]	洪水 こうずい	3	42.86	4	57.14	-	-
	雑誌 ざっし	4	57.14	3	42.86	-	-
	全部 ぜんぶ	4	57.14	3	42.86	-	-
	水 みず	3	42.86	4	57.14	-	-
[ʧ]	道 みち	5	71.42	2	28.57	-	-
	近く ちかく	5	71.42	2	28.57	-	-
	遅刻 ちこく	3	42.86	4	57.14	-	-
	道 みち	3	42.86	4	57.14	-	-
[ts]	いつ	5	71.42	2	28.57	-	-
	一日 ついたち	2	28.57	5	71.42	-	-
	つめて	4	57.14	3	42.86	-	-
	暑い あつ	4	57.14	3	42.86	-	-
	รวม	161	63.89	82	32.54	9	3.57

จากผลการวิเคราะห์การเขียนตามคำบอก (Dictation) กลุ่มตัวอย่างเฉลี่ยร้อยละ 63.89 สามารถฟังแล้วเขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดมีร้อยละ 32.54 อีกทั้งไม่เขียนคำตอบร้อยละ 3.57 ซึ่งสามารถจำแนกได้คือ กลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นลำดับที่ 1 คือ เสียง [ç] จำนวน 23 ข้อ ลำดับที่ 2 คือ เสียง [h ʃ] จำนวนเสียงละ 22 ข้อ ลำดับที่ 3 คือ เสียง [k] จำนวน 21 ข้อ ลำดับที่ 4 คือ เสียง [ϕ] จำนวน 19 ข้อ และลำดับที่ 5 คือ เสียง [tʃ] จำนวน 16 ข้อ ในทางกลับกันเสียงที่กลุ่มตัวอย่างเขียนคำตอบผิดมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ เสียง [ŋ] จำนวน 15 ข้อ ลำดับที่ 2 คือ เสียง [z] จำนวน 14 ข้อ ลำดับที่ 3 คือ เสียง [ts] จำนวน 13 ข้อ ลำดับที่ 4 คือ เสียง [tʃ] จำนวน 12 ข้อ และลำดับที่ 5 คือ เสียง [ϕ] จำนวน 8 ข้อ

4.3.1 ผลการวิเคราะห์การรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยว

สำหรับการวิเคราะห์การรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 9 เสียง ได้แก่ เสียง [k ŋ h ç ϕ ʃ z tʃ ts]

4.3.1.1 เสียง [k]

ตารางที่ 4.30

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [k] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบ ถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด			ไม่เขียนคำตอบ
			[t]	[g]	[r]	
[k]	きります	7	-	-	-	-
	わかします	3	2	-	1	1
	すこし	6	-	1	-	-
	けして	5	-	1	-	1
รวม (จำนวนข้อ)		21	2	2	1	2
ร้อยละ		75	7.14	7.14	3.58	7.14

จากตารางที่ 4.30 ผลของการเขียนตามคำตอบเสียงวรรณคดี [k] 「か」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 21 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 75 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [t g] จำนวนเสียงละ 2 ข้อ ร้อยละ 7.14 และเขียนเป็นเสียง [r] จำนวน 1 ข้อ ร้อยละ 3.58 ทั้งนี้กรณีที่ไม่เขียนคำตอบอยู่ 2 ข้อ ร้อยละ 7.14

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้เสียงวรรณ [k] โดยเขียนคำตอบได้ถูกต้อง มีจุดที่น่าสังเกตว่า คำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบมีทั้งตำแหน่งต้นคำและกลางคำ กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่เขียนคำตอบถูกต้องในตำแหน่งต้นคำได้มากกว่า ทั้งนี้การเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [t] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดจากความสับสนและเขียนเป็นเสียงระเบิดปุ่มเหงือก ซึ่งไม่ได้อยู่ในฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่สามารถระบุถึงสาเหตุอย่างแน่ชัดได้ว่าเกิดจากอะไร ส่วนการเขียนผิดเป็นเสียง [g] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดจากความสับสนของเสียงก้องหรือไม่ก้องในระหว่างที่ฟังอยู่ได้ สอดคล้องกับ Kawano (2014) ที่ว่า ผู้เรียนฟังแยกเสียงไม่ถูกต้องระหว่างเสียงวรรณ [k] และวรรณ [k̄] และสอดคล้องกับ Miyahara (2007) ที่ว่า ผู้เรียนมีการเขียนตามคำบอกผิดระหว่างเสียงก้องและไม่ก้อง จากคำว่า 「こま」 เป็น 「こま」 จึงยากต่อการรับรู้ของผู้เรียนชาวไทยและชาวไทยถิ่นใต้

4.3.1.2 เสียง [ŋ]

ตารางที่ 4.31

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [ŋ] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบ ถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด		ไม่เขียนคำตอบ
			[k]	[h]	
[ŋ]	しごと	2	3	-	2
	ふしぎ	2	3	2	-
	さがさせました	2	1	3	1
	にんげん	3	2	1	1
รวม (จำนวนข้อ)		9	9	6	4
ร้อยละ		32.14	32.14	21.43	14.29

จากตารางที่ 4.31 ผลของการเขียนตามคำตอบเสียงวรรณ [ŋ] 「か」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 32.14 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิด ได้แก่ เสียง [k] จำนวน 9 ข้อ ร้อยละ 32.14 และเขียนเป็นเสียง [h] จำนวน 6 ข้อ ร้อยละ 21.43 ทั้งนี้กรณีที่ไม่เขียนคำตอบอยู่ 4 ข้อ ร้อยละ 14.29

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 50 ไม่สามารถรับรู้เสียง [ŋ] 「か」 ได้ โดยจะเขียนคำตอบผิดเป็นเสียงวรรณ [k] 「か」 หากพิจารณาสาเหตุอาจเป็นเพราะเมื่อวรรณ 「か」 อยู่ในตำแหน่งกลางคำ สามารถออกเสียงได้ทั้งเสียงนาสิกเพดานอ่อน [ŋ] หรือเสียง

ระเบิดพदानอ่อนก้อง [g] อย่างไรก็ตามเนื่องจากในระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง ไม่มีเสียงก้อง [g] ทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้เป็นเสียง [k] ได้ง่าย ส่วนการเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [h] เนื่องจากเป็นเสียงที่มีความคล้ายคลึงกับ [ŋ] จึงอาจเกิดจากความสับสนในการฟังแยกแยะเสียงได้ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างประสบปัญหาในการรับรู้เสียงฐานพदानอ่อนและเสียงฐานเส้นเสียง ซึ่งคาดว่าเป็นปัญหาเฉพาะของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้มากที่สุด แม้เสียง [ŋ] จะเป็นเสียงที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง แต่กลับรับรู้เสียงได้ยาก

4.3.1.3 เสียง [h]

ตารางที่ 4.32

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [h] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบ	เขียนคำตอบผิด	ไม่เขียนคำตอบ
		ถูกต้อง	[o]	
[h]	ほうかご	2	5	-
	ぼんごほん	7	-	-
	にほんご	7	-	-
	はいりました	6	-	1
	รวม (จำนวนข้อ)	22	5	1
	ร้อยละ	78.57	17.85	3.58

จากตารางที่ 4.32 ผลของการเขียนตามคำตอบเสียงวรรณ [h] 「は」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 22 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 78.57 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดเป็นเสียงสระ [o] จำนวน 5 ข้อ ร้อยละ 17.85 และมีกรณีที่ไม่เขียนคำตอบอยู่ 1 ข้อ ร้อยละ 3.58

จากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้เสียงวรรณ [h]

「は」 โดยเขียนคำตอบได้ถูกต้อง แต่ในขณะเดียวกันก็มีการเขียนคำตอบผิดเป็นเสียงสระ [o] ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าพิจารณาว่า คำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบมีทั้งตำแหน่งต้นคำและตำแหน่งกลางคำแต่กลุ่มตัวอย่างเขียนคำตอบผิดเป็น [o] ในตำแหน่งต้นคำ เมื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการออกเสียงกับการรับรู้เสียง [h] พบว่ามีความเชื่อมโยงกัน กล่าวคือ เสียง [h] ที่ปรากฏอยู่ในตำแหน่งต้นคำจะมีการออกเสียงผิดเป็นเสียงสระ [a] และเสียง [e] ในขณะที่การรับรู้เสียง [h] ที่ปรากฏอยู่ในตำแหน่ง

ต้นคำก็พบว่ากลุ่มตัวอย่างเข้าใจเป็นเสียงสระเช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาเสียง [h] ที่มีเสียงย่อยเป็นเสียงระเบิด ฐานเส้นเสียง ไม่ก้อง [ʔ] โดยปรากฏอยู่ในตำแหน่งเสียงพยัญชนะต้น ดังนั้นเมื่อเสียงพยัญชนะ [h] ผสมกับเสียงสระจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้เป็นเสียงสระได้ กล่าวได้ว่าแม้จะมีอัตราการเขียนคำตอบผิดน้อย แต่แสดงให้เห็นว่าเสียงวรรณ [ɦ] เป็นปัญหาของกลุ่มผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

4.3.1.4 เสียง [ç]

ตารางที่ 4.33

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [ç] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด			ไม่เขียนคำตอบ
			[i]	[k]	[r]	
[ç]	お <u>う</u> ひさま	6	-	-	1	-
	<u>ひ</u>	5	-	-	1	1
	<u>ひ</u> こうき	6	-	1	-	-
	<u>ひ</u> けます	5	2	-	-	-
รวม (จำนวนข้อ)		22	2	1	2	1
ร้อยละ		78.57	7.14	3.58	7.14	3.58

จากตารางที่ 4.33 ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [ç] 「ひ」 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 22 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 78.57 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดมีเสียงสระ [i] และเสียง [r] จำนวนเสียงละ 2 ข้อ ร้อยละ 7.14 และเขียนเป็นเสียง [k] จำนวน 1 ข้อ ร้อยละ 3.58 ทั้งนี้มีกรณีที่ไม่เขียนคำตอบอยู่ 1 ข้อ ร้อยละ 3.58

จากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้เสียง [ç] โดยเขียนคำตอบได้ถูกต้อง แต่ประเด็นที่น่าพิจารณาคือ การรับรู้เสียงเป็นเสียงสระ [i] ซึ่งปรากฏเป็นเสียงในตำแหน่งต้นคำ เมื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการออกเสียง [ç] พบว่ามีความเชื่อมโยงกัน กล่าวคือ การออกเสียง [ç] มีกลุ่มตัวอย่างออกเสียงเป็นเสียงสระ [i] ในตำแหน่งต้นคำ ในขณะที่การรับรู้เสียงที่อยู่ในตำแหน่งต้นคำก็พบว่ากลุ่มตัวอย่างเข้าใจเป็นเสียงสระ [i] เช่นเดียวกัน แม้จะมีอัตราการเขียนคำตอบผิดมีน้อย แต่แสดงให้เห็นว่าเสียง 「ひ」 เป็นปัญหาของกลุ่มผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ทั้งนี้การเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [k r] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดจากความสับสนและเขียนเป็นเสียงระเบิดเพดานอ่อน [k] และเขียนเป็นเสียงลิ้นสะบัดปุ่มเหงือก [r] เมื่อพิจารณาฐานกรณ์แล้วมีความใกล้เคียงกัน แต่เนื่องด้วยอิทธิพลของเสียงสระ [i] ส่งผลให้ต้องใช้ฐานกรณ์บริเวณเพดานแข็งด้วยกัน

ซึ่งการออกเสียงเช่นนี้เรียกว่า Palatalization หรือการเปลี่ยนแปลงของเสียงจากฐานปุ่มเหงือกไปยังฐานเพดานแข็ง กล่าวคือ เสียงพยัญชนะ [r] ที่เป็นฐานปุ่มเหงือก เมื่อตามด้วยเสียงสระ [i] ทำให้ต้องยกลิ้นส่วนหน้าขึ้นไปยังเพดานแข็ง ดังนั้นในประเด็นนี้กลุ่มตัวอย่างจึงเข้าใจเสียง [ç] ผิดได้ง่าย

4.3.1.5 เสียง [ϕ]

ตารางที่ 4.34

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [ϕ] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบ ถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด		ไม่เขียนคำตอบ
			[u]	[k]	
[ϕ]	にじゅうご ん	7	-	-	-
	ん	4	2	-	1
	き ん します	2	-	5	-
	ん えます	6	-	1	-
รวม (จำนวนข้อ)		19	2	6	1
ร้อยละ		67.85	7.14	21.43	3.58

จากตารางที่ 4.34 ผลของการเขียนตามคำตอบเสียง [ϕ] 「ん」 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 19 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 67.85 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดมีเสียงสระ [u] จำนวน 2 ข้อ ร้อยละ 7.14 และเขียนเป็นเสียง [k] จำนวนเสียงละ 6 ข้อ ร้อยละ 21.43 ทั้งนี้มีกรณีที่ไม่เขียนคำตอบอยู่ 1 ข้อ ร้อยละ 3.58

จากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้เสียง [ϕ] โดยเขียนคำตอบได้ถูกต้อง แต่ก็มีกรณีที่เขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [k] มากที่สุด รวมถึงเสียงสระ [u] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดจากความสับสนและเขียนเป็นเสียงระเบิดเพดานอ่อน [k] ซึ่งไม่ได้อยู่ในฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่สามารถระบุถึงสาเหตุอย่างแน่ชัดได้ว่าเกิดจากอะไร การเขียนผิดนี้น่าจะเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ที่สับสนกับเสียงสระ [u] ตำแหน่งต้นคำ เมื่อพิจารณาจากเสียง [ϕ] ถูกจัดอยู่ในวรรค [h] ซึ่งเป็นเสียงเสียดแทรก และการศึกษาที่ผ่านมาเสียง [h] เมื่ออยู่ในตำแหน่งต้นคำกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่รับรู้เสียงผิดเป็นเสียงสระได้ง่าย

4.3.1.6 เสียง [ŋ]

ตารางที่ 4.35

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [ʃ] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบ ถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด		ไม่เขียนคำตอบ
			[ʃ]	[ʒ]	
[ʃ]	わた <u>し</u>	6	1	-	-
	<u>し</u> ちじ	4	3	-	-
	こと <u>し</u>	6	-	1	-
	<u>し</u> けん	7	-	-	-
รวม (จำนวนข้อ)		23	4	1	-
ร้อยละ		82.15	14.27	3.58	-

จากตารางที่ 4.35 ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [ʃ] 「し」 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 23 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 82.15 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [ʃ] จำนวน 4 ข้อ ร้อยละ 14.27 และเสียง [ʒ] จำนวน 1 ข้อ ร้อยละ 3.58

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้เสียง [ʃ] โดยเขียนคำตอบได้ถูกต้อง แม้ว่าแนวโน้มกลุ่มตัวอย่างจะรับรู้เสียงได้ดี แต่ก็มีกรเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [ʃ ʒ] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดความสับสนระหว่างเสียงเสียดแทรกและเสียงกักเสียดแทรก [ʃ ʃ ʒ] ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Kawano (2014) ที่ว่า ผู้เรียนมีความสับสนระหว่างเสียง [ʃ ʃ ʒ] และ Chiba et al. (2009), Saowanee (2004) และ Tanporn (2012) ผู้เรียนไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียง [ʃ ʃ] ซึ่งส่งผลถึงการออกเสียงไม่ถูกต้องด้วย รวมถึง Wanicha (2017) เสียง [ʃ] ในตำแหน่งต้นคำ ผู้เรียนจะสามารถฟังและเขียนคำตอบได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นกรณีเดียวกันของคำว่า 「しけん」

4.3.1.7 เสียง [z]

ตารางที่ 4.36

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [z] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบ ถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด			ไม่เขียนคำตอบ
			[t]	[s]	[h]	
[z]	こうずい	3	-	4	-	-
	ざっし	4	1	1	1	-
	せんぶ	4	-	3	-	-
	みず	3	-	4	-	-
รวม (จำนวนข้อ)		14	1	12	1	-
ร้อยละ		50	3.58	42.84	3.58	-

จากตารางที่ 4.36 ผลของการเขียนตามคำตอบเสียงวรรณ [z] 「ざ」 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 14 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [s] มากที่สุดจำนวน 12 ครั้ง ร้อยละ 42.84 และเขียนเป็นเสียง [t h] จำนวนเสียงละ 1 ข้อ ร้อยละ 3.58

จากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้เสียง [z] โดยเขียนคำตอบได้ถูกต้องจำนวนครึ่งต่อครึ่ง และจะเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [s] มากที่สุด คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจสับสนระหว่างเสียงก้องหรือไม่ก้องได้ สอดคล้องกับ Chiba et al. (2009) และ Saowanee (2004) ที่ว่า ผู้เรียนแยกเสียงก้องหรือไม่ก้องระหว่าง [z] กับ [s] ได้ยาก และ Nishida (2012) ที่ว่า ผู้เรียนออกเสียงและรับรู้เสียงก้องในภาษาญี่ปุ่นได้ยาก ทั้งนี้การเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [h] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดจากความสับสนและเขียนเป็นเสียงเสียดแทรกเส้นเสียง [h] ซึ่งไม่ได้อยู่ในฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่สามารถระบุถึงสาเหตุอย่างแน่ชัดได้ว่าเกิดจากอะไร รวมถึงการเขียนเป็นเสียง [t] เสียงระเบิดปุ่มเหงือก

4.3.1.8 เสียง [tʃ]

ตารางที่ 4.37

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [tʃ] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบ ถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด					ไม่เขียน คำตอบ
			[b]	[k]	[n]	[ç]	[ʃ]	
[tʃ]	みち	5	-	-	1	-	1	-
	ちかく	5	1	1	-	-	-	-
	ちこく	3	-	1	-	1	2	-
	みち	3	-	1	-	-	3	-
รวม (จำนวนข้อ)		16	1	3	1	1	6	-
ร้อยละ		57.15	3.58	10.7	3.58	3.58	21.41	

จากตารางที่ 4.37 ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [tʃ] 「ち」 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 16 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 57.15 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [ʃ] จำนวน 6 ข้อ ร้อยละ 21.41 เขียนเป็นเสียง [k] จำนวน 3 ข้อ ร้อยละ 10.7 และเขียนเป็นเสียง [b n ç] จำนวนเสียงละ 1 ข้อ ร้อยละ 3.58

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้เสียง [tʃ] โดยเขียนคำตอบได้ถูกต้องจำนวนครึ่งหนึ่ง ส่วนการเขียนคำตอบผิดเป็น [ʃ] มีมากที่สุด คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจเกิดความสับสนระหว่างเสียง [ʃ tʃ] ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Kawano (2014) ที่ว่า ผู้เรียนมีความสับสนระหว่างเสียง [ʃ tʃ] และ Chiba et al. (2009), Saowanee (2004) และ Tanporn (2012) ที่ว่า ผู้เรียนไม่สามารถแยกเสียง [ʃ tʃ] ซึ่งส่งผลถึงการออกเสียงไม่ถูกต้องด้วย อีกทั้ง Wanicha (2017) เสียง [tʃ] เป็นเสียงที่ยากที่สุดต่อการออกเสียงและการรับรู้เสียงของผู้เรียนชาวไทยไม่ว่าจะอยู่ตำแหน่งไหนก็ตาม นอกจากนี้เมื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการออกเสียง [tʃ] พบว่ามีความเชื่อมโยงกัน กล่าวคือ การออกเสียง [tʃ] กลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงผิดเป็น [ʃ] มากที่สุด อย่างไรก็ตามยังมีกลุ่มตัวอย่างเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [b k n ç] เนื่องจากเสียงกักเสียดแทรกไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง สำหรับผู้เรียนทั่วไปมีแนวโน้มที่จะสับสนกับเสียง [ç ʃ] ซึ่งเป็นเสียงเสียดแทรก แต่การสับสนและเขียนเป็นเสียงระเบิดริมฝีปาก [b] เสียงระเบิดเพดานอ่อน [k] และเสียงระเบิดปุ่มเหงือกนสิก [n] ซึ่งมีลักษณะการเปล่งเสียงที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง และไม่ได้อยู่ในฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่สามารถระบุสาเหตุได้แน่ชัดว่าเป็นเพราะเหตุใด

4.3.1.9 เสียง [ts]

ตารางที่ 4.38

ผลของการเขียนตามคำบอกเสียง [ts] พร้อมจำนวนคนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

เสียง	คำศัพท์	เขียนคำตอบ ถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด		ไม่เขียนคำตอบ
			[s]	[z]	
[ts]	いづ	5	2	-	-
	づいたち	2	3	2	-
	づめて	4	3	-	-
	あづい	4	3	-	-
รวม (จำนวนข้อ)		15	11	2	-
ร้อยละ		53.57	39.29	7.14	-

จากตารางที่ 4.38 ผลของการเขียนตามคำตอบเสียง [ts] 「づ」 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถฟังแล้วเขียนได้ถูกต้องเป็นจำนวน 15 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 53.57 ส่วนกรณีของการเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [s] จำนวน 11 ข้อ ร้อยละ 39.29 และเขียนเป็นเสียง [z] จำนวน 2 ข้อ ร้อยละ 7.14

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้เสียง [ts] โดยเขียนคำตอบได้ถูกต้องจำนวนครึ่งหนึ่ง ส่วนการเขียนคำตอบผิดเป็น [s] มากที่สุด คาดว่าเนื่องจากเสียง [ts] กับ [s] แตกต่างกันเพียงแค่การกักลมก่อนเสียดแทรก จึงอาจทำให้ผู้เรียนอาจเกิดความสับสนในการรับรู้ได้ เมื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลการออกเสียงและการรับรู้เสียง [ts] พบว่ามีความเชื่อมโยงกัน กล่าวคือ ผลการออกเสียงกลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงเป็น [s] มากที่สุด เช่นเดียวกับผลการรับรู้เสียงเป็น [s] ทั้งนี้พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiba et al. (2009) และ Saowanee (2004) ที่ว่าผู้เรียนไม่สามารถแยกเสียง [s] กับ [ts] ได้ จึงกล่าวได้ว่า การรับรู้เสียง [ts] ยังยากสำหรับกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นเสียงใหม่ที่ไม่มีในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้เสียงของกลุ่มตัวอย่างอาจยังไม่เพียงพอ ต้องอาศัยการฝึกฝนการฟังเพื่อแยกแยะเสียง

ตารางที่ 4.39

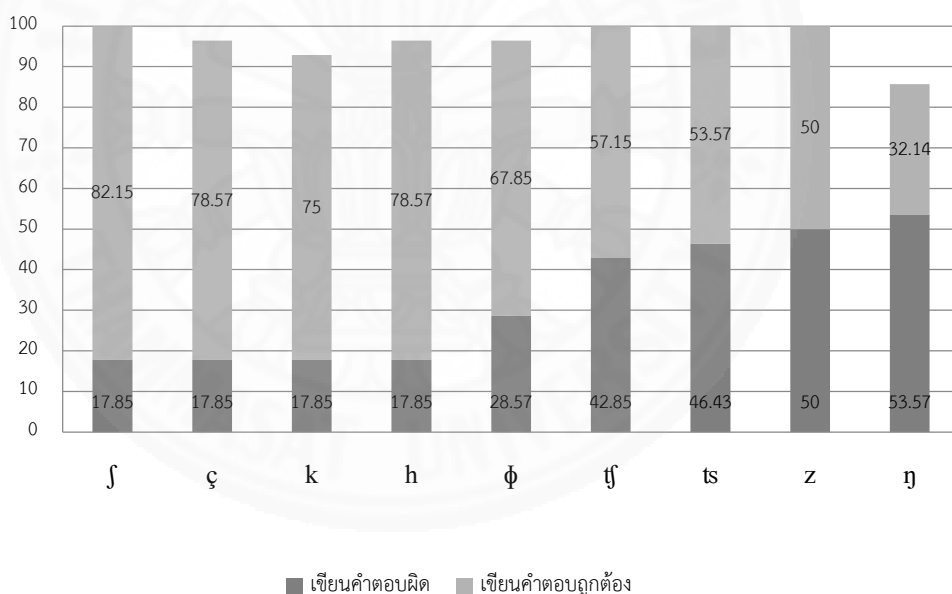
ตารางแสดงผลของการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวของกลุ่มตัวอย่างโดยละเอียด

ผู้เรียน	การรับรู้ (เขียนตามคำบอกครั้งที่ 1 และ 2)																												
	k			ŋ			h			ç			ϕ			ʃ			z			tʃ			ts				
	○	×	*	○	×	*	○	×	*	○	×	*	○	×	*	○	×	*	○	×	*	○	×	*	○	×	*	○	×
S1	4	-	-	3	1	-	3	1	-	4	-	-	3	1	-	3	1	-	4	-	-	4	-	-	4	-	-		
S4	4	-	-	2	2	-	4	-	-	4	-	-	4	-	-	4	-	-	4	-	-	4	-	-	4	-	-		
S5	4	-	-	4	-	-	4	-	-	3	-	1	3	1	-	4	-	-	3	1	-	4	-	-	3	1	-		
S13	2	-	2	-	3	1	2	1	1	4	-	-	3	1	-	3	1	-	2	2	-	1	3	-	2	2	-		
S14	3	1	-	-	3	1	3	1	-	4	-	-	2	2	-	3	1	-	-	4	-	2	2	-	1	3	-		
S16	1	3	-	-	2	2	3	1	-	3	1	-	1	2	1	4	-	-	-	4	-	1	3	-	1	3	-		
S17	3	1	-	-	4	-	3	1	-	-	4	-	3	1	-	2	2	-	1	3	-	-	4	-	1	3	-		
รวม (28 เสียง)	21	5	2	9	15	4	22	5	1	22	5	1	19	8	1	23	5	-	14	14	-	16	12	-	15	13	-		
ร้อยละ	75	17.85	7.15	32.14	53.57	14.29	78.57	17.85	3.58	78.57	17.85	3.58	67.85	28.57	3.58	82.15	17.85	0	50	50	0	57.15	42.58	0	53.57	46.43	0		

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง จำนวนการเขียนคำตอบถูกต้อง, สัญลักษณ์ × หมายถึง จำนวนการเขียนคำตอบผิด และสัญลักษณ์ * หมายถึง จำนวนการไม่เขียนคำตอบ

จากอัตราการเขียนตามคำบอกดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถฟังเสียงและเขียนคำตอบได้ถูกต้อง มีจุดที่น่าสังเกตว่า หากเป็นเสียงที่ไม่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอัตราการเขียนคำตอบได้ถูกต้อง ผู้วิจัยคาดว่า ยิ่งเสียงที่แตกต่างจากภาษาแม่มากเท่าไร กลุ่มตัวอย่างรับรู้เสียงได้ง่าย แต่เมื่อเป็นเสียงที่มีความใกล้เคียงกับภาษาแม่ กลุ่มตัวอย่างกลับรับรู้ได้ยาก

ในการวิเคราะห์การเขียนตามคำบอก ผู้วิจัยเน้นศึกษาการเขียนคำตอบผิดเพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงปัญหาการรับรู้เสียง หากกลุ่มตัวอย่างฟังเสียงที่ได้ยินแล้วเขียนคำตอบถูกต้องถือว่าเป็นผลดีต่อการรับรู้เสียงได้ ซึ่งอาจสอดคล้องเชื่อมโยงกับการออกเสียงที่ดีได้ด้วย แต่ในทางกลับกันหากฟังแล้วเขียนคำตอบผิด อาจเป็นผลเสียต่อการออกเสียงที่ถูกต้องได้เช่นกัน ฉะนั้นผลจากการวิเคราะห์การรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ แสดงในแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 4.3 ภาพรวมของการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)

จากแผนภูมิต่างต้น สามารถอธิบายผลการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ดังนี้

1. เสียง [ɲ] เป็นปัญหาการรับรู้เสียงมากที่สุด

2. กลุ่มเสียง [k h ɕ φ ʃ] เป็นปัญหาการรับรู้ที่น้อยที่สุดในแง่ของอัตราส่วน แต่การเขียนผิดในเสียง [h ɕ φ] เป็นข้อค้นพบใหม่ที่แตกต่างจากผลงานวิจัยที่ผ่านมา
3. เสียง [z] เป็นเสียงก้องที่ไม่มีในภาษาไทย จึงรับรู้เสียงได้ยาก
4. กลุ่มเสียง [tʃ ts] เป็นเสียงกักเสียดแทรกเป็นปัญหาต่อการรับรู้เสียง รวมถึงเป็นปัญหาการออกเสียงที่ถูกต้องด้วย

จากผลการศึกษาสามารถกล่าวสรุปได้ว่า การรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ เกิดปรากฏการณ์ที่แตกต่างจากปัญหาการออกเสียง กล่าวคือ ปัญหาในการออกเสียงคือ เสียงที่ไม่มีในภาษาแม่และภาษาไทยกลาง เช่น เสียง [ʃ tʃ ts ɕ φ] ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงที่ถูกต้องได้ยาก แต่ในทางกลับกันการเขียนตามคำบอกกลับพบว่า เสียง [ŋ] แม้จะเป็นเสียงที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง แต่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้เสียงได้ยาก โดยมีการเขียนผิดมากกว่าร้อยละ 50 แต่ในขณะเดียวกันเสียง [ŋ] ง่ายต่อการออกเสียง ส่วนกลุ่มเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางเสียง [z ts tʃ] เป็นปัญหาสำหรับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาแล้วกล่าวได้ว่า เสียง [z] เป็นเสียงก้อง ซึ่งมีความใกล้เคียงกับเสียง [s] ส่งผลให้ผู้เรียนฟังแยกแยะเสียงได้ยาก สอดคล้องกับ Nishida (2012) ที่ว่า ในการรับรู้เสียงก้องเป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทย โดยเฉพาะเสียง [z] อีกทั้งเสียงกักเสียดแทรก [tʃ ts] เนื่องจากเป็นเสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาแม่ทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้วิธีการเปล่งเสียงได้ยาก และงานวิจัยครั้งนี้พบว่า เสียง [tʃ ts] ทั้งการทดสอบการออกเสียงและการรับรู้เสียงมีความสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Wanicha (2017) ที่พบว่าเสียง 「チ」 เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยทั้งในด้านการออกเสียงและการรับรู้เสียง ยกเว้นเสียง [k h ɕ φ ʃ] ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้เสียงได้ง่ายและเขียนได้ถูกต้อง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ทั้งนี้ในส่วนของการออกเสียงและการรับรู้เสียงจะต้องพิจารณาควบคู่กันไป ซึ่งจะช่วยให้ตอบโจทย์การศึกษาว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์กันหรือไม่ เพียงใด

การวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 จากโรงเรียน นวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา และโรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง ผลการออกเสียงมาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน ซึ่งจะวิเคราะห์จากแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดไว้ ปรากฏอยู่ในบทอ่านและบทสนทนาในตำราอากิโกะโตะโมตะจิ ฉบับปรับปรุง เล่มที่ 1-6 เสียงที่บันทึกไว้ผู้วิจัยและชาวญี่ปุ่นจำนวน 2 คนวิเคราะห์การออกเสียง ฉะนั้นปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นจะมาจากการออกเสียงที่ผิดเพี้ยน

สำหรับการวิเคราะห์ผลการเขียนตามคำบอกมาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 คน ซึ่งจะวิเคราะห์ผลจากการเขียนเสียงที่ได้ยินลงในกระดาษคำตอบ ฉะนั้นปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นจะมาจากการเขียนคำตอบผิด ผู้วิจัยนำมาอภิปรายและนำเสนอ ดังนี้

5.1 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

ในการวิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ เสียง [k g ŋ h ɕ φ ʃ ʒ z tʃ ɕ ts ɕ] ปรากฏผลของการออกเสียงซึ่งแสดงในตารางที่ 5.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1

ตารางแสดงการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)

เสียง	ออกเสียงถูกต้อง	ออกเสียงไม่เข้าข่าย	รูปแบบเสียงที่ฟังพากันได้	ออกเสียงผิด			
k	64.44	6.67	k - k ^h	k - g			
			18.89	10			
g	94.44	2.78	-	g - k			
			-	2.78			
ŋ	65.28	-	ŋ - g	ŋ - h	ŋ - k		
			20.83	11.11	2.78		
h	86.12	8.33	-	h - e	h - a		
			-	4.17	1.38		
ç	25	8.33	-	ç - h	ç - i		
			-	50	16.67		
ϕ	16.67	2.78	-	ϕ - f			
			-	80.55			
ɟ	50	-	-	ɟ - c ^h	ɟ - c		
			-	38.89	11.11		
ʒ	19.45	-	-	ʒ - c	ʒ - ɟ	ʒ - ʒ	
			-	61.11	16.66	2.78	
z	62.22	10	-	z - s	z - ts		
			-	26.67	1.11		
ʃ	22.22	-	-	ʃ - ɟ	ʃ - c	ʃ - ʒ	
			-	50	19.44	8.34	
tʃ	2.78	5.56	-	tʃ - c	tʃ - ʃ	tʃ - ɟ	
			-	61.11	22.22	8.33	
ts	30.55	-	-	ts - s	ts - t	ts - ʒ	ts - c ^h
			-	58.33	5.56	2.78	2.78
tʂ	-	5.56	-	tʂ - s	tʂ - z		
			-	86.11	8.33		

จากการศึกษาการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาดังในตารางต่อไปนี้ โดยเรียงจากเสียงที่เป็นปัญหามากที่สุดไปหาน้อยที่สุด หรือออกเสียงถูกต้องได้น้อยที่สุดไปหามากที่สุด โดยไม่รวมผลการออกเสียงที่ไม่เข้าข่าย (Error)

ตารางที่ 5.2

ตารางสรุปเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาการออกเสียง

ลำดับที่	เสียง	ผลการออกเสียงผิด	ค่าร้อยละ
1	[ɕ]	[s] [z]	94.44
2	[ɕ]	[c] [tʃ] [ʃ]	91.66
3	[ɸ]	[f]	80.55
4	[ɜ]	[c] [ʃ] [tʃ]	80.55
5	[tʃ]	[ʃ] [c] [ɜ]	77.78
6	[ç]	[h] [i]	66.67
7	[ts]	[s] [t] [ɜ] [c ^h]	69.45
8	[ʃ]	[c ^h] [c]	50.00
9	[z]	[s] [ts]	27.78
10	[k]	[g]	10
11	[ŋ]	[h] [k]	13.89
12	[h]	[e] [a]	5.55
13	[g]	[k]	2.78

จากตารางที่ 5.2 ผลของการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ สามารถกล่าวสรุปได้ดังนี้

5.1.1 เสียงที่ไม่เป็นปัญหาในการออกเสียง

จากผลการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ มีจุดที่น่าสังเกตว่า เสียงที่ไม่มีในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางเสียง [g z] กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 ส่วนเสียงที่ไม่สามารถออกเสียงถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 50 มี 3 เสียง

ได้แก่ [k ŋ h] และเมื่อพิจารณาถึงลักษณะของเสียงที่ไม่เป็นปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ได้แก่ กลุ่มเสียงระเบิด [k g] เสียงนาสิก [ŋ] และกลุ่มเสียงเสียดแทรก [h z]

5.1.1.1 กลุ่มเสียงระเบิด

เสียง [k] กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ประเด็นที่น่าพิจารณาคือ การออกเสียงเป็น [k^h] ในตำแหน่งกลางคำมากกว่าตำแหน่งต้นคำ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่น่าจะทำให้การออกเสียง [k] ไม่เป็นธรรมชาติได้ คาดว่ากลุ่มตัวอย่างน่าจะออกเสียงเป็นเสียงย้อยระหว่างเสียงมีลมและไม่มีลมแทน ส่วนเสียงระเบิดก้อง [g] กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่ออกเสียงได้ดี เนื่องจากคำในภาษาไทยถิ่นใต้เสียง “ฆ” มีการออกเสียงคล้ายเสียง [g] ในภาษาอังกฤษ จึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะออกเสียงได้ถูกต้อง

5.1.1.2 เสียงนาสิก

เสียง [ŋ] กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง เนื่องจากเป็นเสียงที่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง จึงเป็นอิทธิพลเชิงบวกที่ส่งผลให้ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามมีกลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิดเป็น [h] คาดว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับอิทธิพลเชิงลบจากภาษาแม่ แม้มีอัตราส่วนที่น้อยแต่แสดงให้เห็นว่าเสียง [ŋ] เป็นปัญหาของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้

5.1.1.3 กลุ่มเสียงเสียดแทรก

เสียง [h] กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง เนื่องจากเป็นเสียงที่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง จึงเป็นอิทธิพลเชิงบวกที่ส่งผลให้ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามมีกลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิดเป็นเสียงสระ [a e] คาดว่าอาจได้รับอิทธิพลเชิงลบจากภาษาแม่ ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่าเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้ แม้มีอัตราส่วนที่น้อยแต่แสดงให้เห็นว่าเสียง [h] เป็นปัญหาของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้ ส่วนเสียงเสียดแทรกก้อง [z] กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่ออกเสียงได้ถูกต้อง เนื่องจากการออกเสียง [s] ในภาษาไทยถิ่นใต้ออกเป็นเสียงเสียดแทรกระหว่างปลายลิ้นและปุ่มเหงือก เสียงจึงหนักกว่าเสียง [s] ในภาษาไทยกลางและค่อนข้างเสียงก้อง จึงส่งผลให้ออกเสียงก้อง [z] ได้ง่าย

5.1.2 เสียงที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

จากผลการออกเสียงผิดของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ เสียงพยัญชนะที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงไม่ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไปมี 8 เสียง ได้แก่ เสียงเสียดแทรกและเสียงกักเสียดแทรก [ç φ ʃ ʒ ʧ ʤ ts ɕ] ซึ่งจะออกเสียงใกล้เคียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiba et al. (2009), Asadayuth (2004), Kawano (2014) และ Saowanee (2004) ที่พบว่า เสียงภาษาญี่ปุ่นที่ไม่มีในภาษาไทยจะเป็นปัญหาสำหรับ

ผู้เรียนชาวไทย ทำให้ผู้เรียนออกเสียงใกล้เคียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทน และเมื่อพิจารณาถึงลักษณะของเสียงที่เป็นปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ได้แก่ กลุ่มเสียงเสียดแทรก [ç φ ʃ ʒ] และกลุ่มเสียงกักเสียดแทรก [tʃ ɕ ts ɕ] ทั้งที่เป็นเสียงก้องและไม่ก้อง

5.1.2.1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก

กลุ่มเสียงเสียดแทรก [ç φ ʃ ʒ] เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาไทยกลาง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงที่ถูกต้องได้ยาก กรณีการออกเสียง [ç] เป็น [h] แม้จะมีอัตราที่สูง แต่เสียงสองเสียงนี้จัดอยู่ในหน่วยเสียงเดียวกัน แต่มีการแจกแจงแบบสับหลักโดยจะเป็นเสียง [ç] เมื่ออยู่หน้าสระ [i] เท่านั้น แต่ประเด็นที่น่าพิจารณาคือ การออกเสียงโดยลดเสียงพยัญชนะเหลือเพียงสระ [i] ซึ่งเป็นเสียงที่อยู่ในตำแหน่งต้นคำ ผู้วิจัยพิจารณาว่าเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่เป็นชาวไทยถิ่นใต้ ส่วนการออกเสียง [φ] เป็น [f] ในความเป็นจริงแม้จะออกเสียงผิดเพี้ยนก็ไม่ส่งผลต่อการสื่อสารมากนัก เนื่องจากระบบเสียงในภาษาญี่ปุ่นไม่มีเสียง [f] การที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงผิด อาจมีปัจจัยมาจากการสอนเสียงในช่วงเริ่มเรียน หากใช้อักษรโรมันในการเรียนระบบการเขียนแบบเฮบง จึงอาจได้รับอิทธิพลมาจากอักษรที่ใช้แทนเสียงได้ ส่วนเสียง [ʃ ʒ] กลุ่มตัวอย่างได้รับอิทธิพลเชิงลบจากภาษาแม่ โดยออกเสียงใกล้เคียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทน และมีการออกเสียงเป็น [ʃ tʃ ʒ] อันเนื่องมาจากความสับสนได้

5.1.2.2 กลุ่มเสียงกักเสียดแทรก

กลุ่มเสียงกักเสียดแทรก [tʃ ɕ ts ɕ] เนื่องจากเสียงกักเสียดแทรกไม่มีในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง จึงยากต่อการออกเสียงที่ถูกต้อง อย่างกรณีของเสียง [tʃ ɕ] เนื่องจากลักษณะของการแปลงเสียง [ʃ tʃ ʒ ɕ] มีความใกล้เคียงกัน กลุ่มตัวอย่างจึงเกิดการสับสนได้ง่าย ส่วนเสียง [ts ɕ] ก็มีความยากเช่นกันทั้งเสียงก้องและไม่ก้อง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียง [s] แทน ฉะนั้นเสียงกักเสียดแทรกจะเป็นปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยทั่วไป รวมถึงชาวไทยถิ่นใต้ด้วย ส่งผลให้ออกเสียงที่ใกล้เคียงที่ปรากฏในภาษาแม่แทน หรืออาจกล่าวได้ว่าการออกเสียงผิดเช่นนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยในการสอนในช่วงเริ่มเรียน หากกรณีที่ใช้อักษรโรมันในการเรียนการสอนระบบการเขียนแบบเฮบง จึงอาจได้รับอิทธิพลมาจากอักษรที่ใช้แทนเสียงได้

อย่างไรก็ตามปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นผิดเพี้ยนของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ได้แก่ เสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง [ç φ ʃ ʒ tʃ ɕ ts ɕ] ซึ่งเป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทยทั่วไปรวมถึงชาวไทยถิ่นใต้ แต่ในขณะที่เสียง [ŋ h] ซึ่งเป็นเสียงที่มีปรากฏอยู่ในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางกลับพบว่า มีการออกเสียงผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐาน หากพิจารณาเฉพาะอัตราการออกเสียงผิดอาจมองว่าไม่เป็นปัญหาเท่าใดนัก แม้จะมี

จำนวนน้อยแต่แสดงให้เห็นว่า เสียงดังกล่าวเป็นปัญหาเฉพาะของชาวไทยถิ่นใต้จริง ฉะนั้นจึงมีความแตกต่างกับผู้เรียนชาวไทยทั่วไป ซึ่งเป็นข้อค้นพบใหม่ที่แตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมา

อนึ่ง จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนที่มีพื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่นมากกว่าหรือน้อยกว่า 1 ปี ไม่ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของการออกเสียงที่ถูกต้องได้อย่างแน่ชัด พื้นความรู้กับความสามารถในการออกเสียงจำเป็นต้องดูในระยะยาว

5.2 ปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

ในการวิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้เสียง [k ɲ h ɕ ɸ ʃ z ʈʂ ts] ปรากฏผลของการออกเสียงซึ่งแสดงในตารางที่ 5.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3

ตารางแสดงการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)

เสียง	เขียนคำตอบถูกต้อง	เขียนคำตอบผิด				
		k - g	k - t	k - r		
k	75	7.14	7.14	3.58		
ɲ	32.14	ɲ - k	ɲ - h			
		32.14	21.43			
h	78.57	h - o				
		17.85				
ɕ	78.57	ɕ - i	ɕ - r	ɕ - k		
		7.14	7.14	3.58		
ɸ	67.85	ɸ - k	ɸ - u			
		21.43	7.14			
ʃ	82.15	ʃ - ʈʂ	ʃ - ʒ			
		14.27	3.58			
z	50	z - s	z - h	z - t		
		42.84	3.58	3.58		
ʈʂ	57.15	ʈʂ - ʃ	ʈʂ - k	ʈʂ - ɕ	ʈʂ - b	ʈʂ - n
		21.41	10.7	3.58	3.58	3.58
ts	53.57	ts - s	ts - z			
		39.29	7.14			

จากการศึกษาการรับรู้เสียงโดยการเขียนตามคำบอกของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาดังในตารางต่อไปนี้ โดยเรียงจากเสียงที่เป็นปัญหามากที่สุดไปหาน้อยที่สุด หรือเขียนคำตอบได้ถูกต้องได้น้อยที่สุดไปหามากที่สุด

ตารางที่ 5.4

ตารางสรุปเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาการรับรู้เสียง

ลำดับที่	เสียง	ผลการเขียนคำตอบผิด	ค่าร้อยละ
1	[ŋ]	[k] [h]	53.57
2	[z]	[s] [h] [t]	50.00
3	[ts]	[s] [z]	46.43
4	[tʃ]	[ʃ] [k] [ç] [b] [n]	42.85
5	[φ]	[k] [u]	28.57
6	[ʃ]	[tʃ] [ʒ]	17.85
7	[ç]	[i] [r] [k]	17.85
8	[h]	[o]	17.85
9	[k]	[g] [t] [r]	17.85

จากตารางที่ 5.4 ผลของการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ สามารถกล่าวสรุปได้ดังนี้

5.2.1 เสียงที่ไม่เป็นปัญหาในการรับรู้เสียง

จากผลการรับรู้เสียงของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ เสียงที่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางเสียง [h] กลุ่มตัวอย่างแทบจะไม่มีปัญหาการรับรู้ และเสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางจำนวน 4 เสียง ได้แก่ [k ç φ ʃ] กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้เสียงได้ดี เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของเสียงที่ไม่เป็นปัญหาการรับรู้เสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ได้แก่ เสียงระเบิด [k] และกลุ่มเสียงเสียดแทรก [h ç φ ʃ]

5.2.1.1 เสียงระเบิด

เสียง [k] กลุ่มตัวอย่างสามารถฟังเสียงแล้วเขียนคำตอบได้ถูกต้อง แม้แนวโน้มการรับรู้เสียง [k] จะมีอัตราการรับรู้สูง แต่ก็มี การเขียนคำตอบผิดเช่นกัน โดยเขียนเป็นเสียง [g] คาดว่าอาจเกิดจากความสับสนระหว่างเสียงก้องและไม่ก้อง 「カ」 และ 「ガ」 ได้

5.2.1.2 กลุ่มเสียงเสียดแทรก

กลุ่มเสียงเสียดแทรก [h ç φ ʃ] มีอัตราการเขียนคำตอบผิดต่ำทั้ง 4 เสียง หากพิจารณาเฉพาะอัตราการเขียนผิดอาจมองว่าไม่เป็นปัญหาในการรับรู้เสียงเท่าใดนัก แต่เมื่อพิจารณาเสียงที่เขียนผิด พบว่า เสียง [ç] มีการเขียนผิดสับสนกับเสียงสระ [i] หรือเสียง [h] มีการเขียนผิดสับสนกับเสียงสระ [o] ในทำนองเดียวกับเสียง [φ] ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่า เสียงวรรณค 「は」 น่าจะเป็นปัญหาของกลุ่มผู้เรียนชาวไทยได้จริง ส่วนเสียง [ʃ] กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่รับรู้เสียงได้ถูกต้อง แต่ก็มี การเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [tʃ ʒ] คาดว่าเนื่องจากลักษณะของเสียง 3 เสียง [ʃ tʃ ʒ] มีฐานกรณ์การเปล่งเสียงเหมือนกัน แตกต่างกันเฉพาะลักษณะของเสียงและสภาวะเส้นเสียง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความสับสนได้

5.2.2 เสียงที่เป็นปัญหาในการรับรู้เสียง

จากผลการรับรู้เสียงของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ มีจุดที่น่าสังเกตว่า เสียงที่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางเสียง [ŋ] กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการรับรู้เสียงมากกว่าร้อยละ 50 ส่วนเสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางที่มีปัญหา มากกว่าร้อยละ 40 มี 3 เสียง ได้แก่ เสียง [z tʃ ts] และเมื่อพิจารณาถึงลักษณะของเสียงที่เป็นปัญหาการรับรู้เสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ได้แก่ เสียงนาสิก [ŋ] เสียงเสียดแทรกก้อง [z] และกลุ่มเสียงกักเสียดแทรก [tʃ ts]

5.2.2.1 เสียงนาสิก

เสียง [ŋ] แม้จะมีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง แต่กลุ่มตัวอย่างรับรู้เสียงได้ยาก โดยเขียนคำตอบผิดเป็นเสียง [h] คาดว่า การรับรู้เสียง [ŋ] มีความสัมพันธ์กับการออกเสียงก่อนหน้านี้คือ การออกเสียง [ŋ] เป็นเสียง [h] ในประเด็นนี้จึงจัดว่าเป็นปัญหาเฉพาะของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ทั้งนี้มีการเขียนคำตอบผิดเป็น [k] ซึ่งเสียงวรรณค 「カ」 อยู่ในตำแหน่งกลางคำ สามารถออกเสียงได้ทั้งเสียงนาสิกเพดานอ่อน [ŋ] หรือเสียงระเบิดเพดานอ่อนก้อง [g] จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้เป็นเสียง [k] ได้

5.2.2.2 เสียงเสียดแทรกก้อง

เสียง [z] โดยกลุ่มตัวอย่างเขียนผิดเป็นเสียง [s] มากที่สุด คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอาจรับรู้เสียงและแยกแยะเสียงระหว่างเสียงก้องหรือไม่ก้องได้ยาก

5.2.2.3 เสียงกักเสียดแทรก

เสียงกักเสียดแทรก [tʃ ts] กลุ่มตัวอย่างฟังแยกแยะเสียงได้ยาก เพราะเนื่องจากเป็นเสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง อย่างกรณีของเสียง [tʃ] กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะสับสนกับเสียง [ç ʃ] ซึ่งเป็นเสียงเสียดแทรก ทำให้เขียนคำตอบไม่ถูกต้อง เช่นเดียวกับกรณีของเสียง [ts] ที่มีการเขียนคำตอบผิดเป็น [s z] เพราะเนื่องจากเป็นเสียงที่ใกล้เคียงกัน จึงส่งผลให้เกิดการสับสนได้ง่าย

อย่างไรก็ตามปัญหาการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ได้แก่ เสียง [z tʃ ts] ที่ไม่มีปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง รวมถึงเสียง [ŋ] ซึ่งเป็นเสียงที่มีปรากฏอยู่ในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลางแต่กลับพบว่า เป็นปัญหาการรับรู้เสียงมากที่สุด ทั้งนี้จากผลการศึกษาเสียงวรรณคดี [ɱ] ได้แก่ เสียง [h ç φ] เมื่อเสียงอยู่ในตำแหน่งต้นคำจะมีแนวโน้มรับรู้เสียงผิดเป็นเสียงสระได้ง่าย ฉะนั้นเสียงวรรณคดี [ɱ] ยากต่อการรับรู้เสียงที่ถูกต้องของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ แม้จะมีอัตราการเรียนรู้คำตอบผิดน้อยแต่แสดงให้เห็นว่าเป็นลักษณะเฉพาะของชาวไทยถิ่นใต้จริง จึงเป็นข้อค้นพบใหม่ที่แตกต่างจากผลงานวิจัยที่ผ่านมา

ตารางที่ 5.5

ตารางสรุปปัญหาด้านการออกเสียงกับปัญหาการรับรู้เสียง

เสียง	ปัญหาการออกเสียง	ปัญหาการรับรู้เสียง
k	×	×
g	×	*
ŋ	×	○
h	×	×
ç	○	×
φ	○	×
ʃ	○	×
ʒ	○	*
z	×	○
tʃ	○	○
çʒ	○	*
ts	○	○
ɬ	○	*

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ หมายถึง มีปัญหา, สัญลักษณ์ ✕ หมายถึง ไม่มีปัญหา และสัญลักษณ์ * หมายถึง ไม่ได้ศึกษา ทั้งนี้ในการประเมินว่ามีปัญหาหรือไม่นั้นมาจากจำนวนร้อยละของการออกเสียงและการรับรู้เสียงที่ไม่ถูกต้อง หากมากกว่าร้อยละ 40 กำหนดให้เป็น มีปัญหา

จากการศึกษาปัญหาด้านการออกเสียงและปัญหาด้านการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นจำนวน 13 เสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้ ปัญหาด้านการออกเสียงและปัญหาด้านการรับรู้เสียงไม่ได้สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เสียงที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทั้งด้านการออกเสียงและการรับรู้เสียง ได้แก่ เสียง [tʃ ts] กล่าวคือ เสียงดังกล่าวยากต่อการออกเสียงและการรับรู้เสียงที่ถูกต้อง
2. เสียงพยัญชนะเดี่ยวที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีปัญหาในการออกเสียง แต่มีปัญหาในการรับรู้เสียง ได้แก่ เสียง [ŋ z] อย่างในกรณีของเสียง [ŋ] ที่มีปรากฏอยู่ในภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยกลาง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงที่ถูกต้องได้ง่าย แต่กลับรับรู้เสียงได้ยาก เช่นเดียวกับกรณีของเสียงเสียดแทรกก้อง [z] ที่แนวโน้มของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่กลับรับรู้เสียงได้ยากเช่นกัน
3. เสียงพยัญชนะเดี่ยวที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการออกเสียง แต่ไม่มีปัญหาในการรับรู้เสียง ได้แก่ เสียง [ç φ ʃ ʒ ʒ̥ ʒ̥]
4. เสียงพยัญชนะเดี่ยวที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีปัญหาทั้งด้านการออกเสียงและการรับรู้เสียง ได้แก่ เสียง [k g h]

5.3 ปัญหาที่พบในการศึกษาคั้งนี้

1. ในการเก็บข้อมูลการทดสอบการออกเสียง ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องบันทึกเสียง เพื่อต้องการนำเสียงที่บันทึกได้มาวิเคราะห์ แต่เนื่องจากสถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการบันทึกเสียง เพราะเป็นอาคารเรียนติดกัน จึงทำให้มีเสียงแทรกกรบกวน รวมถึงกลุ่มตัวอย่างบางคนยังมีปัญหาด้านการอ่าน อาทิ อ่านไม่ถูกต้องทำให้ข้อมูลผิดพลาด (Error) จากเสียงหนึ่งเป็นเสียงหนึ่งโดยสิ้นเชิง
2. ในการเก็บข้อมูลการทดสอบการเขียนตามคำบอก สามารถเก็บข้อมูลได้เฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 คนเท่านั้น เพราะเนื่องจากระดับชั้นอื่นๆ มีการสอบปลายภาค ฉะนั้นจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างระหว่างการออกเสียงและการรับรู้เสียงมีจำนวนไม่เท่ากัน
3. เสียงที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดเสียงที่ปรากฏในบทอ่านและบทสนทนา ทำให้ไม่สามารถควบคุมเสียงในคำศัพท์ให้มีจำนวนเท่ากันได้

5.4 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งนี้

1. ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านเวลาสำรวจและประชากรของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนไม่มาก อีกทั้งแต่ละคนมีระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นที่ไม่เท่ากัน ผลการวิจัยจึงยังไม่อาจนำไปอ้างอิงได้ การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่น อาจจำเป็นต้องติดตามดูพัฒนาการในเวลาระยะยาว และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ทดสอบการรับรู้เสียงที่มีความหลากหลายเพื่อให้ได้ผลที่แม่นยำยิ่งขึ้น ก่อนจะนำไปขยายผลสู่การแก้ไขการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

2. สำหรับผู้เรียนชาวไทยใต้มีปัญหาในการออกเสียง [ŋ h ç] จริงตามข้อสังเกตเบื้องต้น และยังเป็นปัญหาในการรับรู้ด้วย โดยเฉพาะการออกเสียงวรรณยุกต์ 「ナ」 ที่กลายเป็นเสียงสระ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาทักษะทางภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยใต้ แม้การศึกษาพบว่าจะมีอัตราที่ต่ำ แต่ประเด็นปัญหานี้จึงไม่ควรมองข้าม และควรนำไปศึกษาต่อเพื่อหาแนวทางการแก้ไขการออกเสียงและการรับรู้เสียงของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้อย่างจริงจังต่อไป

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กาญจนา นาคสกุล. *ระบบเสียงภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2013.
- จรัลวิไล จรุงญโรจน์, ม.ล. *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น = Introduction to linguistics*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2005.
- ฉันทส ทองช่วย. *ภาษาและอักษรถิ่น (เน้นภาคใต้)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 1991.
- ฉันทส ทองช่วย. *ภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 1993.
- ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ. *ภาษาศาสตร์ภาษาญี่ปุ่น*. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2011.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. *การสอนการอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา, 2006.
- เปรมจิต ชนวงค์. *ภาษาไทยถิ่นใต้*. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครศรีธรรมราช: สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2002.
- ผกาทิพย์ สกุลครุ. *เสียงและระบบเสียงของภาษาญี่ปุ่น*. เอกสารคำสอน ภาควิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2011.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *ตัวชี้วัดการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2005.
- อรพันธ์ บวรรักษา. *ภาษาไทยท้องถิ่น (ท.326)*. เอกสารการเรียนการสอน ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2001.
- อัครา บุญทิพย์. *ภาษาถิ่นใต้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 1992.

บทความวารสาร

- ยุพกา พุกูชิม่า. “ประสิทธิผลของการฝึกแซดโด้ต่อการเรียนรู้เสียงสูงต่ำภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย.” *วารสารญี่ปุ่นศึกษา* 32, ฉ. 1 (ตุลาคม 2015): 71-89.

วิทยานิพนธ์

- ณรงค์ ทองเพ็ญจันทร์. “ภาษาไทยถิ่นที่ใช้ในปัจจุบัน จังหวัดตรัง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 1988.
- สุภาพ ขวัญฤทธิ์. “ภาษาไทยถิ่นที่ใช้ในปัจจุบัน จังหวัดสงขลา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 1988.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- กลุ่มบริหารวิชาการ. “ระบบลงทะเบียนวิชาสาระเพิ่มเติมออนไลน์ โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา.” ระบบลงทะเบียนวิชาสาระเพิ่มเติมออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2017, http://www.mvsk.ac.th/~schoolonline/regis_online/activities.php.
- “หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยทักษิณ.” หลักสูตรระดับปริญญาตรี. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2017, <http://www.jtsu.com/index.php?page=curriculum>.
- “หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.” หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2017, http://huso.pn.psu.ac.th/thnew/Data/Cirriculum/BA/2559/human_Japanese2559.pdf.

Book and Book Articles

- Banerjee, J. *Routledge Encyclopedia of Language Teaching and Learning*. Edited by Michael Byram, 2000.
- Flege, J.E. *Speech perception and linguistic experience: Issues in cross-language research*. Edited by W. Strange. Baltimore: York Press, 1995.
- Hughes, Arthur. *Testing for language teachers*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press, 2003.
- Kawano Toshiyuki (河野俊之). 「日本語教師のための TIPS77 第3巻 音声教育の実践」『くろしお出版 : 三秀舎』, 2014.

Articles

- Asadayuth Chusri (アサダーユット・チューシー). 「タイ語母語話者の日本語発音に関する干渉の考察と指導提案」 『バンコク日本語文化センター日本語教育紀要』 第1号、国際交流基金、(2004): 21-37.
- Bialystok, E., & Sharwood Smith, M. “Interlanguage is not a state of mind: An evaluation of the construct for second-language acquisition.” *Applied Linguistics*. 6, (1985): 101-117.
- Chiba Masahito (千葉真人), Satou Jun (佐藤純), and Ota Shinya (大田真也). 「日本人教師が感じているタイ人学習者の発音の問題点とその具体例」 『国際交流基金バンコク日本文化センター日本教師紀要』 第6号、(2009): 115-124.
- Misono Yasuko (御園生保子). 「聞き取りを発音指導に利用する試み：「ひらがなディクテーション」を使って」 『多摩留学生センター教育研究論集』 第1号、(1998): 73-78.
- Miyahara Mihoko (宮原三保子). 「表記上の誤用からタイ人日本語学習者の有声音・無声音の捉え方を考察する-「カ行・ガ行音」「タ行・ダ行音」「パ行・バ行音」を中心に-」 『国際交流基金バンコク日本文化センター日本教師紀要』 第4号、(2007): 33-42.
- Nishida Fuminobu (西田文信). 「タイ人日本語学習者の有聲・無聲閉鎖音の産出と知覚に」 『秋田大学国際交流センター紀要』 第1号、(2012): 3-15.
- Saowanee Suthathongthai (サウワニー・スタートーンタイ). 「日本語の発音における母語の影響について-タイ人日本語学習者を対象として-」 『東京：大東文化大学院外国科語学研究編』、(2004): 169-175.
- Snyder M. “Self-Monitoring of Expressive Behavior.” *Journal of Personality and Social Psychology*. 30, no.4 (1974). 526-32.
- Tanporn Trakantalerngsak (トラカーンタロンサック・ターンポーン). 「タイ語母語話者による日本語の発音の学習-発話テストの結果から-」 『予稿集原稿、研究発表：言語学習』、(2012): 1-8.
- Wanicha Thongyuen (ワニチャー・トンユーン). 「タイ人日本語学習者におけるシ・チ・ジ音の生成と知覚」 『日タイ言語文化研究=งานวิจัยภาษาและวัฒนธรรมไทยญี่ปุ่น』 第4号、(2017): 34-48.

Electronic Media

“Search engine for institutions offering Japanese-language education.”

Japanfoundation. Accessed August 31, 2017.

<https://jpsurvey.net/jfsearch/do/result>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา “การศึกษาแนวทางการแก้ไขการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้” ผลของแบบสอบถามเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท สาขาญี่ปุ่นศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง และโปรดให้ข้อมูลตรงกับความเป็นจริงกับตัวท่าน

แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ตอนคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา

ตอนที่ 3 การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 4 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ _____

1.1 เพศ 1. ชาย 2. หญิง

1.2 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

1. ม.1 2. ม.2 3. ม.3 4. ม.4 5. ม.5 6. ม.6

1.3 ระยะเวลาเรียนภาษาญี่ปุ่น

1. น้อยกว่า 1 ปี 2. 1 ปี 3. 2 ปี 4. 3 ปี 5. มากกว่า 4 ปี

1.4 นอกเหนือจากคาบเรียนท่านได้สัมผัสกับภาษาญี่ปุ่นอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ฟังเพลงญี่ปุ่น 2. อ่านหรือฟังข่าวญี่ปุ่น 3. ดูละคร อนิเมะ การ์ตูนญี่ปุ่น

4. สนทนากับคนญี่ปุ่น 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

1.5 ความถี่ของการเข้าถึงสื่อญี่ปุ่นเฉลี่ยกี่ชั่วโมง/สัปดาห์

1. 1-2 ชั่วโมง   2. 2-4 ชั่วโมง   3. 4-6 ชั่วโมง
 4. 6-8 ชั่วโมง   5. มากกว่า 8 ชั่วโมง

1.6 เกิดและเติบโตในจังหวัดสงขลา 1. ใช่   2. ไม่ใช่ (โปรดระบุ) _____

1.7 เคยย้ายถิ่นฐานหรือเคยอาศัยอยู่ต่างประเทศหรือไม่ 1. เคย (โปรดระบุ) _____ 2. ไม่เคย

- กรณีที่ตอบว่าเคย เป็นระยะเวลา 1.1 ไม่เกิน 3 เดือน   1.2 3-6 เดือน
 1.3 7-12 เดือน   1.4 มากกว่า 1 ปี

1.8 ประสบการณ์การไปญี่ปุ่น 1. เคย   2. ไม่เคย

- กรณีที่ตอบว่าเคย เป็นระยะเวลา 1.1 ไม่เกิน 3 เดือน   1.2 3-6 เดือน
 1.3 7-12 เดือน   1.4 มากกว่า 1 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลภูมิหลังการใช้ภาษา

2.1 ภาษาที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวัน

1. ภาษาถิ่นใต้   2. ภาษาไทยกลาง   3. อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

2.2 คิดว่าตนเองมีปัญหาด้านการพูดภาษาไทยกลางหรือไม่ (กรณีที่ตอบว่า ภาษาถิ่นใต้)

1. มี   2. ไม่มี

2.3 การใช้ภาษาใดสื่อสารกับบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคคล	ภาษาถิ่นใต้	ภาษาไทยกลาง	อื่นๆ (โปรดระบุ)_____
1. บิดา-มารดา			
2. พี่-น้อง			
3. ญาติ			
4. เพื่อนบ้าน			
5. เพื่อนโรงเรียน			
6. ครู/อาจารย์			

2.4 ภาษาต่างประเทศ (นอกเหนือจากภาษาญี่ปุ่น) ที่ท่านเคยศึกษา

1. ภาษาอังกฤษ   2. ภาษาจีน   3. อื่นๆ (โปรดระบุ)_____

ตอนที่ 3 การให้ความสำคัญกับทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

3.1 ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ท่านคิดว่าทักษะใดสำคัญที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อเท่านั้น)

1. การฟัง   2. การพูด   3. การอ่าน   4. การเขียน

3.2 ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ท่านให้ความสำคัญกับทักษะใดมากที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อเท่านั้น)

1. การฟัง   2. การพูด   3. การอ่าน   4. การเขียน

ตอนที่ 4 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตนเอง

4.1 คิดว่าตนเองมีปัญหาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นพยางค์เดียวหรือไม่ 1. มี   2. ไม่มี

4.2 ท่านคิดว่า สำหรับตัวท่านเองมีเสียงใดบ้างที่มีปัญหาในการออกเสียง

ภาคผนวก ข

เอกสารยินยอมการให้เก็บข้อมูล

การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้
วัตถุประสงค์และข้อมูลที่ต้องการ

ข้าพเจ้านายชัยศ รองเดช นักศึกษาปริญญาโทสาขาญี่ปุ่นศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กำลังดำเนินงานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดว่าจะดำเนินเก็บข้อมูลของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยถิ่นใต้ โดยมีการทำแบบสอบถาม แบบทดสอบการออกเสียง และฝึกการเขียนตามคำบอกและการอ่านออกเสียง และผลที่ได้จะนำไปศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลทั้งแบบสอบถาม แบบทดสอบการออกเสียง และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก ผู้วิจัยจะไม่นำไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวิจัยในครั้งนี้ หากเสร็จสิ้นการวิจัยแล้ว ข้อมูลทั้งหมดจะถูกทำลาย เพื่อป้องกันไม่ให้นำไปใช้ในทางที่ไม่พึงประสงค์

ความเสี่ยงและประโยชน์ของผู้ให้ความร่วมมือ

การให้ความร่วมมือในครั้งนี้ ไม่มีอะไรที่จะก่อให้เกิดผลในทางที่ไม่ดีต่อท่าน ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากท่าน จะช่วยให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จได้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลจากการศึกษาปัญหาการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยถิ่นใต้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนได้ การให้ข้อมูลในครั้งนี้เป็นความสมัครใจของท่าน ท่านมีสิทธิ์ที่จะให้ความร่วมมือหรือไม่ก็ได้ โดยที่不会有ผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด

ที่เรียนมาทั้งหมดนี้ หากมีข้อสงสัยหรือหากมีสิ่งใดที่ยังไม่ชัดเจน สามารถสอบถามผู้วิจัยเพิ่มเติมได้

การให้ความยินยอมของผู้ให้ข้อมูล

ข้าพเจ้าได้อ่านเอกสารขอความยินยอมฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้รับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้โดยละเอียดแล้ว ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายินดีที่จะให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ในฐานะผู้ให้ข้อมูล

ลงชื่อ _____ ผู้ให้ความร่วมมือ วันที่ _____

ลงชื่อ _____ ผู้วิจัย วันที่ _____

สถานที่ติดต่อ _____ E-mail _____

ภาคผนวก ค

หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในภาคใต้

ข้อมูลจากห้องสมุด Japan Foundation กรุงเทพมหานคร และข้อมูลจาก
www.jpssurvey.net/ สืบค้นเมื่อ 31 สิงหาคม 2560

ลำดับ	รายชื่อสถานศึกษา	จังหวัด	ระดับ
1	โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช	นครศรีธรรมราช	ระดับมัธยมศึกษา
2	โรงเรียนกำแพงวิทยา	สตูล	ระดับมัธยมศึกษา
3	โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง	ยะลา	ระดับมัธยมศึกษา
4	โรงเรียนควนขนุน	พัทลุง	ระดับมัธยมศึกษา
5	โรงเรียนจุฬาภรณ์ราชวิทยาลัยตรัง	ตรัง	ระดับมัธยมศึกษา
6	โรงเรียนจุฬาภรณ์ราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช	นครศรีธรรมราช	ระดับมัธยมศึกษา
7	โรงเรียนจุฬาภรณ์ราชวิทยาลัยสตูล	สตูล	ระดับมัธยมศึกษา
8	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระ ศรีนครินทร์ ภูเก็ต ในพระ ราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	ภูเก็ต	ระดับมัธยมศึกษา
9	โรงเรียนเดชาปัตตานยานุกูล	ปัตตานี	ระดับมัธยมศึกษา
10	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ สุราษฎร์ธานี	สุราษฎร์ธานี	ระดับมัธยมศึกษา
11	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้	นครศรีธรรมราช	ระดับมัธยมศึกษา
12	โรงเรียนเทศบาล 5 วัดหัวป้อมนอก	สงขลา	ระดับมัธยมศึกษา
13	โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ	สงขลา	ระดับมัธยมศึกษา
14	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ปัตตานี	ปัตตานี	ระดับมัธยมศึกษา
15	โรงเรียนปากพนัง	นครศรีธรรมราช	ระดับมัธยมศึกษา
16	โรงเรียนพระพรหมพิทยานุสรณ์	นครศรีธรรมราช	ระดับมัธยมศึกษา
17	โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร	ระนอง	ระดับมัธยมศึกษา

ลำดับ	รายชื่อสถานศึกษา	จังหวัด	ระดับ
18	โรงเรียนพัทลุงพิทยาคม	พัทลุง	ระดับมัธยมศึกษา
19	โรงเรียนพุนพินพิทยาคม	สุราษฎร์ธานี	ระดับมัธยมศึกษา
20	โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย	ภูเก็ต	ระดับมัธยมศึกษา
21	โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชูช	สงขลา	ระดับมัธยมศึกษา
22	โรงเรียนเมืองกลาง	ภูเก็ต	ระดับมัธยมศึกษา
23	โรงเรียนเมืองหลังสวน	ชุมพร	ระดับมัธยมศึกษา
24	โรงเรียนวรนาธิเฉลิม	สงขลา	ระดับมัธยมศึกษา
25	โรงเรียนวชิรธรรมสถิต	พัทลุง	ระดับมัธยมศึกษา
26	โรงเรียนวิชิตสงคราม	ภูเก็ต	ระดับมัธยมศึกษา
27	โรงเรียนวิเชียรมาตุ	ตรัง	ระดับมัธยมศึกษา
28	โรงเรียนศรียาภัย	ชุมพร	ระดับมัธยมศึกษา
29	โรงเรียนสตรีพัทลุง	พัทลุง	ระดับมัธยมศึกษา
30	โรงเรียนสตรีภูเก็ต	ภูเก็ต	ระดับมัธยมศึกษา
31	โรงเรียนสตรียะลา	ยะลา	ระดับมัธยมศึกษา
32	โรงเรียนสวัสดีรัตนภูมิข	ตรัง	ระดับมัธยมศึกษา
33	โรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา	ชุมพร	ระดับมัธยมศึกษา
34	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ปัตตานี	ระดับมัธยมศึกษา
35	โรงเรียนสุราษฎร์ธานี	สุราษฎร์ธานี	ระดับมัธยมศึกษา
36	โรงเรียนสุราษฎร์ธานี 2	สุราษฎร์ธานี	ระดับมัธยมศึกษา
37	โรงเรียนสุโขทัยโก-ลก	นราธิวาส	ระดับมัธยมศึกษา
38	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย	สงขลา	ระดับมัธยมศึกษา
39	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย 2	สงขลา	ระดับมัธยมศึกษา
40	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์ กุลกันยา	สงขลา	ระดับมัธยมศึกษา
41	โรงเรียนทหารรังสีประชาชนสรรค์	พัทลุง	ระดับมัธยมศึกษา
42	โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล	กระบี่	ระดับมัธยมศึกษา

ลำดับ	รายชื่อสถานศึกษา	จังหวัด	ระดับ
43	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	ภูเก็ต	ระดับอุดมศึกษา
44	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	ยะลา	ระดับอุดมศึกษา
45	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	สงขลา	ระดับอุดมศึกษา
46	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	สุราษฎร์ธานี	ระดับอุดมศึกษา
47	มหาวิทยาลัยทักษิณ	สงขลา	ระดับอุดมศึกษา
48	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต	ปัตตานี	ระดับอุดมศึกษา
49	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	ปัตตานี	ระดับอุดมศึกษา
50	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	สงขลา	ระดับอุดมศึกษา
51	วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช	นครศรีธรรมราช	ระดับอุดมศึกษา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายชัยศ รongเดช
วันเดือนปีเกิด	23 ธันวาคม 2535
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2558: ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยทักษิณ
ประสบการณ์ทำงาน	2558-2559 อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา

